

Den Europæiske Unions Tidende

C 172

51. årgang

Dansk udgave

Meddelelser og oplysninger

5. juli 2008

<u>Informationsnummer</u>	Indhold	Side
III	<i>Forberedende retsakter</i>	
	REGIONSUDVALGET	
	74. plenarforsamling 9.-10. april 2008	
2008/C 172/01	Regionsudvalgets initiativudtalelse om »Reform af budgettet, EU i forandring«	1
2008/C 172/02	Regionsudvalgets udtalelse: »Strategien for regionerne i den yderste periferi: Resultater og fremtidsudsigter«	7
2008/C 172/03	Regionsudvalgets udtalelse om »E-integration«	12
2008/C 172/04	Regionsudvalgets udtalelse: »Grønbog om bytransport«	17
2008/C 172/05	Regionsudvalgets udtalelse: »Det fremtidige fælles europæiske asylsystem«	24
2008/C 172/06	Regionsudvalgets udtalelse om »En europæisk havnepolitik«	29
2008/C 172/07	Regionsudvalgets udtalelse om »En integreret EU-havpolitik«	34
2008/C 172/08	Regionsudvalgets udtalelse: »Hvidbog — Sammen om sundhed: En strategi for EU 2008-2013«	41
2008/C 172/09	Regionsudvalgets udtalelse: »Udvidelsesstrategien og de største udfordringer 2007-2008 — Kandidatlandene«	45
2008/C 172/10	Regionsudvalgets udtalelse: »Indsatsen mod vandknaphed og tørke i Den Europæiske Union«	49

Pris:
18 EUR

(Fortsættes på omslagets anden side)

<u>Informationsnummer</u>	Indhold (fortsat)	Side
2008/C 172/11	Regionsudvalgets udtalelse om »De europæiske markeder for elektricitet og gas: Tredje lovpakke«	55
2008/C 172/12	Regionsudvalgets udtalelse: »Udvidelsesstrategi og vigtigste udfordringer 2007-2008 — Førkandidatlandene«	60
2008/C 172/13	Regionsudvalgets udtalelse: »Unge fulde deltagelse i samfundslivet«	65

III

(Forberedende retsakter)

REGIONSUDVALGET

74. PLENARFORSAMLING 9.-10. APRIL 2008

Regionsudvalgets initiativudtalelse om »Reform af budgettet, EU i forandring«

(2008/C 172/01)

REGIONSUDVALGET

- finder det yderst vigtigt at bevare en stærk politisk og økonomisk ramme og på mellemlang sigt udstyre denne med tilstrækkelige midler, således at der kan gives udtryk for en fælles vilje gennem fælles politikker;
- er af den opfattelse, at EU's fremtidige budget bør udformes på grundlag af EU's kompetencer, der er defineret i Lissabon-traktaten, og i overensstemmelse med nærhedsprincippet, og bør afspejle udvidelsen af traktatens retsgrundlag, og forkaster hypotesen om, at de allerede eksisterende politikker kommer i konkurrence med de nye europæiske indsatsområder og politikker, der følger af de nye globale udfordringer;
- opfordrer til at se budgettets udvikling i lyset af en gradvis integrationsdynamik, der rummer fællesskabsaktiviteter af eksperimentel karakter, og til at tage afstand fra den nuværende udvikling i EU-budgettets størrelse;
- anmoder om, at målet om at udnytte alle muligheder, der er forbundet med styring på flere niveauer, tildeles en central placering i den strategi, der er lagt for reformen af EU's budget, og minder om, at lokale og regionale myndigheder helt klart kan bidrage til udformningen, programmeringen, samfinansieringen og gennemførelsen af EU's politikker;
- er især forurologet ved udsigten til, at en eventuel renationalisering af EU-finansierede politikker skal føre til utilfredsstillende, ineffektive og usammenhængende løsninger i EU eller til tab af den løftestangseffekt, som ligger i EU's økonomiske interventioner;
- konstaterer, at en stabil flerårig finansiell ramme over en længere periode end 5 år er en vigtig forudsætning for at sikre, at EU's indsats bliver effektiv, og foreslår derfor at forlænge programmeringsperioden til 10 år, dog således at kun alle bevillinger til de første 5 år fordeles, mens en reserve (på f.eks. 25 %) fordeles i forhold til nye behov efter en egentlig midtvejsevaluering;
- er af den opfattelse, at det nye system til finansiering af EU's budget bør være baseret på gennemsigtighed og på egne ressourcer, der sikrer retfærdighed, solidaritet, stabilitet, synlighed, klarhed, præcision og enkelhed, og bør tillade færrest mulige undtagelser.

Ordførere: Michel DELEBARRE — borgmester i Dunkerque (FR/PSE)
Luc VAN DEN BRANDE — medlem af det flamske parlament (BE/PPE)

Basisdokument:

SEK(2007) 1188 endelig — Meddelelse fra Kommissionen om »Reform af budgettet, EU i forandring« — Dokument med henblik på en offentlig høring i udsigten til budgetrevisionen i 2008/2009

Politiske anbefalinger

Revision af budgettet, styrkelse af EU

REGIONSUDVALGET

1. finder, at reformen af EU's budget — for på ambitiøs vis at kunne leve op til europæernes forventninger — først og fremmest bør have til formål at styrke den demokratiske tillidspagt, der knytter borgerne til EU, og dermed forny partnerskabet mellem de institutioner, der er ansvarlige for politikkerne på de enkelte territoriale niveauer;
2. gør opmærksom på, at EU bestræber sig på at være en referencemodel for velstand og samhørighed, hvor den europæiske politiske dagsorden går hånd i hånd med beskyttelsen af identiteter samt fremme af deltagelse og demokrati på lokalt og regionalt niveau;
3. er overbevist om, at EU tilfører en merværdi gennem den fred, beskyttelse og stabilitet, som den garanterer borgerne, de muligheder, den giver europæerne for til fulde at udvikle deres individuelle potentiale ud over de nationale grænser og på europæisk niveau gennem opbygningen af en europæisk bevidsthed og en solidaritet mellem borgere af forskellige nationaliteter og fra forskellige kulturer ved at fremme økonomisk, social og territorial samhørighed, oprettelsen af et rum, der gør det muligt for europæerne at drive handel på et fælles marked og gennemførelsen af fælles tiltag til det 21. århundredes udfordringer;
4. konstaterer, at udfordringen ved denne budgetrevision netop består i at fremme denne økonomiske og sociale model og undgå at fjerne dens grundlag samt i højere grad udnytte den lokale og regionale rigdom og mangfoldighed (ikke mindst den kulturelle) i Europa til gavn for dets samhørighed;
5. finder det yderst vigtigt at bevare en stærk politisk og økonomisk ramme og på mellemlang sigt udstyre denne med tilstrækkelige midler, således at der kan gives udtryk for en fælles vilje til at opfylde de fastsatte mål;
6. fremhæver værdien af EU's budget, der — eftersom det bygger på solidaritet, en stabil flerårig finansiel ramme og betingelser i tilknytning til dets indtægter — spiller en vigtig rolle, når det drejer sig om at sikre effektiviteten og kontinuiteten i rum og tid af EU's aktiviteter;
7. er overbevist om, at EU-budgettets flerårige finansielle ramme sikrer strategisk kontinuitet i hovedlinjerne for EU's politikker og skaber sikkerhed for decentraliserede investeringer;
8. bekræfter i den forbindelse sin støtte til den nye traktat, der udgør et fremskridt i den europæiske integrationsproces, og med at politikker, der allerede befinder sig i centrum for det europæiske samarbejde, er blevet styrket, opdateret eller omdefinert, og andre vigtige politikker er blevet gjort til fællesskabsanvendelige;
9. er af den opfattelse, at EU's fremtidige budget bør udformes på grundlag af EU's kompetencer, der er defineret i Lissabon-traktaten, og i overensstemmelse med nærhedsprincippet, og i nødvendigt omfang bør afspejle udvidelsen af traktatens retsgrundlag, og forkaster hypotesen om, at de allerede eksisterende politikker, hvis mål stadig er relevante, kommer i konkurrence med de nye europæiske indsatsområder og politikker, der følger af de nye globale udfordringer;
10. opfordrer til ligeledes at se budgettets udvikling i lyset af en gradvis integrationsdynamik, der er baseret på gennemførelsen af foranstaltninger til fremme af social, økonomisk og territorial samhørighed;
11. håber derfor, at EU's fremtidige budget vil kunne rumme fællesskabsaktiviteter af eksperimentel karakter;
12. tror fuldt og fast på nødvendigheden af at vedtage en helhedsvision for offentlige tiltag og finanser — set i lyset af de generelle budgetbegrænsninger — på europæisk og nationalt niveau såvel som i lokale og regionale myndigheder. Andre finansieringsarrangementer end tilskud, herunder skattemæssige foranstaltninger, bør derfor indgå i denne vision, og bidrag fra andre finansielle partnere som f.eks. Den Europæiske Investeringsskatsbank bør tages med i betragtning;
13. finder, at formålet med reformen af EU's budget er klart: at udstyre EU med finansielle instrumenter, der matcher dets traktatfæstede politiske, økonomiske, sociale og territoriale opgaver og perspektiver, og et enkelt og gennemsigtigt system, der giver borgerne et klart billede af den europæiske merværdi;
14. mener, at Europa bør gribe denne mulighed for at blive en mere sammenhængende politisk enhed, som borgerne med stolthed kan være en del af, og som vil give dem tro på fremtiden og deres relationer til resten af verden.

Partnerskab med lokale og regionale myndigheder med henblik på at forandre Europa på lokalt plan

REGIONSUDVALGET

15. understreger, at den nye traktat udgør et væsentligt fremskridt med hensyn til europæisk styring på flere niveauer, eftersom subsidiaritetsprincippet er blevet udvidet til at omfatte det lokale og regionale niveau, og der tages højde for samhørighedens territoriale dimension. Dette perspektiv styrker båndene mellem EU og borgerne og muliggør fremskridt under hensyntagen til identitet og mangfoldighed;

16. understreger, at partnerskabet mellem EU-institutionerne, medlemsstaterne og de lokale og regionale myndigheder er en mere passende styringsmodel i vores tidsalder, hvor mulighederne og udfordringerne ofte findes på lokalt og regionalt niveau, mens konsekvenserne herved kan være mere vidtrækkende;

17. gør opmærksom på, at lokale og regionale myndigheder helt klart kan bidrage til udformningen, programmeringen, samfinansieringen og gennemførelsen af EU's politikker, navnlig i kraft af deres tværnationale, interinstitutionelle og tværsektorielle erfaring;

18. anmoder derfor om et troværdigt EU-budget, der giver mulighed for at tilpasse de store europæiske mål til de specifikke behov, der gør sig gældende på de forskellige territoriale niveauer;

19. gør i den forbindelse opmærksom på, at de lokale og regionale myndigheder som følge af en mere generel tendens til uddelegering eller decentralisering i flere af EU's medlemsstater har fået flere og flere vigtige beføjelser og forpligtelser på de områder, hvor udfordringerne for Europa er størst;

20. gør endvidere opmærksom på, at de lokale og regionale myndigheder også er blevet vigtige offentlige finansielle aktører, som EU's budget kan have en betydelig kvantitativ og kvalitativ løftestangseffekt på. Allerede i 2004 kontrollerede de mere end 60 % af de samlede offentlige investeringer i det udvidede Europa;

21. er enig med Kommissionen i — som det konstateres i den fjerde rapport om økonomisk og social samhørighed — at ansvaret for offentlige investeringer i en lang række medlemsstater i vid udstrækning ligger hos såvel de lokale og regionale myndigheder som den centrale regering. De er ligeledes ansvarlige for investeringer på områderne uddannelse, bolig, forskning og udvikling, transport og infrastruktur til kollektiv brug og beskyttelse af miljøet. Denne tendens er blevet forstærket i det seneste årti;

22. bemærker, at de lokale og regionale myndigheder over for kravet om en integreret og fleksibel gennemførelse af EU's politikker kan omsætte de strategiske retningslinjer, der er blevet vedtaget på europæisk niveau, til konkrete aktiviteter ved at samarbejde med de europæiske og nationale institutioner;

23. gør opmærksom på, at det ofte er op til de lokale og regionale myndigheder at skabe sammenhæng mellem de forskellige nationale og europæiske politikker ved at kombinere de enkelte sektorpolitikker på regionalt og bymæssigt niveau;

24. understreger nødvendigheden af at realisere målet om social, økonomisk og territorial samhørighed og i den forbindelse stille de nødvendige midler til rådighed på basis af de principper om solidaritet, integration, styring på flere niveauer og territorialt samarbejde, der allerede gælder i Europa, og de erfaringer, der allerede er opnået inden for rammerne af det brede institutionelle partnerskab;

25. finder, at traktatens nye mål vedrørende territorial samhørighed sætter yderligere skub i udformningen og gennemførelsen af EU's politikker på lokal og regional basis. Det tvinger os til at udnytte mangfoldigheden i vore regioner og finde løsninger til mindske af de skævheder, der findes på de forskellige forvaltningsniveauer i EU;

26. anmoder om, at målet om at udnytte alle muligheder, der er forbundet med styring på flere niveauer og bidrag fra lokale og regionale myndigheder, tildeles en central placering i den strategi, der er lagt for reformen af EU's budget.

EU-budgettets løftestangseffekt

REGIONSUDVALGET

27. mener, at EU i øjeblikket gennemlever en periode med dybtgående socioøkonomiske forandringer, som hænger sammen med udvidelserne og Unionens fremtrædende rolle på den internationale scene. EU bliver nødt til at løfte de store udfordringer, der ligger i miljø, energi, befolkningens aldring, ny teknologi og sikkerhed;

28. konstaterer, at medlemsstaterne ikke altid er i stand til hver for sig at reagere på passende vis på disse forandringer og udfordringer;

29. noterer sig, at »den åbne koordinationsmetode« i de fleste sektorer har været ude af stand til at afhjælpe svaghederne, heller ikke som supplerende instrument;

30. erindrer om, at en fælles EU-politik og »fællesskabsmetoden« er et effektivt redskab til at forfølge en fælles politisk vilje;

31. er især foruroliget ved udsigten til, at en eventuel (hel eller delvis) renationalisering af EU-finansierede politikker skal føre til utilfredsstillende, ineffektive og usammenhængende løsninger i EU, eller til at koblingen mellem globale ændringer og udviklingen i de enkelte egne sker for sent;

32. henleder desuden opmærksomheden på, at renationalisering af fællesskabspolitikker vil medføre tab af den løftestangseffekt, som ligger i EU's økonomiske interventioners multiplikatoreffekt i forbindelse med finansieringen af konkrete, gennemførte aktioner;

33. minder om, at en sådan tilbageføring vil vanskeliggøre en sammenhængende og bæredygtig udvikling af grænseoverskridende aktioner;

34. understreger, at løftestangeffekten ved EU's økonomiske interventioner ikke kun har en økonomisk multiplikatoreffekt, der traditionelt næres af offentlige samfinansieringsordninger. Løftestangeffekten gør det også både operationelt og økonomisk lettere at indgå offentlig-private partnerskaber;

35. betoner endvidere, at fællesskabsfinansieringens løftestangeffekt understøtter det strategiske perspektiv for andre offentlige investeringspolitikker i de forskellige forvaltningsenheder. Den bidrager til, at såvel offentlige myndigheder som private aktører kan foretage en betydeligt bedre planlægning og forvaltning, og udgør et vigtigt element i den europæiske integrationsproces og i EU's tilstedeværelse i borgernes synsfelt;

36. slår til lyd for at evaluere merværdien for de forskellige forvaltningsniveauer: det europæiske, det nationale og det lokale/regionale niveau;

37. erkender, at merværdien ved EU's økonomiske interventioner også kan aflæses af aktioner, som ikke nødvendigvis har nogen relevans eller er prioriteret på nationalt eller subnationalt niveau, hvilket f.eks. er tilfældet i det grænseoverskridende samarbejde;

38. finder, at merværdien er tæt forbundet med additionalitetsprincippet, ifølge hvilket Fællesskabets indsats ikke må blive et påskud for manglende engagement på nationalt niveau. Samhørighedspolitikken er et godt eksempel;

39. opfordrer til slut til at påskønne den generelle inciterende effekt af interventioner over EU's budget, som ved at tilskynde lande og regioner, som halter mest bagefter, til at gennemgå en modernisering for at indhente de andre er en gevinst for hele det europæiske socioøkonomiske system.

Et budget, der afspejler EU's værdier, tager fat på de store udfordringer og sikrer territorial samhørighed

REGIONSUDVALGET

40. anerkender, at EU står over for store udfordringer såsom samhørighed og konkurrenceevne i en innovativ kontekst, forbedring af de menneskelige ressourcers kvalitet og niveau, bedre beskæftigelse, klimaforandringer, modernisering af energisammensætningen, demografiske skævheder og indvandringspres, international og europæisk sikkerhed;

41. understreger ikke desto mindre, at EU's mission ikke bare består i at reagere på nye udfordringer, men også må forfølge sit eget mål om yderligere integration;

42. anser det for afgørende vigtigt, at EU fortsætter gennemførelsen af det indre marked ud fra principperne om bæredygtig

udvikling, retfærdighed og social integration, idet det i højere grad skal udnytte Europas geografiske rigdom og kulturelle mangfoldighed;

43. opfordrer EU til med henblik på at styrke sine værdier og opfylde sine politiske mål at gøre det politiske liv i Unionen endnu mere demokratisk ved at fremme udviklingen af det lokale og regionale selvstyre og civilsamfundet;

44. konstaterer, at de nye udfordringer under ét på den ene side kræver, at man har styr på globaliseringen, og på den anden, at man sikrer territorial samhørighed internt i EU og ved de ydre grænser;

45. insisterer på, at lokale og regionale myndigheder i EU på trods af de socioøkonomiske forskelle skal klare udfordringer, som ligner hinanden, selv om de har forskellige manifestationsformer i forskellige egne;

46. forstår, at de lokale og regionale myndigheder i denne proces, som bør tage udgangspunkt i et forvaltningssystem i flere niveauer, også får lejlighed til at anvende eventuelle uudnyttede potentialer;

47. mener, at EU's kommende budgetramme skal sikre:

a. at de mindst udviklede europæiske regioner og alle områder med varige geografiske handicap kan konsolidere deres konvergensbestræbelser især ved at forbedre konkurrenceevnen og i den forbindelse garantere en mere afbalanceret økonomisk, social og territorial udvikling i hele EU;

b. at der, såfremt regioner ikke længere er støtteberettigede, findes passende og retfærdige overgangsregler, så de gode resultater, der er opnået vha. den europæiske samhørighedspolitik, ikke bringes i fare. I den forbindelse må det sikres, at alle de berørte lande og regioner behandles ens på europæisk plan uanset, hvilken medlemsstat der er tale om;

c. at der ydes en målrettet støtte til udbygningen af kompetencer, særligt på innovationsområdet, i de regioner, som allerede i dag yder et vigtigt bidrag til EU's konkurrenceevne i en globaliseret verden;

d. at en europæisk politik for bæredygtig regional vækst og konkurrenceevne, hvor alle EU's regioner deltager, prioriteres. Med støtte fra en sådan politik kan alle regioner og lokale myndigheder få adgang til de strategiske retningslinjer og de økonomiske midler, der er nødvendige for at foretage de fornødne investeringer i innovative tiltag, som kan tilpasse deres samfund til strukturelle ændringer af økonomisk, samfundsmæssig og teknologisk art, og udnytte deres egne vilkår og særlige potentialer i den globale kontekst, navnlig i SMV'erne, der er ryggraden i den europæiske økonomi;

- e. at der indføres en solidarisk politik, som garanterer lige muligheder for alle borgere i forbindelse med adgang til infrastruktur og udbud af uddannelse og faglig efteruddannelse og giver alle uanset arten af deres talent mulighed for at drage fordel af den nyeste forskning. Der er nødvendigt, at de lokale, regionale, nationale og europæiske myndigheder kan forene kræfterne om at fremme praktisk samarbejde mellem den akademiske verden, forskerne og erhvervslivet og stimulere netværksdannelser på europæisk og internationalt niveau;
- f. at fri bevægelighed som grundstenen i det europæiske integrationsprojekt får tilført ny energi gennem øgede investeringer i de transeuropæiske transportnet. Politikken skal understøtte bæredygtige transport, sammenkobling mellem forskellige transportsystemer og ikke mindst et forbundet transeuropæisk jernbanenetværk, som mindsker CO₂-udslipene mest muligt, idet transporttider og omkostninger for både passagerer og gods samtidig falder. Udviklingen af bæredygtig søtransport bør også fremmes;
- g. at de subnationale forvaltningsenheder i Europa rustes til at klare klimaændringerne gennem adgang til redskaber til at bekæmpe årsagerne og til at tilpasse sig konsekvenserne, især for så vidt angår de befolkningsgrupper og de økonomiske aktører, som rammes hårdest. Det er nødvendigt at investere i modeller for bæredygtig udvikling, som tager behørigt hensyn til lokale muligheder og forudsætninger;
- h. at EU råder over en fælles energipolitik baseret på solidaritet mellem medlemsstaterne, forsyningsikkerhed og bæredygtige modeller for energiproduktion, -transport og -forbrug med respekt for medlemsstaternes ret til frit at vælge energikilde. Det er på lokalt og regionalt niveau, at man har de bedste muligheder for at fremme innovation og vidtgående ændringer i forbrugernes adfærd;
- i. at migrationsstrømmene behandles på europæisk plan, og at de bedste løsninger anvendes — løsninger, som allerede har vist deres værd på lokalt og regionalt niveau. Det er absolut nødvendigt, at mennesker, som daglig skal forholde sig til nødsituationer, kan regne med europæisk solidaritet og samarbejde;
- j. at lokale og regionale myndigheder nyder anerkendelse for deres centrale rolle i forbindelse med indførelsen af tiltag vedrørende tilpasning til følgerne af demografiske ændringer;
- k. at Europa kan forvente et moderne, konkurrencedygtigt, mangeartet og bæredygtigt landbrug, der garanterer EU's fødevarerforsyning og fødevarerpræference og som sikrer, at EU fastholder sin position i den internationale handel uden at give køb på fællesskabspræferencen. Det skal tildeles den støtte, som er nødvendig for at blive et instrument til at forbedre livskvaliteten og bevare denne for kommende generationer, samt bidrage til kampen mod den globale opvarmning og beskyttelsen af miljøet, biodiversiteten og landskabskvaliteten;
- l. at EU kan fortsætte sin naboskabspolitik og gennemføre projekter sammen med partnere længere væk. EU's relationer

udadtil skal i stadig højere grad drage fordel af de lokale og regionale myndigheders samarbejde på decentralt plan og på tværs af grænserne. Der bør lægges vægt på grænseoverskridende samarbejde som et vigtigt middel til at konsolidere freden, til at udpege og fastsætte fælles mål og værdier og til at fremme den territoriale samhørighed.

Et reaktivt, effektivt og gennemsigtigt budget

REGIONSUDVALGET

48. mener, at EU med Lissabon-traktaten potentielt råder over en mere effektiv mekanisme til at træffe beslutninger om fastsættelse af budgettets struktur;

49. konstaterer, at en stabil flerårig finansiel ramme over en længere periode end 5 år er en vigtig forudsætning for at sikre, at EU's indsats bliver effektiv, og for at gøre det muligt for aktører at planlægge langsigtede investeringer og gennemføre territorialudviklingsprojekter;

50. foreslår at forlænge programmeringsperioden for den flerårige finansielle ramme til 10 år uden at fordele alle bevillinger på én gang. For at sikre sammenhæng med fristerne i EU's demokratiske procedurer ville det være et fremskridt at dele perioden i to: fordeling af alle bevillinger til de første 5 år med en midtvejsevaluering med henblik på fordeling af reserven (på f.eks. 25 %) til udgifter til nye initiativer eller til at styrke de politikker, som har mest behov;

51. finder, at en sådan fleksibilitet rummer interessante muligheder for at optimere fællesskabsudgifternes gennemslagskraft og kan vise sig nyttig for at tilpasse sig eventuelt ændrede vilkår. Hvis den ikke er godt indarbejdet, udgør den bl.a. en risiko for, at der åbnes op for et EU i flere hastigheder;

52. mener, at målrettede mekanismer som dem, man har eksperimenteret med i samhørighedspolitikken 2007-2013, kan fremme en bedre fordeling af de vigtigste politiske målsætninger på forskellige budgetposter;

53. anmoder om, at det kommende fællesskabsbudget afsætter en vis procentdel til tilskud til eksperimenter, der er adskilt fra de ressourcer, der gives til almindelige foranstaltninger;

54. slår til lyd for en præcisering af kontrolmekanismerne, samt anvendelse af mere direkte og effektive sanktioner, hvor det er nødvendigt;

55. gentager, at det er nødvendigt konkret at anvende partnerskabsprincippet både under udarbejdelsen og under gennemførelsen af fællesskabsbudgettet;

56. gentager sit forslag om, at de trepartsmålkontrakter og -overenskomster, som Kommissionen har lanceret og udviklet, tages op til revision, samt at man på grundlag af erfaringerne fra Kommissionens forsøgsperiode med trepartsoverenskomster indfører europæiske territoriale pagter;

57. insisterer på, at der ikke kan være tale om et reelt partnerskab uden finansielle bidrag fra begge aftalparter; foreslår, at overvejelserne vedrørende finansieringen af de europæiske territoriale pagter koncentrerer sig om de mulige synergier (og den eventuelle merværdi heraf) mellem de eksisterende poster i EU-budgettet på de berørte områder og strukturfondene på den ene side og de disponible budgetposter på de lokale, regionale og nationale niveauer på den anden. Og dette uden at oprette nye finansieringsinstrumenter for Fællesskabets regionalpolitik eller anmode om yderligere økonomiske midler til formålet;

58. mener, at EU-budgettet ville opnå større gennemsigtighed ved at styrke partnerskaber på lokalt og regionalt plan og intensivere kommunikationsindsatsen på lokalt og regionalt niveau.

Et nyt finansieringssystem for EU-budgettet

REGIONSUDVALGET

59. er enig i, at EU bør revidere rammen for sine politiske aktiviteter og økonomiske ressourcer og sigte mod en tilstrækkelig lang tidshorison (et sted mellem 2020 og 2030);

60. gør opmærksom på, at det vedtagne loft for EU's egenindtægter i øjeblikket er fastsat til 1,24 % af EU's bruttonationalindkomst;

61. konstaterer, at

- a. budgettet er skrumpet ind i løbet af de seneste to programmeringsperioder
- b. hvilket indebærer, at budgettet kommer til at svare til under 1 % af EU's bruttonationalindkomst i slutningen af programmeringsperioden 2007-2013;

62. beklager, at forskellen mellem de ressourcer, som reelt stilles til rådighed på budgettet, og det vedtagne loft for egenindtægter fortsat vokser;

63. henleder opmærksomheden på, at beregninger i medlemsstaterne, der bundet i et ønske om at få betalinger til

EU hjem igen via EU-støtte, er en tankegang, der ligger milevidt fra det europæiske ideal og borgernes interesser;

64. erklærer sig som modstander af en skærpet udgave af denne logik som repræsentanter for de lokale og regionale myndigheder, der er hovedleverandører af rigdom på nationalt niveau, og som i mange tilfælde også er institutionelle aktører, der er direkte involveret i definitionen af skattesystemer på nationalt niveau;

65. finder det bydende nødvendigt med gennemgribende kvalitative forbedringer af finansieringen af EU's budget for at gøre det muligt for de involverede institutioner at dele en fremadskuende vision om det samme budget;

66. er af den opfattelse, at det nye system til finansiering af EU's budget bør være baseret på gennemsigtighed og på egne ressourcer, der sikrer retfærdighed, solidaritet, stabilitet, synlighed, klarhed, præcision og enkelhed;

67. anmoder institutionerne med budgetbeføjelser om at udarbejde og anvende en ny finansieringsformel med færrest mulige undtagelser, der tilstræber opfyldelse af målsætningerne om at fremme den økonomiske og sociale model;

68. meddeler, at udvalget fortsat vil tage aktiv del i overvejelserne og den europæiske debat om budgetreformen, f.eks. i forbindelse med behandlingen af Kommissionens forslag til revision;

69. finder, at reformen af EU's budget og dets finansieringskilder bør ledsages af en stærk og gennemsigtig kommunikationspolitik, der rettes mod både de institutionelle og socioøkonomiske aktører, som er mest berørt, og offentligheden generelt. På den måde vil borgerne blive bedre informeret om, hvad deres penge går til, hvilket vil bringe dem tættere på de institutioner, som har ansvaret for forvaltningen af fællesskabsprogrammer og -projekter. Udvalget er parat til at engagere sig i denne demokratiske opgave sammen med de andre institutioner.

Bruxelles, den 9. april 2008

Luc VAN DEN BRANDE
Formand for
Regionsudvalget

Regionsudvalgets udtalelse: »Strategien for regionerne i den yderste periferi: Resultater og fremtidsudsigter«

(2008/C 172/02)

REGIONSUDVALGET

- mener, at denne strategi stadig er helt aktuel, at den langt fra har opbrugt sine muligheder og bør videreføres, uddybes og ajourføres
- konstaterer den vidtrækkende betydning af de emner, Kommissionen har udpeget som udfordringer for såvel EU's som randregionernes fremtid, nemlig klimaændringerne, den demografiske udvikling og forvaltningen af migrationsstrømmene, havpolitikken og landbruget; de står øverst på den europæiske og internationale dagsorden og har stor indvirkning på de forskellige egne i EU;
- minder dog om, at den EU-strategi for regionerne i den yderste periferi, som Kommissionen fremlagde i sin meddelelse i maj 2004, byggede på en global og sammenhængende tilgang, der skulle sikre, at strategiens tre målsætninger — forbedring af den interne og eksterne transport, styrkelse af det lokale erhvervslivs konkurrenceevne og regional integration i regionernes geografiske nærområde — blev integreret i alle EU's politikker;
- anmoder Kommissionen om at tage hensyn til randregionernes særlige karakteristika i forbindelse med det forestående sundhedstjek af den fælles landbrugspolitik og fremtidige reformer ved at opretholde såvel undtagelsesbestemmelserne vedrørende anvendelsen af afkoblingen og gradueringen som et passende niveau i støttetildelingen til landbruget i disse regioner;
- anmoder Kommissionen hurtigst muligt at vedtage de foranstaltninger, der skal kompensere for de negative følger af lufttransportens indlemmelse i handelen med emissionsrettigheder og sikre hensyntagen til randregionernes særlige situation.

Ordfører: Paulino RIVERO BAUTE (ES/ALDE), Ministerpræsident for regionen De Kanariske Øer

Basisdokument

Meddelelse fra Kommissionen til Rådet, Europa-Parlamentet, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget. Strategien for regionerne i den yderste periferi: resultater og fremtidsudsigter.

KOM(2007) 507 endelig

Politiske anbefalinger

1. De syv regioner i EU's yderste periferi — Azorerne, De Kanariske Øer, Guadalupe, Guyana, Madeira, Martinique og Réunion — er fuldgældige medlemmer af EU, samtidig med at de har nogle enestående og særprægede vilkår, hvorved de adskiller sig fra de øvrige regioner i EU.

2. Disse vilkår består i en række permanente handicap, især fjern beliggenhed, lille areal og ringe diversificering af produktionsstrukturen, som er årsagen til disse regioners isolation og sårbarhed, således som det anerkendes i EF-traktatens artikel 299, stk. 2.

3. Dette giver meromkostninger og særlige problemer for disse regioners vækst, konvergens og økonomiske bæredygtighed, som forhindrer dem i at deltage fuldt ud i det indre markedes dynamik, begrænser befolkningens muligheder og forringere virksomhedernes konkurrenceevne.

4. Regionerne i den yderste periferi byder også på fordele for EU. I kraft af deres geografiske beliggenhed kan de blive strategiske platforme for udviklingen af den rolle, som EU ønsker at spille på verdensplan.

5. Disse omstændigheder gør det fuldt berettiget at give dem en særstilling i gennemførelsen af EU's politikker med henblik på at tage hensyn til deres specifikke behov og styrke deres eget udviklingspotentiale.

6. Det er derfor nødvendigt at støtte randregionernes og de berørte nationale myndigheders krav om konsolidering, forbedring, uddybning og ajourføring af en global og sammenhængende strategi for disse regioner, så der kan føres en ægte EU-politik for den yderste periferi.

Regionsudvalgets bemærkninger

Særbehandling af EU's yderste periferi. En global og sammenhængende udviklingsstrategi for regionerne i den yderste periferi. Positiv evaluering, men uafsluttet proces.

REGIONSUDVALGET

7. bifalder, at Kommissionen siden 1986 har sørgt for en passende ramme for anvendelsen af EU-retten og de fælles politikker på grundlag af POSEI-programmerne (særlige

programmer for bestemte regioner som følge af disses afsides beliggenhed og ø-karakter);

8. minder om, at indføjelser af en særlig artikel i traktaten, artikel 299, stk. 2, som tager højde for de regionale vilkår i EU's yderste periferi, sigtede mod en række konkrete mål, nemlig:

— anerkendelse af randregionernes enestående karakter og behovet for at indarbejde denne indfaldsvinkel i EU's politik på alle områder, især gennem opretholdelse af den særlige støtte som led i de strukturpolitiske foranstaltninger til fremme af økonomisk og social samhørighed;

— tilpasning af EU-politikken til de regionale forhold gennem anvendelse af specifikke foranstaltninger og fastlæggelse af særlige betingelser for anvendelsen af traktaten, når det viser sig nødvendigt for disse regioners udvikling;

— hensyntagen til randregionernes særlige geografiske karakteristika i forbindelse med EU's forbindelser med de tilstødende tredjelande;

9. minder i denne forbindelse om, at Regionsudvalget udtrykte tilfredshed med vedtagelsen af Kommissionens beretning af 14. marts 2000 om gennemførelsen af artikel 299, stk. 2, der var tænkt som »et kvalitativt spring fremad« i EU's tilgang til den yderste periferi og indledningen til en ny afgørende etape i fastlæggelsen af en global og sammenhængende strategi for en bæredygtig udvikling i regionerne i EU's yderste periferi;

10. minder om, at konklusionerne fra Det Europæiske Råd i Sevilla i juni 2002 fastslår behovet for at gå videre med gennemførelsen af traktatens artikel 299, stk. 2, og fremlægge passende forslag for at tage hensyn til disse regioners specifikke behov i de forskellige fælles politikker, især transportpolitikken, og i reformen af nogle af disse politikker, især regionalpolitikken; understreger ligeledes, at Kommissionen ved samme lejlighed lovede at fremlægge en ny rapport med en global og sammenhængende tilgang til de særlige problemer for disse regioner og mulige løsningsforslag;

11. udtrykker derfor tilfredshed med vedtagelsen af Kommissionens meddelelse »Et styrket partnerskab for regionerne i EU's yderste periferi« den 26. maj 2004 og af dokumentet »Et styrket partnerskab for regionerne i EU's yderste periferi: situation og fremtidsudsigter« den 6. august 2004; konstaterer, at

randregionernes enestående situation anerkendes, og at en særbehandling i de forskellige EU-politikker er berettiget, selvom der dermed kun sikres en delvis og derfor utilstrækkelig opfyldelse af mandatet fra Det Europæiske Råd i Sevilla og af de behov, som disse regioner og de stater, de tilhører, giver udtryk for;

12. udtrykker tilfredshed med, at Kommissionen har ønsket at fremlægge en evaluering af sin strategi for regionerne i EU's yderste periferi og dens fremtidsudsigter via meddelelsen »Strategien for regionerne i den yderste periferi: resultater og fremtidsudsigter« (KOM(2007) 507 endelig) og det vedlagte arbejdsdokument »Evolution og evaluering af strategien for regionerne i den yderste periferi« (SEK (2007) 1112);

13. mener, at denne strategi stadig er helt aktuel, at den langt fra har opbrugt sine muligheder og bør videreføres, uddybes og ajourføres som påvist gennem konsolideringen af artikel 299 i den nyligt vedtagne Lissabon-traktat.

Mod en langsigtet konsolidering af den globale og sammenhængende udviklingsstrategi for regionerne i EU's yderste periferi. Strategiens uddybning og ajourføring

REGIONSUDVALGET

14. er for det første glad for, at Kommissionen i sin nye meddelelse viser forståelse for regionerne i den yderste periferi ved at understrege behovet for at anerkende deres særlige forhold og også fremover vise dem særlig opmærksomhed;

15. roser Kommissionen, fordi den ved at anerkende behovet for, at der skal tages hensyn til disse regioners særlige forhold i de forskellige EU-politikker, samtidig anerkender den merværdi og de muligheder, som disse regioner giver EU i en global sammenhæng;

16. konstaterer, at evalueringen af initiativerne til udvikling af strategien fra 2004 er positiv, og at nøglepolitikkerne for udviklingen af disse regioner er blevet revideret og omdefinert på en generelt tilfredsstillende måde;

17. understreger, at de handicap, som regionerne i den yderste periferi lider under, er permanente og fælles for dem alle, uafhængigt af indkomstniveau, og minder om, at problematikken i den yderste periferi ikke kun er et spørgsmål om indkomst, men er karakteriseret ved komplicerede strukturelle forhold, som har dybtgående konsekvenser for borgerne og virksomhedernes konkurrenceevne i disse regioner;

18. bifalder, at Kommissionen ønsker at udbygge alle hovedpunkterne i EU's strategi til fordel for disse regioner gennem supplerende initiativer, samt at den vil ajourføre og styrke denne strategi ved at tilpasse den til fremtidens internationale udfordringer. Opfordrer Kommissionen til at udvise den nødvendige konsekvens ved udformningen af sine forslag på disse områder;

19. mener, at de tiltag, Kommissionen foreslår at udvikle på kort sigt vedrørende mindselse af transportproblemerne og forbedring af randregionernes konkurrenceevne, generelt set er

temmelig vage eller begrænser sig til udstikning af retningslinjer for en mere effektiv udnyttelse af de ressourcer, som de allerede har fået tildelt;

20. konstaterer, at initiativerne vedrørende regional integration er mere konkrete og interessante, selv om de er utilstrækkelige og burde suppleres med andre, som kan bidrage til rent faktisk at opfylde målet om at integrere disse regioner i deres geografiske sammenhæng;

21. minder om, at randregionerne står over for en dobbelt udfordring, nemlig at skulle integrere sig i det indre marked og i deres geografiske nærområde; deres geostrategiske beliggenhed udgør desuden et enormt potentiale for EU og gør dem til privilegerede platforme, hvorfra EU kan udbrede sine eksterne aktiviteter i disse dele af verden;

22. bifalder, at Kommissionen har indledt arbejdet på at fastlægge indholdet af den naboskabsaktion, der blev lanceret i Kommissionens meddelelse fra 2004; konstaterer imidlertid, at man fortsat bør gøre en indsats især for at forbedre koordineringen mellem EFRU og EUF, så målet om at integrere disse regioner i deres geografiske nærområde rent faktisk bliver opfyldt;

23. bifalder Kommissionens orientering af regionerne i EU's yderste periferi som led i forberedelsen af EU's økonomiske partnerskabsaftaler med AVS-landene; konstaterer imidlertid, at disse aftaler på forhandlingernes nuværende stadium indebærer umiddelbare trusler for randregionerne, og at de muligheder, de tilbyder, er langsigtede og tvivlsomme;

24. beklager, at Kommissionen ikke, som den ellers havde sagt den ville, har medtaget konkrete forslag til initiativer, der kunne tilskynde små og mellemstore virksomheder i randregionerne til at investere i deres geografiske nærområde uden for EU; det kunne have hjulpet dem til en bedre integration deres geografiske kontekst;

25. konstaterer den vidtrækkende betydning af de emner, Kommissionen har udpeget som udfordringer for såvel EU's som randregionernes fremtid og startet en debat om i sin meddelelse, nemlig klimaændringerne, den demografiske udvikling og forvaltningen af migrationsstrømmene, havpolitikken og landbruget; de står øverst på den europæiske og internationale dagsorden og har stor indvirkning på de forskellige egne i EU;

26. understreger, at følgerne kan være endnu mere vidtrækkende for regionerne i den yderste periferi, da de på grund af deres særlige karakteristika er særligt sårbare og udsatte;

27. minder dog om, at den EU-strategi for regionerne i den yderste periferi, som Kommissionen fremlagde i sin meddelelse i maj 2004, byggede på en global og sammenhængende tilgang, der skulle sikre, at strategiens tre målsætninger — forbedring af den interne og eksterne transport, styrkelse af det lokale erhvervslivs konkurrenceevne og regional integration i regionernes geografiske nærområde — blev integreret i alle EU's politikker;

28. bifalder og er enig i Kommissionens konstatering af, at strategien for EU's indsats for randregionerne får et stadig mere tværgående fokus, og at bidrag fra alle EU-politikker er nødvendigt for udviklingen af disse regioner og deres integration i det indre marked;

29. fremhæver relevansen og aktualiteten af disse tre strategiske målsætninger, som fortsat udgår hovedlinjerne i EU's strategi for regionerne i den yderste periferi; udviklingen af de forskellige EU-politikker bør tage hensyn til den økonomiske konjunktur og tilpasse sig den;

30. mener, at fremkomsten af de nye udfordringer og prioriteter på EU's dagsorden samt revisionen af nøglepolitikker som den fælles landbrugspolitik gør det nødvendigt at foretage en evaluering af deres konsekvenser for de tre hovedlinjer i EU's strategi for regionerne i den yderste periferi; denne specifikke analyse skal gøre det muligt at tage hensyn til disse regioners særlige forhold i de samlede overvejelser af, hvordan EU bør løse sine udfordringer;

31. understreger nødvendigheden af, at Kommissionen anvender ovennævnte metode til evaluering af de konsekvenser, som de fire udpegede emner kan få for de tre hovedlinjer i strategien, og beklager for eksempel, at Kommissionen ikke har taget tilstrækkeligt hensyn til konsekvenserne for et så vigtigt område som lufttransporten, der er uundværlig for regionerne i den yderste periferi, og at den ikke har foreslået en mere specifik behandling af disse regioner i sit forslag til direktiv om medtagelse af lufttransport i handelen med emissionsrettigheder;

32. mener, at regionerne i den yderste periferi har meget at bidrage med om de fire ovenfor udpegede emner, da de angår dem på en særlig måde på grund af deres særlige vilkår;

33. minder om, at disse regioner har en særlig maritim dimension, der giver EU enestående muligheder inden for innovation, forskning, miljø og biologisk mangfoldighed;

34. fremhæver endnu en gang behovet for en global tilgang til det voksende migrationsfænomen, som specielt berører disse regioner som aktive grænser for Den Europæiske Union; henviser i denne forbindelse til konklusionerne fra konferencen om »Regionernes og byernes rolle i forvaltningen af migrationsstrømme«, der fandt sted i Adeje (Tenerife, Spanien) den 30. oktober 2007, herunder især til behovet for i højere grad at inddrage de nationale og europæiske myndigheder i forvaltningen af dette fænomen, i fordelingen af den finansielle byrde og i evalueringen af dets konsekvenser for den økonomiske og sociale samhørighed i regionerne i den yderste periferi;

35. er overbevist om, at det med henblik på forvaltning af migrationsstrømme er afgørende at konsolidere dialogen og samarbejdet med oprindelses- og transitlandene; ønsker også at påpege, at lokale og regionale myndigheder i landene i EU's yderste periferi har en nøglerolle at spille i styrkelsen af dette samarbejde, da de kan fungere som samarbejdsplatforme i

forhold til nabotredjelande ved at udnytte EU-Kommissionens programmer til dette formål; bifalder især forsøget med fælles planlægning af det territoriale samarbejde mellem regionerne i EU's yderste periferi og deres nabotredjelande;

36. mener, at der skal sættes ind over for årsagerne til irregulær indvandring gennem fastlæggelse af en effektiv politik for lovlig indvandring, bekæmpelse af sort økonomi og håndtering af strømmen af uledsagede mindreårige indvandrere gennem en styrkelse af uddannelse og integration på arbejdsmarkedet;

37. er enig med Kommissionen i, at det er nødvendigt at tage fat på de store problemer, som det kraftige demografiske pres på små og fragmenterede territorier skaber, og understreger nødvendigheden af hurtigst muligt at fremme undersøgelser for at få analyseret konsekvenserne for den fysiske planlægning, arbejdsmarkedet, uddannelsesbehovet og de offentlige tjenester i disse regioner, og om nødvendigt foreslå passende foranstaltninger;

38. er enig med Kommissionen i, at kampen mod klimaændringerne og tilpasningen til deres følger er en vigtig udfordring for regionerne i den yderste periferi på grund af deres geografiske situation og sårbarhed; understreger, at de særforanstaltninger, der skal vedtages på dette område for at undgå negative følger for disse regioners transport og økonomi samt for deres borgere, skal være reelle og effektive;

39. er enig med Kommissionen i, at landbruget er en nøgelfaktor i økonomien for regionerne i den yderste periferi, som hæmmes af geografiske og klimatiske ulemper; mener derfor, at det er vigtigt at udforme en fremadrettet strategi for udviklingen af landbruget i disse regioner, så de kan tage udfordringerne fra en større global konkurrence op;

40. mener i betragtning af, at politikken for økonomisk og social samhørighed er det vigtigste instrument, som EU-strategien for regionerne i den yderste periferi bygger på, at det er særlig vigtigt at vurdere, om de spørgsmål, der indgår i debatten, kan få konsekvenser for disse regioners økonomiske og sociale samhørighed;

41. mener, at resultaterne af denne vurdering kan være et bidrag til revisionen af EU's samhørighedspolitik efter 2013; de vil også kunne bidrage til grønbogen om territorial samhørighed, som Kommissionen agter at vedtage i 2008;

42. mener derfor, at man i den nye fase i udviklingen af EU's strategi for regionerne i den yderste periferi, som Kommissionen starter, når den har afsluttet høringsfasen, ikke kun skal drøfte disse debattemner, men inkorporere dem i strategien for at videreføre, udbygge og ajourføre den;

43. mener, at partnerskabet mellem regionerne i den yderste periferi, deres respektive stater og Kommissionen fortsat bør spille en afgørende rolle i udviklingen af den langsigtede EU-strategi for disse regioner;

44. er af den klare overbevisning, at regionerne i EU's yderste periferi stadig har brug for støtte fra alle EU's politikker for at forbedre deres konkurrenceevne og videreføre konvergensprocessen mht. økonomisk udvikling og lige muligheder for deres borgere i forhold til borgerne i resten af Europa;

45. udtrykker sin støtte til Det Europæiske Råd, for så vidt som det på det højeste niveau bekræfter og fornyr den politiske forpligtelse over for disse regioner, og understreger behovet for hurtigt at nå videre med udbygningen af EU's strategi for disse regioner.

Konklusioner og anbefalinger

REGIONSUDVALGET

46. opfordrer Kommissionen til at fortsætte udbygningen af 2004-strategien for regionerne i den yderste periferi ved at gennemføre de foranstaltninger, den bebudede i sin meddelelse, og fremme en bedre sammenhæng og koordinering mellem de forskellige EU-politikker, så strategien i den nye fase virkelig bliver global og sammenhængende;

47. opfordrer Kommissionen til at gennemføre en midtvejsundersøgelse for at måle dels strategiens indvirkning på den økonomiske udvikling i de randregioner, som har opgivet konvergensmålet, dels den indvirkning, som anvendelsen af EU-midlerne har haft på den reale konvergensproces i de øvrige randregioner;

48. anmoder om, at Kommissionen efter evalueringen af følgerne af de POSEL-reformer, som vil blive gennemført i 2009, foreslår relevante tiltag til sikring af en passende støtte til de traditionelle sektorer i regionerne i den yderste periferi, som er afgørende for disse regioners økonomiske levedygtighed;

49. anmoder Kommissionen om at tage hensyn til randregionernes særlige karakteristika i forbindelse med det forestående sundhedstjek af den fælles landbrugspolitik og fremtidige reformer ved at opretholde såvel undtagelsesbestemmelserne vedrørende anvendelsen af afkoblingen og gradueringen som et passende niveau i støttetildelingen til landbruget i disse regioner;

50. opfordrer Kommissionen til at yde landbrugsprodukterne fra randregionerne større beskyttelse mod den alvorlige trussel, som den tiltagende liberalisering af importen til EU indebærer, gennem vedtagelse af passende foranstaltninger, som kan forhindre, at landbruget i disse regioner destabiliseres på grund af den stadig større åbning af det europæiske marked;

51. opfordrer Kommissionen til i de kommende programplanlægningsperioder at udforme specifikke foranstaltninger til

udvikling af landdistrikterne i randregionerne og afsætte passende budgetmidler dertil;

52. anmoder Kommissionen om allerede nu at tage hensyn til randregionernes særlige forhold i de igangværende initiativer i relation til de fire emner, som Kommissionen har lagt frem til debat;

53. minder om, at regionerne i EU's yderste periferi giver EU en klar maritim dimension på verdensplan, eftersom de udgør veritable naturlige laboratorier for havvidenskabelige studier; mener på den baggrund, at der hurtigst muligt bør gennemføres prioriterede foranstaltninger i disse regioner med henblik på at beskytte og udnytte dette potentiale;

54. anmoder Kommissionen hurtigst muligt at vedtage de foranstaltninger, der skal kompensere for de negative følger af lufttransportens indlemmelse i handelen med emissionsrettigheder og sikre hensyntagen til randregionernes særlige situation;

55. fremhæver, at disse regioner er totalt afhængige af lufttransport, både hvad angår udenrigsflyvning og flyvning mellem de forskellige øer, da der ikke er nogen alternativer; desuden er den samlede værdi af CO₂-emissioner på de ruter, der berører disse regioner, marginal i forhold til EU's samlede emissioner;

56. beder Kommissionen om at behandle problematikken om den demografiske udvikling og forvaltning af migrationsstrømme hver for sig; understreger, at der er tale om to forskellige problematikker, som berører disse regioner på en særlig intens måde og derfor hver især kræver den højeste opmærksomhed;

57. kræver en hurtig og målrettet indsats for at afhjælpe den tragiske situation med ankomst af uledsagede mindreårige indvandrere; anmoder derfor nationale og europæiske myndigheder om at leve op til deres ansvar for forvaltning af dette fænomen og for fordelingen af de finansielle omkostninger i denne forbindelse;

58. anmoder Kommissionen om at evaluere, hvilken effekt de fire ovenfor omtalte debatemner har på de tre hovedlinjer i EU's strategi for regionerne i den yderste periferi;

59. beder Kommissionen evaluere, om de fire emner kan få indvirkning på disse regioners økonomiske og sociale samhørighed, når det tages i betragtning, at politikken for økonomisk og social samhørighed er det vigtigste grundlag for EU's strategi for regionerne i den yderste periferi.

Bruxelles, den 9. april 2008

Luc VAN DEN BRANDE
Formand for
Regionsudvalget

Regionsudvalgets udtalelse om »E-integration«

(2008/C 172/03)

REGIONSUDVALGET

- er overbevist om, at en vedvarende digital kløft afføder social og økonomisk udelukkelse. Tilvejebringelse af lige muligheder med hensyn til digital adgang og e-færdigheder er nødvendig ud fra en samfundsmæssig synsvinkel; samtidig indebærer dette et hidtil uudnyttet økonomisk potentiale. Det er vigtigt at udnytte ikt som et nyt »socialt værktøj« og ikt-strategier må derfor knytte an til EU's socialpolitik,
- opfordrer medlemsstaterne til at styrke deres indsats vedrørende e-integration og til at opstille konkrete, tidsbegrænsede programmer, som let kan evalueres. Det fremhæver, at det lokale og regionale niveau skal deltage i nationale og EU-initiativer om e-integration og finder det væsentligt at understrege, at de lokale og regionale myndigheder opstiller specifikke planer til fremme af informationsfundet på lokalt plan,
- støtter bestræbelserne på at informere befolkningen, øge udvekslingen af erfaringer mellem interessenterne og sørge for et aktivt samarbejde på lokalt og regionalt plan med inddragelse af ikt-branchen, offentlige myndigheder, tjenesteleverandører, bruger- og samfundsorganisationer med det sigte at opnå den bedst mulige effektivitet,
- fremhæver den nøglerolle og det ansvar, som de lokale og regionale myndigheder har for at sikre bredbåndsforbindelser til en overkommelig pris i de regioner, hvor markedet svigter, for at gå i spidsen med pilotprojekter til nedbringelse af e-adgangskløften og for at udvikle nye tilgange, hvor de offentlige on-line-tjenester sætter borgeren i centrum,
- understreger det vigtige i, at uddannelse og undervisning er tilpasset de behov, som skyldes den igangværende digitale udvikling i samfundet som helhed, hvor der især bør tages hensyn til sårbare grupper som ældre, ikke-erhvervsaktive, lavtuddannede og dem, der ikke har erhvervet den e-viden, som er nødvendig på arbejdspladsen,
- opfordrer Kommissionen til at benytte indikatorer for ikt-udbredelsen og -anvendelsen i regionerne, så der løbende kan drages nyttige og nødvendige konklusioner med henblik på at vedtage tiltag til økonomisk, social og teknologisk konvergens mellem regionerne.

Ordfører: András SZALAY (HU/ALDE), Medlem af kommunalbestyrelsen i Veszprém

Basisdokument:

Meddelelse fra Kommissionen om »Det europæiske i2010-initiativ vedrørende e-integration: Vær med i informationsamfundet«

KOM(2007) 694 endelig

Politiske anbefalinger

REGIONSUDVALGET

1. Manglen på informations- og kommunikationsteknologier (ikt) — og disses applikationer, anvendelse og udvikling — ledsages af en følgevirkning (spillover effect): den øger og uddyber den digitale kløft stadig mere,
2. påskønner den sammenfattende og klare analyse i Kommissionens meddelelse og den deraf følgende strategiske ramme for indsatsen. Regionsudvalget bifalder viljen til at vælge en europæisk tilgang til spørgsmålet ⁽¹⁾,
3. er enig i, at e-integration spiller en afgørende rolle for opnåelse af målet med initiativet »i2010 — et informationsamfund som middel til vækst og beskæftigelse« ⁽²⁾ og dermed for Lissabon-strategiens mål om økonomisk og social udvikling,
4. deler det synspunkt, at investeringer i ikt udgør et vigtigt instrument for de regionale og lokale aktører samt kommunerne, idet de bidrager til at løse de problemer omkring lige muligheder, som disse aktører støder på på forskellige felter. Henleder opmærksomheden på det nødvendige i aktivt at inddrage regioner og lokale og regionale myndigheder i udformningen af strategier og programmer vedrørende tildeling og anvendelse af EF-midler. De er nemlig det myndighedsniveau, der befinder sig tættest på borgerne, og de konfronteres direkte med de lokale forhold og har forståelse for kommende behov,
5. er enig i, at det foreliggende dokument foranlediger de forskellige aktører, som berøres af e-integration — enkeltbrugere, ikt-branchen, tjenesteleverandører, myndigheder og ngo'er — til at tage faste tiltag på visse punkter og tillægger dem konkrete opgaver på dette område,
6. bemærker, at initiativet støtter henstillingerne i tidligere udtalelser fra Regionsudvalget om praktiske tiltag til etablering af et ligeligt informationsamfund, bl.a. vedrørende aldring i informationsamfundet ⁽³⁾, e-forvaltning og bredbånd til alle ⁽⁴⁾, Europas demografiske fremtid ⁽⁵⁾, ikt-forskning ⁽⁶⁾ og handicappedes stilling ⁽⁷⁾,
7. erkender, at det ifølge de nuværende indikatorer ikke er givet, at Riga-målene vil kunne nås i 2010. De enkelte medlemslandes indsats er fragmenteret og det skorter på samarbejde. Derfor henleder Regionsudvalget medlemsstaternes opmærksomhed på det nødvendige i, at de styrker deres indsats, og at der i de kommende år opstilles konkrete, tidsbegrænsede programmer, som kan evalueres,
8. anser det for vigtigt at fremhæve, at det lokale og regionale niveau skal deltage i nationale og fællesskabsinitiativer om e-integration. Thi det er på disse niveauer, at et digitalt samfund, som er åbent for alle, kan se dagens lys i kraft af de mest innovative og målrettede tiltag,
9. finder det væsentligt at fremhæve, at de lokale og regionale myndigheder opstiller specifikke planer til fremme af informationsamfundet og til lokal e-udvikling via etablering af »lokale e-dagsordener«,
10. anmoder Kommissionen om at inddrage det fuldt ud i de initiativer, som har til formål at revidere den fastlagte og iværksatte strategi,
11. ønsker at blive orienteret i tide om resultaterne og konklusionerne af midtvejsevalueringen om iværksættelsen af i2010-strategien og at udtale sig om spørgsmålet,
12. udtrykker tilfredshed med kampagnen »E-integration — vær med!«, som Kommissionen gennemfører i 2008, og som Regionsudvalgets seminar i Lahti, Finland, i december 2007 om »Fremme af e-integration på lokalt og regionalt plan i EU« har ydet et vigtigt startbidrag til. Regionsudvalget ønsker at medvirke til kampagnen i 2008 og at støtte den bredest mulige deltagelse i den offentlige høring. I den sammenhæng fremhæver det sin egen rolle i fremmeindsatsen for kampagner, strategier og lokale og regionale programmer,

⁽³⁾ CdR 84/2207 fin.

⁽⁴⁾ CdR 272/2006 fin.

⁽⁵⁾ CdR 341/2006 fin.

⁽⁶⁾ CdR 155/2005 og CdR 150/2005 fin.

⁽⁷⁾ CdR 312/2003 fin.

⁽¹⁾ CdR 252/2005 fin.

⁽²⁾ KOM(2005) 229 endelig.

13. udtrykker tilfredshed med, at der i slutningen af 2008 afholdes en ministerkonference om e-integration og tildelingen ved den lejlighed af en europæisk pris for e-integration. Det ønsker at medvirke aktivt til konferencens tilrettelæggelse, herunder udvælgelsen af prisnominerede,

14. er overbevist om, at en vedvarende digital kløft bremser udviklingen og bevarelsen af den sociale samhørighed og velstanden samt afføder social og økonomisk udelukkelse. i2010-initiativet vil bidrage til at forbedre borgernes og, mere generelt, samfundets livskvalitet,

15. er enig i, at tilvejebringelse af lige muligheder på det digitale område er nødvendig ud fra en samfundsmæssig synsvinkel. Det mener imidlertid, at dette samtidig indebærer et enormt, hidtil uudnyttet økonomisk potentiale.

Overvinde bredbåndskløften

REGIONSUDVALGET

16. opfordrer Kommissionen til at være særligt opmærksom på de økonomisk mindst udviklede regioner, så de kan drage fordel af ikt's muligheder til at opnå reel konvergens og forebygge udelukkelse,

17. bekræfter sin hensigt og gentager sit tilsagn om aktivt at integrere målene om et informationsfund uden udelukkelse i regionaludviklingsplanerne og at medvirke effektivt i netværkene under initiativet »Regioner for økonomisk forandring«⁽⁸⁾,

18. er enig med Kommissionen i, at EU's struktur- og udviklingsfonde især i fjerntliggende områder og landområder bidrager til at udvikle bredbåndinfrastrukturer og on-line-tjenester og -applikationer, og derigennem nedbringer udviklingsforskellene mellem by og land,

19. mener, at bredbåndsadgang i hele EU til en overkommelig pris er vigtig for borgernes adgang til kvalitetsydelser, for konkurrenceevnen og produktiviteten i de berørte regioner og for at kunne udvikle informations- og videnssamfundet i stor målestok,

20. fremhæver den nøglerolle og det ansvar, som de territoriale myndigheder har i kraft af deres status som garanter for de forskellige undervisningstjenester og -muligheder og deres borgernærhed. Thi de kan bidrage til bredbåndsforbindelser til en overkommelig pris i de regioner, hvor markedsmekanismerne ikke er tilstrækkelige hertil. Ved at bidrage til at udbygge evnen til at udtrykke sig digitalt og til et klima, som er gunstigt for ikt-virksomheder og forskning på dette område, kan det offentliges indsats tjene som eksempel på administrative on-line-løsninger, hvor brugeren står i centrum,

21. understreger, at en af ledetrådene bag målet om økonomisk modernisering af den europæiske samhørighedspolitik for perioden 2007-2013 går på forbedring af medlemsstaters, regioners og byers tiltrækningssevne ved at sikre tilgængelighed og tjenester af passende kvalitet og på et passende niveau. Udvalget

mener, at denne indsats støtter udviklingen af offentlige on-line-tjenester og videnøkonomiens vækst ved at sætte skub i forsknings- og innovationsevnen,

22. minder om, at ikt er en vigtig faktor til forbedring af koordineringen og samarbejdet på de forskellige områder mellem lokale, regionale, nationale og EU-forvaltninger på den ene side og institutionerne og borgerne på den anden.

Overvinde e-tilgængelighedskløften

REGIONSUDVALGET

23. fremhæver, med henvisning til Amsterdam-traktaten, som indeholder et forbud mod enhver forskelsbehandling baseret på arbejdsudygtighed, at offentlige websteder skal være tilgængelige og understreger, at der ifølge de nuværende oplysninger stadig er lang vej igen, førend målet er nået. Regionsudvalget gør opmærksom på, at regioner og kommuner kan være med til at afhjælpe denne situation, ikke blot ved at anskaffe produkter, udvikle og tilbyde de fornødne tjenester, men også ved at stimulere til et økonomisk miljø, som øger virksomhedernes adgang til større markeder. I den forbindelse kan det være nødvendigt for lokale og regionale myndigheder, bl.a. i byagglomerationer, at investere i udbygningen af ikt og infrastruktur;

24. er enig med Kommissionen i, at også de lokale og regionale myndigheder bør gennemføre pilotprojekter,

25. deler det synspunkt, at iværksættelsen af handlingsplanens tiltag forudsætter nye programmer til udvikling af praktiske færdigheder, bl.a. for dem, der har ansvaret for udvikling og forvaltning af offentlige tjenester.

Nedbringe skævhederne med hensyn til digitale færdigheder

REGIONSUDVALGET

26. mener, at e-færdighedskløften stadig er betydelig. Risikogrupper er ældre, lavtuddannede, ikke-erhvervsaktive og dem, der ikke har erhvervet den fornødne e-viden til fuldt ud at kunne udvikle deres e-færdigheder i deres arbejdsliv,

27. udtrykker tilfredshed med Kommissionens tanke om i 2008 at gennemføre en paneuropæisk undersøgelse af e-færdigheder og om inden udgangen af 2008 at opstille retningslinjer for politikken for e-færdigheder for de mest sårbare grupper,

28. understreger det vigtige i, at uddannelse og undervisning er tilpasset de behov, som skyldes en løbende digital udvikling i samfundet som helhed, hvor der især bør tages hensyn til ugunstigt stillede grupper,

29. er enig i Kommissionens syn på den fremtrædende rolle og det ansvar, som tilkommer myndigheder på alle niveauer med hensyn til sikring af e-færdigheder. Det støtter ligeledes erhvervslivets og samfundsorganisationernes aktive deltagelse og samarbejde omkring målopfyldelsen.

⁽⁸⁾ KOM(2006) 675 endelig.

Moderne on-line-tjenester

REGIONSUDVALGET

30. ikt rummer særligt store muligheder for at forbedre de offentlige tjenesteydelsers kvalitet. Også Regionsudvalget mener, at ikt-udvikling og -formidling giver de europæiske byer en lejlighed til at bekræfte deres rolle som drivkræfter bag udvikling og videnpoler, og som deciderede ophavsmænd til innovative tjenester og dermed relateret viden,

31. mener, at det for at skabe fuld sammenhæng mellem ikt-udvikling og styrkelse af de europæiske byers rolle i førte række er nødvendigt at konsolidere de lokale og regionale offentlige forvaltningers stilling, så de gennemfører strategier til at værne om og sætte skub i konkurrenceevnen,

32. understreger det vigtige i en ny tilgang, så de offentlige on-line-tjenester sætter borgerne i centrum, og så der sættes fokus på den rolle, som tilkommer de lokale og regionale myndigheder, der har ansvaret for gennemførelsen. Dette skridt har ganske særlig interesse for perifere og ultraperifere regioner og landdistrikter samt for ø-samfund. Thi ikt-udviklingens socio-økonomiske fordele er nødvendige for samhørigheden i disse områder og kan resultere i en stor merværdi,

33. erkender, at fremme af e-integration på lokalt og regionalt plan kan forbedre borgernes livskvalitet, styrke deltagelsen i lokalsamfundet, stimulere konkurrenceevnen, skabe nye virksomheder og udvikle bedre, effektivere og mere individuelle private og offentlige tjenester,

34. opfordrer til en styrkelse og til at give nye impulser med sigte på rettidig forebyggelse, imødegåelse og løsning af net- og informationssikkerhedsproblemer, hvilket er en opgave, som fremmes af Det Europæiske Agentur for Net- og Informations-sikkerhed (ENISA).

ikt-løsninger for socialt svage personer og grupper, som er i fare for at blive udelukket

REGIONSUDVALGET

35. finder det ønskeligt og nødvendigt at foregribe de demografiske ændringer og at etablere og udvikle mulighederne for telemedicin⁽⁹⁾, som vil bidrage til at forbedre sundhedstjenesternes niveau, fremme ældres autonomi, give dem en bedre livskvalitet og styrke deres inddragelse i samfundet. De vil herigennem kunne lade deres erfaringer og viden komme samfundsudviklingen til gode. Desuden kan en mere udstrakt brug af ikt måske bidrage til at forbedre de sundhedssystemer, der bygger på eksisterende ikt. Nye produkter og tjenester baseret på disse teknologier kan måske se dagens lys og være med til at forbedre befolkningens sundhedstilstand, lette adgangen til offentlige sundhedsydelser og varigt nedbringe socialtjenesternes udgifter,

⁽⁹⁾ CdR 256/2004 fin.

36. understreger det vigtige i — under hensyntagen til markedets interesser — at skabe og give adgang til produkter og tjenester, der er afpasset efter de berørtes faktiske behov. I forlængelse af det foregående finder Regionsudvalget det nødvendigt at tilnærme de forskellige reguleringssystemer og at iværksætte løsninger, der er repræsentative for de vigtigste teknologiske retninger,

37. henstiller, at der lægges større vægt på ikt-tjenester for ældre i initiativet »Regioner for økonomisk forandring«,

38. udtrykker tilfredshed med, at der i forskningsprogrammerne (det syvende rammeprogram, støtteprogrammet for ikt-politik) lægges stor vægt på e-integration som et middel til at håndtere spørgsmål omkring aldring og handicap,

39. finder det afgørende, at den kulturelle og sproglig mangfoldighed respekteres,

40. bemærker, at man bør digitalisere EU's skriftlige kulturarv, så den kan bevares for kommende generationer; dette gælder for samtlige sprog, regioner og lande i Europa⁽¹⁰⁾.

Integrere foranstaltninger vedrørende e-integration med henblik på en større og vedvarende virkning

REGIONSUDVALGET

41. fremhæver specielt et tæt branchesamarbejde og partnerskab mellem repræsentanter for de berørte parter,

42. finder det nødvendigt med en samordnet og konsekvent fjernelse af lovbestemte, tekniske og andre hindringer for e-integrationen, så den bliver så varig og effektiv som muligt,

43. anser det for vigtigt at inddrage de territoriale myndigheder ikke blot i iværksættelsen, men også i strategiens udformning. Det vil gøre det muligt at styrke forbindelserne og kommunikationen mellem de berørte parter og øge programmernes effektivitet,

44. støtter kraftigt Kommissionens oplæg til at øge ikt-forskningens omfang og kvalitet i Europa. Udover at styrke forskningen bør der lægges vægt på mekanismer, som kan fremme overførslen af forskningsresultater til hele det europæiske erhvervsliv,

45. udtrykker tilfredshed med den vægt, som i forskningsprogrammerne lægges på et rigt digitalt indhold, interoperabilitet og sikkerhed ved informationsudvekslingen,

46. er enig med Kommissionen i, at det er vigtigt at udnytte ikt som et nyt »socialt værktøj«. Ikt-strategier må derfor knytte an til EU's socialpolitik,

⁽¹⁰⁾ CdR 32/2006 fin.

47. finder det nødvendigt at udvikle vigtige tiltag, som imødekommer horisontale prioriteter og fremmer lige muligheder (f.eks. give alle uhindret adgang til offentlige hjemmesider eller indføre bredbåndsinfrastrukturer). Det er her påkrævet, at de offentlige myndigheder gør en indsats,

48. erkender, at en EU-politik for e-integration kan indebære en merværdi (samordning, samarbejde, forum, partnerskab, finansieringstilbud). Regionsudvalget er enig i, at det er vigtigt at øge gennemsigtigheden på dette felt og at skabe større bevidsthed omkring det sociale ansvar,

49. støtter en omfattende, løbende informationsudveksling, deling af bedste praksis og udveksling af erfaringer mellem de berørte parter, information af befolkningen og et aktivt samarbejde på lokalt og regionalt plan mellem ikt-sektoren, offentlige myndigheder, offentlige og private tjenesteleverandører og organisationer af slutbrugere med det sigte at garantere den bedst mulige effektivitet,

50. finder det tillige væsentligt, at der etableres et netværk af regioner på europæisk plan, hvorigennem man skal kunne øge og forbedre regionernes muligheder for at deltage i samarbejdsprojekter. Et informations-samfund uden udelukkelse åbner store kommercielle afsætningsmarkeder for ikt-sektoren,

51. gør opmærksom på den tredobbelt fordelagtige situation, som vil opstå. Thi både ikt-sektoren, brugerne og samfundet vil opnå fordele,

52. opfordrer Kommissionen til at virke for, at der udformes og benyttes indikatorer, som kan give et billede og en sammenlignende vurdering af ikt-udbredelsen og -anvendelsen i regionerne, så der løbende kan drages nyttige og nødvendige konklusioner med henblik på at vedtage tiltag til økonomisk, social og teknologisk konvergens mellem regionerne.

Bruxelles, den 9. april 2008

Luc VAN DEN BRANDE
Formand for
Regionsudvalget

Regionsudvalgets udtalelse: »Grønbog om bytransport«

(2008/C 172/04)

REGIONSUDVALGET

- opfordrer til en koordineret indsats for at bekæmpe de store problemer med trafikoverbelastning og forurening, der påvirker byerne. Selv om indsatsen i enkelte byer har været vellykket, er der i dag brug for en mere vidtspændende strategi, hvor EU spiller en mere central rolle, mens ansvaret for de praktiske løsninger, der skal findes, overlades til de lokale og regionale myndigheder;
- beder EU om at tilskynde regioner og navnlig byer til at udarbejde langsigtede mobilitetsplaner i et partnerskab mellem byerne og deres forstæder, så der kan findes lokalt tilpassede løsninger (parkering i udkanten af byer, udvikling af mere hensigtsmæssige transportformer, optimering af den kollektive trafik osv.) Disse mobilitetsplaner kan fremme miljøzoner, dvs. områder uden trafikpropper og forurening), og investeringer til støtte af sådanne skal derfor prioriteres;
- foreslår, idet det er klar over omfanget af nødvendige investeringer, at disse mobilitetsplaner kan baseres på udvidede partnerskaber, især med den private sektor, og opfordrer EU til i samarbejde med Den Europæiske Investeringsbank at udvikle innovative finansielle instrumenter, der kan finansiere den nødvendige infrastruktur samt mere hensigtsmæssige teknologier;
- efterlyser en ordning på EU-plan, der gør det muligt at melde tilbage om fremskridt på området. Denne proces bør indledes med en sammenlignende undersøgelse, finansieret af EU, som ser på situationen i byer overalt i Europa og deres strategier for at møde disse udfordringer.

Ordfører: Albert BORE, Medlem af Birmingham City Council (UK/PSE)

Basisdokument:

Grøn bog: På vej mod en ny kultur for mobilitet i byer

KOM(2007) 551 endelig

Politiske anbefalinger

Hovedbudskaber

REGIONSUDVALGET

1. bifalder EU's løfte om at fortsætte indsatsen for at styrke den europæiske økonomis konkurrenceevne og samtidig tage fat på spørgsmålene vedrørende bæredygtighed og klimaændringer. Disse vigtige spørgsmål, som er blevet formaliseret i Lissabondagsordenen, Göteborg-aftalen og handlingsplanen for klimaændringer, er helt afgørende for EU's fremtid. I Regionsudvalgets politiske prioriteter anerkendes det, at konkurrenceevnen er af afgørende betydning for økonomisk vækst, navnlig i byområder og, som anført i Lissabon-målsætningerne, for dens bidrag til territorial samhørighed;

2. noterer, at ansvarsfordelingen mellem lokale, regionale og nationale myndigheder ser forskellig ud i de forskellige medlemsstater. Det er vigtigt, at den indsats, Kommissionen fastlægger i den kommende handlingsplan, ikke forudsætter bestemte organisatoriske løsninger.

3. gør opmærksom på, at byer hver eneste dag står over for problemer vedrørende vækst og miljø. Voksende miljøproblemer vil imidlertid hæmme væksten. Byer og byområder har potentialet til at øge konkurrenceevnen og håndtere klimaændringerne. For at kunne gøre det skal byerne og de større byområder træffe foranstaltninger med henblik på at forbedre tilgængeligheden og tage fat på miljøproblemerne. Muligheden for at gøre væksten næsten uafhængig af de negative virkninger af klimaændringer kan først og fremmest blive gjort til virkelighed i byregionerne, da det frem for alt er i de kompakte byområder, at alternative transportformer bliver gennemført hurtigt;

4. opfordrer til, at indsatsen koordineres, således at de store problemer vedrørende overbelastning af vejnettet og miljøet, der har betydning for, om byer vil have opnået målet om kulstoffri vejtransport i 2050, kan bekæmpes på effektiv vis. Indsatsen i enkelte byer har været vellykket. Der er i dag brug for en mere vidtspændende strategi, der overholder nærheds- og proportionalitetsprincippet;

5. anerkender den afgørende rolle, som lokale og regionale myndigheder spiller i planlægningen og gennemførelsen af bytransportpolitikken og er enig med Kommissionen i, at det at tage mobiliteten i byer op til fornyet overvejelse omfatter en samordning af alle disse forskellige transportformer med henblik på en omlægning af trafikken i retning af miljøvenlige transportformer;

6. EU bør føre en samlet politik omfattende miljø, fysisk planlægning og mobilitet, hvor følgende tiltag på EU-plan står i centrum:

1. For at forbedre luftkvaliteten og mindske støjgener bør EU føre en strengere trafikpolitik, hvor årsagerne angribes ved kilden. Gennem bedre teknikker og renere brændstof vil der opstå renere, mere støjsvage og mindre brændstofforbrugende køretøjer.

2. Af hensyn for trafikikkerheden bør EU stimulere udviklingen af køretøjsteknologi.

3. Til støtte af den regionale og lokale prispolitik bør EU fremme udviklingen af de teknikker, som er nødvendige herfor.

4. EU bør fremme byområders tilslutning til højhastigheds- og sporvognslinjer og -net.

5. EU bør tilstræbe en harmonisering af trafikskilte og -symboler for miljøzoner, idet der bør bevares stor handlefrihed for byer til at etablere miljøzoner.

6. EU bør støtte anlæg af infrastruktur til ikke-motoriseret trafik. Dette vil skabe betingelser for sikker fodgænger- og cykeltrafik eller andre alternative miljøskånsomme transportformer;

7. beder EU om at tilskynde regioner og navnlig byer til at søge at løse problemerne ved at udarbejde omfattende langsigtede mobilitetsplaner, der tager fat på trafikoverbelastningen og afbøder klimaændringerne ved at udvikle alternative transportformer og give de rejsende valgmuligheder med det formål at genoprette balancen mellem transportformerne til fordel for mere bæredygtige former. Planerne bør fremme miljøzoner, dvs. nyligt udpegede områder med en lav forurening og få trafikpropper (i modsætning til grønne zoner, som udelukkende har en lav forurening) ved at tildele dem status som miljøzone og prioritere investeringer til støtte derfor;

8. erkender, at det kan blive svært for nogle medlemsstater at få adgang til at finansiere investeringer i den størrelsesorden, der er nødvendig for at støtte disse miljøzoner. EU har i tæt samarbejde med Den Europæiske Investeringsbank en opgave, der går ud på at udvikle innovative finansielle instrumenter, der kan finansiere den nødvendige bæredygtige mobilitetsinfrastruktur og investeringer i lavemissionskøretøjer. Dette kunne fremmes som en fortsættelse af CIVITAS-programmet eller efter CIVITAS-programmets afslutning i 2009 indarbejdes i et efterfølgende EU-støttet program;

9. efterlyser en ordning på EU-plan, der gør det muligt at melde tilbage om fremskridt på området for bytransport og om afprøvede procedurer, der kan tjene som forbillede for andre. Denne proces bør indledes med en EU-støttet benchmarking undersøgelse, som ser på byer over hele Europa og deres strategier for nedbringelse af trafikoverbelastningen, forbedring af miljøet og tilvejebringelse af mere bæredygtige transportformer. Den årlige statusrapport om Lissabon-målene, der forelægges på det årlige forrådsmøde, bør være tidsrammen for tilbagemeldingerne;

10. henstiller, at Kommissionen afstikker retningslinjer i form af fælles standarder for metoder til beregning af de fulde omkostninger og fordele forbundet med de enkelte transportformer (herunder også eksterne faktorer som overbelastning, miljøskader, social integration og virkningerne for beskæftigelsen og den sociale bæredygtighed i bycentre) som grundlag for fremme af samordnet modalitet; og endvidere overvejer at fastlægge forbrugervenlige miljøstandarder for køretøjer, der afspejler de miljømæssige omkostninger i hele levetiden;

11. opfordrer kraftigt Kommissionen til at støtte og belønne netværk for udveksling af bedste praksis (som Regionsudvalget bør være knyttet til) med henblik på at gøre øget brug af dem for eksempel i form af kombinerede løsninger som alternativ til bilejerskab og aktiv benyttelse af bil og ved at udvide initiativer som demonstrationsbyer, der fremviser nyskabende prissætningsordninger, og oprette miljøzoner;

12. tilskynder Kommissionen til at udnytte erfaringerne fra præmieringsordninger, hvor man har erkendt, at det er nødvendigt at støtte udbredelsen af den opnåede ekspertise ved at bruge priser som et markedsføringsredskab for de pågældende byer og som et mål, andre byregioner kan stræbe efter;

13. opfordrer EU til ved hjælp af bedste praksis og eksemplariske byer at vise, både i og uden for Europa, hvordan det søger at finde og implementere innovative og komplekse løsninger på de aktuelle problemer og muligheder, og slår til lyd for, at byregionerne udarbejder frivillige mobilitetsplaner med en tidshorizont på mindst 20 år, der kunne omhandle finansieringsbehov, nye teknologier, der skal udforskes og afprøves, infrastrukturbehov, nyskabende indkøbsprocedurer til fremme af innovation osv. Med den programorienterede strategi for alle EU's byer og med mønster- og demonstrationsbyerne ville EU i Europa og på verdensplan gennem et væsentligt udvidet Civitas Plus-program eller eventuelt via et nyt program kunne vise, hvordan det søger at finde og implementere innovative og udfordrende løsninger på de aktuelle problemer og muligheder;

14. beder myndighederne på alle myndigheds- og forvaltningsniveauer om at tilskynde til, at der tages initiativer til at gøre det lettere at foretage fælles indkøb (offentlig-offentlig eller offentlig-privat) til fremme af miljøzoner (hvis sådanne fælles indkøb ikke strider imod offentlighedens interesse). Fælles indkøb vil kunne skabe et marked for producenter, der investerer i nye teknologier, og sætte skub i innovationen. EU kunne støtte denne indsats ved at fremme bedste praksis-netværk for

grønne indkøb og for fremme af innovationen inden for transportteknologi ved at trække på de regioner og kommuner, som aktivt skaber, forsker i og støtter udviklingen inden for transportteknologiområdet. Disse to tiltag ville øge såvel efterspørgslen efter som udbuddet af nye teknologier til gavn for byerne;

15. understreger, at der er behov for en bedre forståelse af den rolle, som den private sektor spiller i det fremtidige udbud af alternative transportformer og i at sikre, at forbedret tilgængelighed ikke fører til en stigning i antal kørte kilometer pr. køretøj, hvorfor den ovennævnte benchmarking-undersøgelse i EU bl.a. bør se på, hvilken betydning privat finansiering og private selskaber har for de nuværende innovative løsninger, og hvilke incitamentter der skal til, for at deres rolle udnyttes bedst muligt;

16. gør opmærksom på, at grønbogen kommer på det rette tidspunkt, da der er brug for yderligere ressourcer på alle niveauer for at løse problemerne. Gennem de transeuropæiske net og — af betydning for byområder — konvergensregionerne under strukturfondene bruger EU allerede betydelige ressourcer på mobilitets- og transportspørgsmål. Byerne er vigtige og uomgængelige elementer i transportnettene, fordi de udgør knudepunkter mellem forskellige transportformer og generelt udgør afrejse- og ankomstpunktet. Derfor bør bytransport gives samme opmærksomhed som andre transportnet. Det er nødvendigt at rette blikket langt fremad og langsigtede planer skal også gennemføres. Byer og regioner bør ikke vente, indtil problemerne viser sig i fuldt omfang, men optræde proaktivt. Derfor bør der på alle niveauer ved midlernes fordeling ikke blot ses på afhjælpning af problemer, der allerede er opstået, men der bør også afsættes ekstra midler til byer og regioner, som tackler fremtidige problemer på et tidligt stadium.

17. understreger vigtigheden af at stimulere tiltag til fremme af bymobilitet under de nye operationelle programmer for konvergensregioner. Hvor dette sker, skal de pågældende byer og regioner vise, at deres EU-støttede tiltag søger at løse de vigtigste problemer;

På vej mod byer med god trafikafvikling

Vedrørende Spørgsmål 1 — Bør der indføres en »mærkningsordning« som anerkendelse af de byer, der har ydet en særlig indsats mod trafikale overbelastning og for at forbedre levevilkårene?

18. EU bør kombinere mærkning af samme type som EU-ordningen »Blå flag«, som tildeles på baggrund af specifikke indikatorer med indførelsen af en »miljøzoneordning« — et område uden forurening og trafikale overbelastning. Projekter kunne støttes under i »demonstrationsbyer« med forskellig befolkningsstørrelse og historisk baggrund, eventuelt for at knytte an til målet om at udvide CIVITAS til større foranstaltninger (se spørgsmål 21).

19. En årlig rapport om gennemførelsen af bedste praksis kunne bilægges den årlige statusrapport om by-målene, der forelægges på det årlige rådsmøde i marts.

Vedrørende Spørgsmål 2 — Hvilke foranstaltninger bør der træffes for at fremme gående og cyklende trafik som reelle alternativer til personbilen?

20. Den eneste mulighed for at fremme gang og cykling som et ægte alternativ til bilismen er konsekvent at anlægge et dækkende net af let fremkommelige gang- og cykelstier i kommunalt regi samt medvirke til at cykler bruges som transportmiddel i væsentlig højere grad end det sker i dag i EU. Dette er især muligt ved gennemførelse af »kompakt by«-konceptet. Praktisk omtanke i forbindelse med planlægning af ny bebyggelse kan bidrage til at forkorte afstanden for cyklister og fodgængere. Udviklingen af miljøzoner i byerne med stramme foranstaltninger til bekæmpelse af overbelastning og luftforurening vil betydeligt forbedre rammerne for den gående og cyklende trafik. Der findes allerede mange eksempler på god praksis hvad angår reklamekampagner i skoler og lokalsamfund, og EU har en rolle at spille, når det gælder om at støtte faglige netværk, fremhæve eksempler og fejre gode resultater. Europa bør bygge på Tapestry ⁽¹⁾-programmets succes.

Vedrørende Spørgsmål 3 — Hvad kunne der gøres for at fremme en omlægning til bæredygtige transportformer i byer?

21. For at opnå en omlægning af transportformer kræves der en integreret fremgangsmåde for at forbedre rejseoplevelsen for bæredygtige transportformer, hvilket vil gøre dem mere attraktive, samtidig med at ikke-bæredygtige former gøres mindre attraktive. Denne integrerede fremgangsmåde skal også følges i tilrettelæggelsen af handlingsplanerne for ren luft, mindre støj og transport(udvikling). I forbindelse med den kommende ændring af pågældende EU-direktiv bør man indarbejde hensynet til subsidiaritet og tage højde for den integrerede fremgangsmåde. Det skaber retssikkerhed for de kommuner, der følger disse planlægningsstrategier. En udifferentieret anvendelse af fællesskabslovgivningen navnlig på området for statsstøtte og licitation har ofte uønskede og uforudsigelige konsekvenser. Også fremover må det fortsat kunne afgøres på regionalt og lokalt niveau, hvordan transporttjenester bliver tilvejebragt — gennem licitationsprocedure eller en lokal selvstændig ordning.

Vedrørende spørgsmål 4 — Hvordan kan anvendelsen af renere og mere energieffektive transportteknologier øges yderligere i byer?

22. Regionsudvalget støtter forslagene i grønbogen om fortsat at fastlægge stadig mere ambitiøse mål gennem mere og

mere restriktive emissionsnormer; og tilskynde til etablering af flere grønne zoner i byer med fælles standarder. Der kan muligvis også fastlægges europæiske mål, der eventuelt kan kædes sammen med betaling af mindre bidrag, hvor en bestemt andel af de offentlige indkøb opfylder aftalte miljøkriterier. Endvidere kunne større private virksomheder tilskyndes til at forpligte sig til at foretage miljøvenlige indkøb ved at udnytte de forskellige erhvervsnetværk i EU.

Vedrørende Spørgsmål 6 — Bør der fastsættes kriterier eller vejledning angående definitionen af grønne zoner og restriktioner? Hvordan sikres foreneligheden med den fri bevægelighed bedst muligt? Er det relevant at håndhæve lokale regler for grønne zoner på tværs af landegrænser?

23. EU-retningslinjer for og ikke EU-vejledning om definitionen af grønne zoner vil være et nyttigt bidrag til at skabe klarhed og sammenhæng, især for at fastlægge alment anerkendte kategorier af køretøjer baseret på energiforbrug og emissionsdata. Der kan være behov for et fælleseuropæisk websted, som samler oplysninger om byer i EU i et standardformat og indeholder specifikke oplysninger om det pågældende byområde. En harmoniseret mærkningsordning for køretøjers forurening ved indkørsel til miljøzoner ville gøre det lettere for såvel bilisterne som for gennemførelsen af ordningen i byerne, hvis man overalt i Europa anvendte de samme mærkningsbestemmelser for køretøjer

24. Der er behov for en europæisk standardisering af færdselslovene. Medlemsstaterne bør tilskyndes til at indarbejde disse retningslinjer i deres nationale færdselslove, hvilket ville skabe større klarhed og ensartethed i hele EU.

25. Mange byer og regioner indfører for tiden deres egne miljøzoner, hvor de benytter deres egne trafikskilte og –symboler. For at forebygge forvirring blandt internationale speditivsmyndigheder og turister bør EU udforme ens trafikskilte og –symboler. Ved indførelsen af miljøzoner bør regioner og kommuner gives størst mulig handlefrihed.

26. Håndhævelse på tværs af grænserne af lokale regler er allerede mulig på nuværende tidspunkt. (Rådets rammeafgørelse 2005/214/RIA af 24. februar 2005 om anvendelse af princippet om gensidig anerkendelse på bødestrafte).

27. Regionsudvalget er bekymret over, at Kommissionen i december — uden at afvente resultatet af høringerne — fremlagde et fuldstændig gennemrevideret forslag til fremme af renere og mere energieffektive vejtransportkøretøjer (KOM (2007) 817 endelig.

⁽¹⁾ TAPESTRY — »Travel Awareness, Publicity and Education Supporting a Sustainable Transport Strategy in Europe« (rejsebevidsthed, reklamekampagner og uddannelse til støtte for en bæredygtig transportstrategi i Europa). TAPESTRY var et treårigt forsknings- og demonstrationsprogram finansieret af Kommissionen (GD for Energi og Transport) under det 5. rammeprogram for forskning og teknologisk udvikling.

Vedrørende spørgsmål 5 — Hvordan fremmes fælles grønne indkøb?

28. Der kunne opnås yderligere fordele ved at sammenkæde STEER-programmet ^(?) med nye europæiske miljøstandarder baseret på princippet om sociale levetidsomkostninger som skitseret i grønbogen. På EU-niveau kunne man fremme partnerskaber med leverandører ved at udbrede idéen om levetidsomkostninger gennem leverandørnetværk og fremme fælles standarder og godkendelser og omsætningen af relevant forskning til innovative og rentable produkter.

Vedrørende Spørgsmål 7 — Hvordan kan miljøvenlig kørsel fremmes yderligere?

29. Den samfundsmæssige og finansielle værdi af miljøvenlig kørsel kan fremmes og indgå som et led i køretimer. Det drejer sig her om at ændre adfærd og kørestil. Disse færdigheder kunne indarbejdes i nationale køreprøver gennem fastlæggelse af regler for god opførsel og forsigtighed. EU kan spille en rolle, hvad angår udveksling af god praksis inden for kampagnebudskaber og brug af en markedsføringsmix af samme type som EU's vellykkede Tapestry-initiativ. Et andet tiltag, der kan fremme miljøbevidst kørsel, er at tilskynde til udstyr inde i bilen, som måler brændstofforbruget.

På vej mod mere intelligent transport i byer

Vedrørende Spørgsmål 8 — Bør bedre informationstjenester til rejsende udvikles og udbredes?

30. Bedre informationstjenester til rejsende både inden og under rejsen kan væsentligt forbedre bæredygtigheden. De europæiske storbyer har mange eksempler på god praksis. EU-niveauet kan spille en rolle, når det drejer sig om at tilskynde til udvidelse af og gensidig overensstemmelse mellem eksisterende systemer via etablering af fælles systemer og fælles symboler. Desuden er der en yderligere opgave, nemlig fremme af mønstersystemer. Her har satellitnavigationssystemet Galileo central betydning.

31. Informationstjenesterne til brugerne af den kollektive trafik bør udvikles og forbedres. Realtidsinformation om trafikforstyrrelser via internettet og mobiltelefoner, som er tilpasset den enkelte rejsendes informationsbehov, ville gøre den kollektive trafik væsentligt mere attraktiv og konkurrencedygtig i forhold til mindre bæredygtige transportformer. Galileo kommer til at spille en væsentlig rolle for udviklingen af nye informationstjenester. Det er derfor vigtigt, at EU påtager sig ansvaret for, at Galileo snarest muligt udvides.

^(?) STEER er den vertikale strategi i programmet for intelligent energi i EU, der er koncentreret om alternative køretøjer og brændstoffer, politiske foranstaltninger til effektiv anvendelse af energi til transport og om at øge de lokale energikontorers viden om transport.

32. Man bør først og fremmest støtte projekter, der tilvejebringer informationstjenester, der styrker netvirkningen inden for offentlig transport; det drejer sig om informationssystemer, der giver fuldstændige oplysninger om forbindelser og situationen i hele det integrerede net, der udgør transportsystemet i et byområde og i en større skala (region, kanton eller stat).

Vedrørende Spørgsmål 9 — Er der behov for yderligere tiltag for at sikre en standardisering af grænseflader og interoperabilitet, hvad angår ITS-applikationer i byer? Hvilke applikationer bør der først og fremmest tages fat på?

33. De hidtidige foranstaltninger for at sikre interoperabilitet har været gavnlige for at fastlægge tekniske standarder, og EU har en vedvarende funktion på dette område. Der kunne gøres mere for at tilskynde grupper af byer og medlemsstater til at anvende fælles fremgangsmåder, for eksempel elektroniske overvågnings- og informationssystemer for at forebygge, at trafikken bryder sammen.

34. Især bør der — ikke kun for at informere brugerne — i så stor udstrækning som muligt udvikles ensartede systemer på europæisk plan med henblik på statistiske overvågningssystemer under BACT-programmet ^(?) med henblik på analyser og planlægning.

På vej mod gode adgangsforhold til transport i byer

Vedrørende spørgsmål 11 — Hvordan øges kvaliteten af den kollektive transport i Europas byer?

35. EU bør støtte udviklingen af udstyr og infrastruktur efter fælles standarder understøttet af forskning i og udvikling, der sigter mod hele tiden at forbedre kvaliteten af tjenesterne. Lydhørheden over for efterspørgslen kunne øges ved at sammenkæde offentlig støtte med øget kundetilfredshed.

36. Foranstaltninger til at afspejle direkte og indirekte omkostninger vil ligeledes være en hjælp i denne henseende, idet faktorerne bag valg af transportform afbalanceres.

Vedrørende spørgsmål 12 — Bør der tilskyndes til at reservere særlige kørebaner til den kollektive transport?

37. Vi mener, at særlige kørebaner til den kollektive transport i sammenhæng med ITS bør fremmes. EU kan spille en rolle med henblik på at støtte projekter gående ud på at indrette beskyttede kørebaner til busser og trolleybusser samt sporvogne, som enten er forbeholdt dem selv på et selvstændigt område eller i en bane, der deles med fodgængerområder og cykelstier samt i forbindelse med udviklingen af fælles skiltning og konstruktion. Særlige kørebaner for den kollektive trafik kan være et godt middel til at øge fremkommeligheden for disse transportmidler. Hvis de gennemføres ved at mindske antallet af kørebaner for biltrafikken, kan det føre til mindre biltrafik og samtidig større trængsel for den tilbageblivende biltrafik. Det kan til tider være vanskeligt at skabe forståelse for og at

^(?) BACT står for »Best Available Control Technology« (bedst tilgængelige kontrolteknologi).

gennemføre sådanne foranstaltninger. Her kan EU og det nationale niveau via information og holdningspåvirkning gøre det lettere for de lokale beslutningstagere. Man kan også udvikle internetbaserede samkørselstjenester og modeller for, hvordan man kan tilbyde samkørende bilister med mindst tre personer i bilen at køre i de særlige kørebaner for den kollektive trafik på visse tider af døgnet.

Vedrørende spørgsmål 13 — Er der behov for at indføre et europæisk charter om rettigheder og forpligtelser for passagerer, der benytter kollektiv transport?

38. Vi støtter en tilføjelse til EU-chartret om grundlæggende rettigheder vedrørende rettigheder og pligter for passagerer, der anvender offentlig transport, for at forbedre tilgængeligheden for især de fysisk handicappede.

Vedrørende spørgsmål 14 — Hvilke foranstaltninger bør der iværksættes for bedre at integrere passagerbefordring og gods-transport i forskning og i planlægning af mobilitet i byer?

39. Der kan skabes incitamenter til integration gennem kriterierne for støtte til forskning og demonstrationsprojekter, særligt i forbindelse med anvendelsen af energieffektive, miljørigtige køretøjer, der egner sig til bykørsel. Det kan overvejes at fastsætte specifikke reduktionskriterier for emissioner i byer, der er knyttet til den »mærkningsordning«, der nævnes i punkt 18 (spørgsmål 1).

Vedrørende spørgsmål 15 — Hvordan kan transport inden for og mellem byer og fysisk planlægning koordineres bedre? Hvilken type organisationsstruktur kunne være hensigtsmæssig?

40. Vi støtter brugen af frivilligt udarbejdede mobilitetsplaner, der integrerer metropolers oplandsområder i bredere forstand. Det er vigtigt at der skabes en hensigtsmæssig omdirigering af tung trafik væk fra bycentrum. Der findes ingen universalløsning, men byerne bør udvikle lokale løsninger, der kan levere de resultater, som EU foreskriver og fremmer. Disse planer kunne danne grundlaget for kontraktlige mobilitetsaftaler mellem de store interessenter.

41. Regionsudvalget mener, at man for at reducere trafiktheden på de store byers indfaldsveje i samarbejde med forstads-kommunerne og i givet fald byernes transportmyndigheder bør etablere store knudepunkter for transportskifte med tilstrækkelige parkeringspladser — »park and ride-faciliteter« — således at borgere, der kører til byen i bil, kan parkere deres bil dér og derefter benytte den offentlige transport uden at spille for meget tid. Vi mener, at det er nyttigt at fremme etableringen af integrerede transportsystemer og af konsortiumlignende former for samarbejde mellem myndighederne om driften, der respekterer de naturlige grænser for by og omegn og folks transportvaner.

42. Det er imidlertid nødvendigt, at den fysiske planlægning på alle niveauer — såvel det kommunale som derover — og mobilitetsplanerne udarbejdes samtidigt, så man kan optimere indsatsen på begge områder i miljømæssig, energimæssig og funktionel forstand, da de er indbyrdes tæt forbundet.

Mod sikker og sikret transport i byer

Vedrørende spørgsmål 16 — Hvilke yderligere tiltag bør iværksættes for at hjælpe byer med at imødegå udfordringerne i relation til færdselssikkerhed og personlig sikkerhed inden for bytransport?

43. Fodgængere og cyklister er særligt sårbare i byområder, og løbende forbedringer af færdselssikkerheden spiller en afgørende rolle, hvis disse transportformer skal fremmes. Yderligere tiltag kan omfatte støtte til demonstrationsprojekter, der omfatter innovative tiltag med hensyn til at give fodgængere og cyklister en prioriteret stilling i forhold til den motoriserede transport og fremme en hurtig introduktion af sikkerhedsfremmende teknologi. Kommunerne bør tilskyndes til at indgå i et frivilligt samarbejde med den private sektor med henblik på at løse de omtalte problemer. Der findes allerede utallige eksempler på bedste praksis-løsninger.

Vedrørende spørgsmål 17 — Hvordan kan operatører og borgere informeres bedre om infrastrukturstyrings og motorkøretøjsteknologiers sikkerhedsmæssige potentiale?

44. Vi mener, at godt markedsførte demonstrationsprojekter er det bedste instrument til formidling af potentialet i disse udviklingstendenser. Vi anbefaler de offentliggørelser vedrørende den seneste udvikling på området, der udgives af det europæiske overvågningsorgan for trafikikkerheden, og henleder opmærksomheden på de foreliggende eksempler på bedste praksis i de europæiske regioner.

Vedrørende spørgsmål 18 — Bør der udvikles automatisk radarudstyr, som er tilpasset bymiljøet, og bør der tilskyndes til at anvende dette?

45. EU bør fremme udviklingen af ny teknologi. Fra EU's side kan det være fornuftigt at fremme yderligere forsøg i hele Europa med henblik på at opnå en bedre forståelse af omkostninger og fordele ved systemet.

Skabelse af en ny kultur for mobilitet i byer

Vedrørende spørgsmål 20 — Bør alle interessenter samarbejde om at udvikle en ny kultur for mobilitet i Europa, og kunne et europæisk overvågningsorgan for mobilitet i byer svarende til det europæiske overvågningsorgan for trafikikkerheden være et nyttigt initiativ til støtte for et sådant samarbejde?

46. Vi mener, at dette er en nyttig fremgangsmåde set i lyset af Europas succeser med at reducere antallet af ulykker. Der kan kun bakkes op om oprettelsen af et EU-observationsorgan for mobilitet i byerne, såfremt dette tilfører en reel merværdi. Vi mener også, at modellen med en bred vifte af mål med tilknyttet finansiering har ydet et væsentligt bidrag til fremskridtene med hensyn til at reducere antallet af ulykker. Et europæisk observatorium for mobilitet i byerne kunne medvirke til at fremme god praksis, miljøzone-prisens anseelse og en årlig rapporteringsmekanisme i forbindelse med Det Europæiske Råds forårstopmøder.

Finansielle ressourcer

Vedrørende spørgsmål 21 — Hvordan kan de bestående finansielle instrumenter, f.eks. strukturfondene og Samhørighedsfonden, anvendes bedre og på en mere sammenhængende måde for at støtte en integreret og bæredygtig transport i byer?

47. Der bruges allerede betydelige ressourcer på mobilitets tiltag gennem forskellige programmer, først og fremmest TEN-T-programmet, programmerne for konvergensregioner under strukturfondene og gennem Civitas Plus. Det er klart, at tiltagene i konvergensregionerne, hvor ressourcerne bruges i byerne, bør forventes at være i overensstemmelse med målsætningerne i grønbogen. De af konvergensprogrammerne finansierede tiltag bør i betragtning af deres respektive bidrag til klimaeffektiviteten skabe balance mellem de forskellige transportformer. Midlerne fra konvergensprogrammerne og andre programmer er ikke tilstrækkelige til at sætte gang i de radikale ændringer, der er brug for i hele Europa. Derudover er disse midler generelt ikke rettet mod de områder, hvor der er et reelt behov, dvs. de store byområder, der er presset af vækst, hvor konkurrenceevnen er hæmmet af miljøspørgsmål. Grønbogen tydeliggør behovet for handling. EU kan spille en rolle gennem en betydeligt udvidet Civitas-strategi eller et helt nyt program, som begge skal være koncentreret om at fremme gennemførelsen af disse radikale ændringer. Disse midler bør støtte udviklingen og finansieringen af miljøzoner og omstillingen til en mere afvejet transportstrategi som anført i denne udtalelse. Det ville også være medvirkende til at sikre finansiering fra den private sektor og nationale programmer.

Vedrørende spørgsmål 23 — Hvordan kan målrettede forskningsaktiviteter bidrage yderligere til at forene byrelaterede begrænsninger og trafikudvikling i byer?

48. De vigtigste spørgsmål vedrører systemer til trafikstyring og kontrolaktiviteter i forbindelse med udviklingen af tæt bebyggede områder langs strategiske offentlige transportkorridorer. Der bør først og fremmest udvikles en byudviklingsplan, som supplerer og passer sammen med kommunikationsinfrastruktur-systemet og andre infrastrukturelementer, således at man undgår

at skulle foretage efterfølgende tilpasninger. Det vigtigste resultat heraf vil være, at man når den kritiske masse på efterspørgsels-siden, som er nødvendig for oprettelsen og driften af den kollektive transport.

Vedrørende spørgsmål 24 — Bør byer tilskyndes til at benytte bompengesystemer? Er der behov for en generel ramme og/eller vejledning om bompengesystemer? Bør indtægterne øremærkes til at forbedre den kollektive transport i byer? Bør eksterne omkostninger internaliseres?

49. Bompengesystemer kunne være et instrument, der står til rådighed for bymyndighederne. Det vil være fornuftigt af EU at fremme udviklingen af modeller for bedste praksis og formidlingen af viden fra de ordninger, der allerede er iværksat. En generel referenceramme og/eller vejledning kunne være nyttig. En standardisering er ønskværdig, men svær at realisere. Hvis de lokale og regionale myndigheder skal løse trængsels- og miljøproblemerne, er de nødt til at have effektive styringsredskaber til rådighed. Det er derfor vigtigt, at de lokale og regionale myndigheder selv kan beslutte, om de vil indføre trængselsafgifter, og hvordan indtægterne skal anvendes. De lokale og regionale myndigheder råder dog ikke over dette redskab i flere af medlemsstaterne, da disse spørgsmål afgøres på nationalt niveau. Det vil være gavnligt, hvis EU kan bidrage til, at der udvikles modeller for god praksis, samt sørge for, at man tager ved lære af de modeller, som allerede findes. Regionsudvalget mener også, at Kommissionen har en vigtig rolle at spille med information og holdningspåvirkning, så det bliver lettere for de lokale og regionale beslutningstagere at indføre trængselsafgifter.

Vedrørende spørgsmål 25 — Hvilken merværdi kunne en målrettet EU-støtte til finansiering af renere og mere energieffektiv bytransport tilvejebringe på længere sigt?

50. Målrettet støtte kan resultere i en forbedring med hensyn til overholdelsen af målene for kulstofreduktion, hurtigere implementering af ny teknologi og bredere formidling og anvendelse af bedste praksis. Det kan igen reducere de økonomiske omkostninger forbundet med trafikal overbelastning i EU og give EU en førende position på det globale marked for teknologi og metoder relateret til bæredygtig udvikling og når det gælder om at kombinere økonomisk vækst med bæredygtig transport i byerne.

51. EU kunne skabe yderligere merværdi ved at anvende mobilitetsaftalerne til at gøre det lettere for interessenterne at danne stærke alliancer, som vil kunne bære de risici, der er forbundet med de betydelige erhvervslån, der er nødvendige for at fremme omfattende bæredygtige transportinfrastrukturer. Gennemførelsen af dette forudsætter et tæt samarbejde med Den Europæiske Investeringsbank.

Bruxelles, den 9. april 2008

Luc VAN DEN BRANDE

Formand for
Regionsudvalget

Regionsudvalgets udtalelse: »Det fremtidige fælles europæiske asylsystem«

(2008/C 172/05)

REGIONSUDVALGET

- understreger, at det først og fremmest vil være de lokale og regionale myndigheder, som skal gennemføre EU-lovgivningen om et fælles europæisk asylsystem og påpeger, at en fælles asylprocedure, som indebærer, at hver medlemsstat solidarisk tager sit ansvar, vil gøre arbejdet lettere for de lokale og regionale myndigheder;
- anbefaler, at der på nationalt niveau, i det omfang der er behov herfor, indføres et instrument til høring af centrale, regionale og lokale institutioner med henblik på at sikre en integreret forvaltning på flere niveauer;
- anbefaler, at der udstedes en EU-forordning vedrørende følgende aspekter mellem medlemsstater: gensidig anerkendelse af indrømmet beskyttelse, procedurer for overførsel og ensartet status for flygtninge og personer, der nyder subsidier beskyttelse;
- finder, at udvidelsen af direktiv 2003/109/EF til personer, der indrømmes en form for international beskyttelse, er et vigtigt tiltag i indsatsen for at forebygge enhver form for forskelsbehandling, og at der samtidig er tale om et instrument, der supplerer den europæiske harmoniseringsproces på asylområdet;
- anbefaler, at der med bred inddragelse af lokale myndigheder fastlægges fælles retningslinjer for gennemførelse af foranstaltninger, som fremmer asylansøgere og flygtnings adgang til social-, sundheds- og hjemmetjenester, og at der tages skridt til udvikling af programmer for deltagelse i lokalsamfundet, at der fastlægges klare og præcise bestemmelser for anerkendelse af eksamensbeviser, erhvervs-mæssig omskoling og kompetencebeviser, at der afsættes økonomiske midler til støtte af beskæftigelses- og/eller ledelsespotentialet blandt flygtninge;
- mener, at det af hensyn til en vellykket integration er nødvendigt, at flygtninge har fornemmelsen af at spille en aktiv rolle i deres nærområde, den by og det land, de bor i, samt i EU. Deltagelse i lokalrådets politiske liv med stemmeret og valgbarhed til kommunalvalg har foruden symbolværdien en meget stor konkret værdi;
- anbefaler, at tilvejebringelse af finansiering og indkaldelser af bud sker med henblik på at styrke nationale og lokale aktørers kompetencer, og at der i den forbindelse sættes fokus på psykosocialt velvære, identifikation og håndtering af udsatte grupper.

Ordfører: Savino Antonio SANTARELLA (IT/UEN-AE), Borgmester i Candela

Basisdokumenter:

Meddelelse fra Kommissionen: Grønbog om det fremtidige fælles europæiske asylsystem

KOM(2007) 301 endelig

Forslag til Rådets direktiv om ændring af direktiv 2003/109/EF for at udvide dets anvendelsesområde til at omfatte personer under international beskyttelse

KOM(2007) 298 endelig

Politiske anbefalinger

De lokale og regionale myndigheders rolle

REGIONSUDVALGET

1. understreger, at det først og fremmest vil være de lokale og regionale myndigheder, som skal gennemføre EU-lovgivningen om et fælles europæisk asylsystem. Hver dag modtager de blandede strømme af migranter, heriblandt asylansøgere, og skal ofte sørge for, at personer, der har lidt fysisk eller mental overlast, herunder tortur, får den nødvendige læge- eller psykologhjælp. Sådanne tjenester, der ikke altid normalt leveres af de lokale og regionale myndigheder eller deres agenturer, kræver særlige støtteforanstaltninger til tilvejebringelse af de nødvendige kompetencer og strukturer;

2. påpeger, at en fælles asylprocedure, som indebærer, at hver medlemsstat solidarisk tager sit ansvar, vil gøre arbejdet lettere for de lokale og regionale myndigheder. I dag må de lokale og regionale myndigheder i visse lande påtage sig et uforholdsmæssigt stort ansvar, bl.a. på grund af fraværet af en fælles asylordning;

3. gør opmærksom på, at manglende modtagelses- og integrationsprojekter samt mangel på stabil beskæftigelse kan betyde, at også asylberettigede risikerer at blive udnyttet og havne i kriminalitet, hvilket kan være til fare for sikkerheden og den sociale samhørighed. Faren for og tilbøjeligheden til at havne i en udnyttelsessituation og kriminalitet kan mindskes, hvis det bliver muligt at arbejde lønnet under asylperioden;

4. anbefaler, at der i alle medlemsstater oprettes et netværk af lokale organer, der skal sikre en bevidst samfundsmæssig integration af flygtninge gennem lokale projekter, der støttes af de lokale myndigheder. I de medlemsstater, hvor man allerede har afprøvet sådanne tjenestenetværk, har lokale og regionale udvalgs arbejde ført til en hurtigere behandling af asylansøgnings og bedre levevilkår for asylansøgere. Det har fremmet deres integration i det lokale værtssamfund og givet betydelige fordele, både med hensyn til sikkerhed og livskvalitet;

5. anbefaler på denne baggrund, at de forskellige ressourcer, der findes på europæisk, nationalt, regionalt og lokalt niveau, kombineres og i passende omfang tilføres disse netværk af tjenester i de enkelte medlemsstater, så der kan blive gjort noget ved problemerne i forbindelse med integration af asylansøgere og flygtninge;

6. anbefaler, at der på nationalt niveau, i det omfang der er behov herfor, indføres et instrument til høring af centrale, regionale og lokale institutioner med henblik på at sikre en integreret forvaltning på flere niveauer;

7. anbefaler, at netværkssystemet baseres på frivillig deltagelse, og at der etableres partnerskaber med henblik på at dele beslutningstagningen og ansvaret mellem de forskellige institutionelle, offentlige og private aktører på lokalt niveau; dermed bliver det muligt at planlægge modtagelses- og integrationsforanstaltninger på grundlag af det eksisterende potentiale i lokalområderne. Sådanne partnerskaber kan bidrage til udvikling af ny viden og dermed en bevidst inddragelse af aktører, der ikke tidligere har været i berøring med asylområdet, eller som har tøvet med at påtage sig ansvar på dette område;

8. understreger, at et sådant system vil give institutioner, virksomheder, fagforeninger, civilsamfundsorganisationer, erhvervsuddannelsescentre, universiteter og sidst, men ikke mindst, lokale og regionale myndigheder mulighed for at finde en plads i systemet. Det vil gøre migrationsspørgsmålet mere synligt i hele samfundet, og alle aktører vil kunne spille deres egen rolle, hvilket naturligvis vil bidrage til at dæmpe eller fjerne eventuelle spændinger.

Lovgivningsinstrumenter

Behandling af asylansøgnings

REGIONSUDVALGET

9. mener, at EU ved anvendelsen af bestemmelserne om adgang til proceduren for indrømmelse af international beskyttelse står over for to forskellige krav, der ikke bør forvaltes som modsætninger:

— effektiv beskyttelse af asylansøgere,

— kontrol ved de ydre grænser;

10. foreslår, at procedurerne for fastlæggelse af asylansøgers identitet, adgang til EU's område og adgang til asylprocedurer harmoniseres på EU-niveau;

11. anmoder om, at man planlægger og prøver sig frem med fælles procedurer for fastlæggelse af migranternes identitet, som kan anvendes inden for præcise tidsfrister med nøjagtige foranstaltninger og under hensyntagen til de grundlæggende menneskerettigheder og den menneskelige værdighed;

12. mener, at det i forbindelse med procedurerne for behandling af ansøgninger om international beskyttelse er vigtigt at udarbejde fælles instrumenter, der kan sikre en ensartet vurdering i de enkelte medlemsstater, således at bestemmelserne i EU's direktiver (især direktiv 2005/85/EF) rent faktisk kan anvendes;

13. foreslår endvidere at der regelmæssigt organiseres uddannelses-, efteruddannelses- og kontrolkurser samt møder, udveksling og dialog mellem de organer, der har til opgave at behandle ansøgninger om international beskyttelse;

14. anbefaler at man udarbejder et europæisk uddannelses- og efteruddannelsesprogram for grænsekontrolenheder eller grænsepolititi;

15. anbefaler, at man ved grænseovergange (lufthavne og sø- og landgrænser) og indrejseområder etablerer og støtter hjælpe- og modtagetjenester for tredjelandsstatsborgere, der søger international beskyttelse.

Modtagelsesbetingelser for asylansøgere

REGIONSUDVALGET

16. mener, at det bør understreges, at asylansøgere ikke kan tilbageholdes med det ene formål, at deres sag skal undersøges. En eventuel indskrænkning af bevægelsesfriheden bør begrænses til den tid, det tager at gennemføre identifikationsproceduren, der for øvrigt bør harmoniseres yderligere;

17. opfordrer EU til at udarbejde et charter, der regulerer status for personer, der søger international beskyttelse, og som har fået deres bevægelsesfrihed indskrænket;

18. mener, at de sekundære bevægelser i EU først og fremmest skyldes medlemsstaternes forskellige økonomiske situation og indstilling til asylansøgere;

19. mener derfor, at der bør gennemføres en undersøgelse, der samler de seneste års erfaringer i alle EU's medlemsstater om især integrationen på arbejdsmarkedet, boligmarkedet og i samfundet;

20. foreslår, at der til denne udtalelse vedlægges et bilag, der indeholder den bedste praksis, som er igangsat på disse områder i samarbejde med lokale og regionale myndigheder i EU;

21. anbefaler, at de tjenester, som de lokale og regionale myndigheder har etableret, opgiver konceptet *materiel bistand* til fordel for *integreret modtagelse*, der omfatter personlig bistand og vejledning samt planer for social og økonomisk integration.

Indrømmelse af beskyttelse

REGIONSUDVALGET

22. minder om, at begrebet international beskyttelse stadig er tæt forbundet med den snævre flygtningedefinition, som er fastsat i Genève-konventionens artikel 1, selvom den internationale situation har ændret sig meget siden 1951 og dermed også profilen på de personer, som søger beskyttelse. De flygter i tiltagende omfang ikke fra individuel forfølgelse, men fra situationer, der er kendetegnet ved omfattende vold og væbnet konflikt. Miljøforhold og levevilkår spiller imidlertid ligeledes en større og større rolle;

23. hilser det på denne baggrund velkomment, at bestemmelserne i direktiv 2004/83/EF beskriver og harmoniserer den subsidiære beskyttelse, som skal gives til personer, der ikke falder ind under Genève-konventionens definition af flygtninge. Denne beskyttelse bør betragtes som sidestillet med flygtningestatus, dvs. den bør hverken være underordnet, andenrangs eller på et lavere niveau;

24. bifalder således Kommissionens bestræbelser på at beskrive vilkårene for personer med subsidiær beskyttelse og dermed supplere og udvide Genève-konventionens bestemmelser;

25. understreger, at der ud fra denne fortolkning af EU-lovgivningen kan opstilles to former for international beskyttelse (flygtningestatus og subsidiær beskyttelse), der udvider kategorien af personer, der kan indrømmes beskyttelse;

26. insisterer på, at begge typer international beskyttelse bør anerkendes af de øvrige medlemsstater, når først én medlemsstat har indrømmet dem;

27. anbefaler, at der skabes mulighed for at overføre ansvaret til en anden medlemsstat, når personen, der nyder international beskyttelse, flytter sin bopæl fra en medlemsstat til en anden; dermed garanteres den frie bevægelighed (også med direkte kontrol og overvågning) på EU's område;

28. finder det nødvendigt, at EU vedtager (retlige og operative) instrumenter, som gør det muligt at gribe ind i tilfælde, hvor en fjernelse fra EU's område ikke er mulig.

Tværgående spørgsmål

Passende reaktion på situationen for udsatte personer

REGIONSUDVALGET

29. mener, at udsathed bør vurderes på baggrund af personens specifikke forhold og oplevelser, medmindre der er tale om asylansøgere, som i sagens natur har brug for særlige modtagelses- og beskyttelsesforanstaltninger (uledsagede mindreårige, hustruer, der enten selv er flygtninge eller rejser med eller efter flygtninge, fysisk eller mentalt handicappede personer), og hvis særlige situation kræver behørig opmærksomhed under proceduren og i beslutningspraksis (f.eks. respekt for retten til et familie- og privatliv eller familiesammenføring);

30. henleder opmærksomheden på, at foranstaltninger til støtte og rehabilitering, især for torturofres vedkommende, kan være utilstrækkelige, hvis de:

- ikke ledsages af specifikke foranstaltninger for modtagelse, beskyttelse og social og økonomisk integration;
- udelukkende forvaltes af specifikke strukturer, der ikke er i dialog med nationale og lokale sociale tjenester eller med andre programmer og tjenester for asylansøgere og flygtninge;

31. anbefaler derfor, at opbygningen af et fælles asylsystem kommer til at omfatte gennemførelse af en bred og struktureret debat om fastlæggelse af fælles standarder for identificering af hvert enkelt tilfælde af udsathed;

32. foreslår, at der i de hjælpemidler, som EU skal udarbejde for at støtte de forskellige aktører i asylsystemet i deres arbejde (retningslinjer, håndbøger, uddannelsesprogrammer osv.) medtages specifikke retningslinjer og indikatorer, der gør det lettere at identificere og dermed håndtere tilfælde af udsathed;

33. finder det vigtigt, at kompetencen hos de lokale sociale tjenester styrkes, så man kan anerkende den enkeltes situation og tage ansvar for den enkelte i tilfælde af udsathed; anbefaler i den forbindelse, at EU går ind og bevilger støttemidler til særlige kapacitetsopbygningsprogrammer eller udarbejder uddannelses- og videreuddannelsesprogrammer, som skal nå ud til medlemsstaterne.

Integration

REGIONSUDVALGET

34. understreger, at integration er en proces. Hovedmålet er, at flygtninge opnår deres egen grad af selvstændighed. Integrationen foregår på flere parallelle niveauer (arbejde, bolig, samfundsliv) og i forskellige faser (kendskab til lokalområdet, adgang til tjenester, deltagelse i samfundslivet);

35. finder det vigtigt i forbindelse med inddragelse af de dårlige erfaringer, som andengenerationsindvandrere i forskellige egne af Europa kan have med integrationspolitikken, at flygtninge ikke altid betragtes som fremmede eller gæster, og at man med udgangspunkt i deres anerkendelse af og respekt for værtslandets værdier, love og bestemmelser ikke bør fremmedgøre dem for deres egen kultur;

36. finder, at det er nødvendigt af hensyn til en vellykket integration, at flygtninge har fornemmelsen af, at de spiller en aktiv rolle i deres nærområde, den by og det land, de bor i, samt i EU. Deltagelse i lokalrådets politiske liv med stemmeret og valgbarhed til kommunalvalg har foruden symbolværdien en meget stor konkret værdi;

37. er af den opfattelse, at udviklingen af et tilhørsforhold starter i skolen, og at programmer for modtagelse og integration af elever og studerende med flygtningestatus kan udvikles som en naturlig del af samtlige skole- og universitetssystemer i medlemsstaterne;

38. anbefaler:

- at der med bred inddragelse af lokale myndigheder fastlægges fælles retningslinjer for gennemførelse af foranstaltninger, som fremmer asylansøgere og flygtninges adgang til social-, sundheds- og hjemmetjenester, og at der tages skridt til udvikling af programmer for deltagelse i lokalsamfundet,
- at der fastlægges klare og præcise bestemmelser for anerkendelse af eksamensbeviser, erhvervsmæssig omskoling og kompetencebeviser,
- at der afsættes økonomiske midler til støtte af beskæftigelses- og/eller ledelsespotentialer blandt flygtninge, og at samarbejde med det eksisterende lokale erhvervsliv fremmes.

Gennemførelse — ledsageforanstaltninger

REGIONSUDVALGET

39. foreslår, at der udarbejdes fælles procedurer for identifikation af borgere fra tredjelande, der søger international beskyttelse;

40. slår til lyd for, at der udformes strukturerede uddannelses- og videreuddannelsesprogrammer for grænsekontrol og politi, ngo'er, organer, der er ansvarlige for behandling af asylansøgninger, lokale sundheds- og velfærdsorganer, lokale administrationer og ledere af nationale institutioner;

41. foreslår, at der gives mulighed for at mødes og udveksle erfaringer. Dette kunne ske inden for rammerne af en europæisk »plenarkonference« om asylspørgsmål, regionale konferencer og et program for udveksling af medarbejdere — en slags Erasmus for aktører, der beskæftiger sig med asylspørgsmål;

42. tilskynder til en udvidet koordination mellem medlemsstaterne om visse asylspørgsmål;

43. anbefaler, at der udstedes en EU-forordning vedrørende følgende aspekter mellem medlemsstater: gensidig anerkendelse af indrømmet beskyttelse, procedurer for overførsel og ensartet status for flygtninge og personer, der nyder subsidiær beskyttelse;

44. anser det for vigtigt, at de instrumenter, der anvendes til høring af de forskellige aktører — nationale institutioner, lokale administrationer, politi og ikke-statslige organisationer (ngo'er) — udvides og udvikles med henblik på oprettelse af et fælles asylsystem;

45. anbefaler, at tilvejebringelse af finansiering og indkaldelser af bud sker med henblik på at styrke nationale og lokale aktørers kompetencer, og at der i den forbindelse sættes fokus på psykosocialt velvære, identifikation og håndtering af udsatte grupper.

Solidaritet og fordeling af byrder

Finansiell solidaritet

REGIONSUDVALGET

46. bifalder Kommissionens rammeprogram om solidaritet og forvaltning af migrationsstrømme 2007-2013. Dette flerårige program omfatter fire søjler og de dertil hørende fonde og anlægger en integreret tilgang til de forskellige migrationsproblemer. Regionsudvalget bifalder især den nye udgave af Den Europæiske Flygtningefond (EFF) for perioden 2008-2013 og Den Europæiske Tilbagesendelsesfond for Flygtninge, der imødekommer de lokale myndigheders krav vedrørende asylansøgere og flygtninge;

47. finder, at harmoniseringen af procedurestandarderne og reglerne for modtagelse, integration og deltagelse i lokalsamfundet i høj grad vil hæmme sekundære bevægelser blandt personer, der søger asyl eller indrømmes international beskyttelse i EU;

48. understreger, at det vanskeligste ved denne harmonisering er at skabe et effektivt europæisk asylsystem — et vigtigt instrument til fuldstændig fordeling af ansvarsområderne og kompetencerne mellem EU's medlemsstater;

49. minder om, at det på grund af de økonomiske, menneskelige og tidsmæssige ressourcer vil være dyrt at nå dette mål, men at det er nødvendigt for at kunne skabe en interventionsmodel, der kan løse de problemer, som forvaltningen af blandede migrationsstrømme overalt i EU giver anledning til;

50. understreger nødvendigheden af, at en vis del af ressourcerne til europæiske asylpolitikker forvaltes på EU-niveau, og at der øremærkes kvoter til de enkelte medlemsstater, så de ovennævnte foranstaltninger kan gennemføres med en garanti for, at de får effekt i de enkelte medlemsstater;

51. anbefaler, at de medlemsstater, hvor antallet af asylansøgninger er stigende eller konstant, samt medlemsstater med ydre grænser tildeles ressourcer, der står i et rimeligt forhold til de tiltag, der skal gennemføres. Gennemførelsen af et fælles asylsystem kræver betydelige finansielle ressourcer, og især i de første fem år bør der gøres en undtagelse fra reglen om, at EU-finansiering skal udgøre et supplement til national finansiering;

52. anmoder derfor om en sund og detaljeret programmering af EU's finansielle ressourcer på basis af finansieringslinjer, der kan finde effektiv anvendelse, navnlig inden for områderne uddannelse, udveksling af medarbejdere og lokale aktørers deltagelse i den europæiske høringsproces;

53. anbefaler ligeledes, at der afsættes tilstrækkeligt med støttemidler til de nye medlemsstater og de medlemsstater, der først for nylig har opnået erfaring med forvaltning af migration, samt at der afsættes supplerende ressourcer, der kan kompensere for eventuelle strukturelle svagheder på nationalt niveau. I en sådan sammenhæng giver det ikke mening at overveje genbosættelsesprogrammer i EU.

Udvidelse af anvendelsesområdet for direktiv 2003/109/EF til personer, der indrømmes international beskyttelse

REGIONSUDVALGET

54. bifalder forslaget til Rådets direktiv om ændring af det tidligere direktiv 2003/109/EF og udvidelse af anvendelsesområdet for dette direktiv, således at det kommer til at omfatte personer, der indrømmes international beskyttelse (flygtninge eller personer, der indrømmes subsidiær beskyttelse);

55. finder, at udvidelsen af direktiv 2003/109/EF til personer, der indrømmes en form for international beskyttelse, er et

vigtigt tiltag i indsatsen for at forebygge enhver form for forskelsbehandling, og at der samtidig er tale om et instrument, der supplerer den europæiske harmoniseringsproces på asylområdet;

56. anser det for vigtigt, at en person, der indrømmes international beskyttelse, kan opnå status som fastboende udlænding i den medlemsstat, der har givet beskyttelsesstatussen, og ret til at tage ophold i en anden medlemsstat;

57. understreger, at indrømmelse af en form for international beskyttelsesstatus bør betragtes som et afgørende element i en evaluering af konsekvenserne ved eventuelt bortfald af status som fastboende udlænding;

58. bifalder derfor de i forslaget til direktiv nævnte foranstaltninger, der fremhæver respekten for »non-refoulement-princippet« (princip, der forbyder tvungen hjemsendelse af personer til lande, hvor der er fare for deres liv og frihed) og dets fulde anvendelse i praksis, i overensstemmelse med europæisk og international lovgivning. Alle planer om vidtgående begrænsninger vedrørende udvisning og tilbagesendelse afvises dog;

59. anser det for vigtigt — ligeledes under hensyntagen til non-refoulement-princippet — at myndighederne i en anden medlemsstat kan få fuldt kendskab til, at en fastboende udlænding, der søger om opholdstilladelse i den pågældende medlemsstat, allerede har opnået international beskyttelse i en anden medlemsstat. Denne bestemmelse er afgørende for at kunne sikre kontinuitet i de tilfælde, hvor behovet for international beskyttelse er af længerevarende karakter;

60. finder, at det er absolut nødvendigt at tage højde for »baggrunden for beskyttelsen« i de tilfælde, hvor de nationale myndigheder, der er ansvarlige for indrømmelse og tilbagetrækning af international beskyttelse, ikke er de samme som de myndigheder, der er ansvarlige for indrømmelse og tilbagetrækning af statussen som fastboende udlænding;

61. bifalder bestemmelserne, der skal sikre fuld anvendelse af betingelserne for udøvelse af opholdsret i en anden medlemsstat, også for personer, der indrømmes international beskyttelse, og som har status som fastboende udlænding;

62. anbefaler, at der endelig vedtages ensartede EU-regler, der giver flygtninge og personer, der indrømmes subsidiær beskyttelse, ret til at tage ophold i en anden medlemsstat (for at arbejde eller af familiemæssige årsager), og som ikke mindst giver mulighed for at overføre ansvaret for den indrømmede internationale beskyttelse fra en medlemsstat til en anden.

Bruxelles, den 9. april 2008

Luc VAN DEN BRANDE

Formand for
Regionsudvalget

Regionsudvalgets udtalelse om »En europæisk havnepolitik«

(2008/C 172/06)

REGIONSUDVALGET

- fremhæver havnenes store betydning for den økonomiske og samfundsmæssige udvikling samt for konkurrenceevnen og Europas velstand generelt, ikke blot for kystregionerne;
- konstaterer, at de europæiske havne er kendetegnet ved stor mangfoldighed og er overbevist om, at forskellige strukturer er med til at skabe den mest effektive infrastruktur;
- fremhæver, at havneforvaltning logisk set foregår på regionalt og lokalt niveau og bifalder derfor, at det er Kommissionens hensigt at afholde sig fra at ensrette de forskellige forvaltningsstrukturer i EU's havne gennem indgreb udefra;
- understreger, at det ikke blot er de enkelte havne, der konkurrerer med hinanden, men at der er tale om en konkurrence mellem hele transportkæder;
- mener, at de til 2008 annoncerede retningslinjer for statsstøtte er et velegnet instrument til at præcisere EF-traktaten på havneområdet, således at konkurrencen i havnesektoren fortsat kan foregå på fair og effektiv vis;
- konstaterer, at der endnu ikke eksisterer et reelt indre marked for søtransport i Europa og bifalder en forenkling af forvaltningsprocedurerne, fremskridtene i moderniseringen af toldvæsenet samt Kommissionens initiativ til at oprette et europæisk søtransportområde uden barrierer, der planlægges fremlagt i 2008;
- kræver, at udvikling af og støtte til »Clean-Ship-« og »Clean-Port«-projekter fortsættes og mener, at det er nødvendigt, at indsatsen for at reducere skibes drivhusgasemissioner, f.eks. gennem strømforsyning på land, først og fremmest finder sted på internationalt plan, så de europæiske havne ikke forfordes i den globale konkurrence

Ordfører: Rolf HARLINGHAUSEN (DE/PPE), Medlem af Europa-udvalget i Hamburgs parlament

Basisdokument

Meddelelse fra Kommissionen: »Meddelelse om en europæisk havnepolitik«

KOM(2007) 616 endelig

I. Politiske anbefalinger

Principielt

REGIONSUDVALGET

1. takker Kommissionen for meddelelsen om den fremtidige europæiske havnepolitik, der er resultatet af en omfangsrig analyse- og høringsproces fra maj 2006 til juni 2007, hvor forskellige aspekter af den europæiske havnepolitik blev behandlet i seks tematiske workshops med deltagelse af alle berørte parter;

2. ser Kommissionens meddelelse som en opfølgning på den tidligere meddelelse til Europa-Parlamentet og Rådet »Bedre tjenesteydelseskvalitet i søhavne: En nøgle til europæisk transport — Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om markedsadgang for havnetjenester« (KOM(2001) 35 endelig), som Regionsudvalget kom med en udtalelse til den 20. september 2001 (CdR 161/2001 fin) samt »Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om adgang til markedet for havnetjenester« (KOM(2004) 654 endelig), som Regionsudvalget afgav udtalelse om den 13. april 2005 (CdR 485/2004 fin);

3. har den opfattelse, at meddelelsen hænger nøje sammen med andre relevante emner, særligt den europæiske havpolitik og den europæiske transportpolitik, og henviser til sin initiativudtalelse af 12. oktober 2005 om »EU's havpolitik: bæredygtig udvikling — en udfordring for de lokale og regionale myndigheder« (CdR 84/2005 fin), sin udtalelse af 13. februar 2007 om »En fremtidig havpolitik for EU: En europæisk vision for havnene« (CdR 258/2006 fin) samt sin udtalelse af 14. februar 2007 »Midtvejsevaluering af Europa-Kommissionens hvidbog fra 2001 om transportpolitikken« (CdR 119/2006 fin);

4. fremhæver, at udformning og gennemførelse af den fremtidige europæiske havnepolitik må tage udgangspunkt i nærheds- og proportionalitetsprincippet;

Vedrørende meddelelsen generelt

REGIONSUDVALGET

5. fremhæver havnenes store betydning for den økonomiske og samfundsmæssige udvikling samt for konkurrenceevnen og Europas velstand generelt, ikke blot for kystregionerne. Havne, søtransport og den dermed forbundne logistik udgør en af de største vækstbrancher i Europa. 90 % af EU's handel med tredjelande afvikles gennem havnene. Med hensyn til samhandlen inden for EU afskibes 40 % af denne via havnene. Derudover rejser over 200 millioner passagerer i EU hvert år ad søvejen;

6. mener, at en europæisk havnepolitik i lige så høj grad må tage højde for disse aspekter som for den tiltagende globalisering og den nye situation i form af en udvidet union. Af stor betydning for en bæredygtig og afbalanceret vækst samt succes for Europas regioner er også klima- og miljøbeskyttelse samt borgernes sundhed;

7. konstaterer, at de europæiske havne er kendetegnet ved stor mangfoldighed og er overbevist om, at forskellige strukturer er med til at skabe den mest effektive infrastruktur;

8. anser det derfor for positivt, at meddelelsen og de deri annoncerede yderligere tiltag, efter Europa-Parlamentets afvisning af de to direktivforslag om adgang til markedet for havnetjenester, som også Regionsudvalget forholdt sig kritisk til, hovedsageligt baserer sig på ikke-forpligtende bestemmelser (soft law) og ikke på nye retsakter, hvilket resulterer i, at der bedre kan tages højde for de forskellige strukturer;

9. glæder sig over, at Kommissionen i meddelelsen har benyttet lejligheden til at se på en lang række emner i en bredere kontekst i stedet for, som i direktivforslagene, hovedsageligt at koncentrere sig om emnet adgang til markedet for havnetjenester;

10. bifalder de foreslåede foranstaltninger til en præcisering af den relevante lovgivning. I den forbindelse må foranstaltningerne tjene til en yderligere forbedring af den effektive konkurrence og den frie markedsadgang. Regionsudvalget konstaterer i den sammenhæng, at konkurrencen mange steder i EU mellem og i de europæiske havne allerede er skarp og effektiv;

11. understreger, at det ikke blot er de enkelte havne, der konkurrerer med hinanden, men at der er tale om en konkurrence mellem hele transportkæder. Dette må der tages højde for ved udarbejdelsen af bestemmelser vedrørende delområdet havne, idet sådanne regler virker ind på logistikken for hele transportkæden til og fra oplandet;

12. mener, at de fællesskabsforanstaltninger, der kan have indvirkning på trafikstrømmene som f.eks. politikken for de transeuropæiske transportnet eller retningslinjerne vedrørende anvendelsen af fællesskabslovgivningen inden for miljø eller udvikling af havnesektoren, skal tage hensyn til kravene om opretholdelse af et stabilt investeringsklima og et gunstigt socialt/arbejdsmarkedsmaessigt miljø i havnene, bæredygtig udvikling af havnene, ensartet anvendelse af bestemmelserne i traktaten og samråd med de nationale, regionale og lokale myndigheder;

Vedrørende havnenes effektivitet og deres forbindelser med oplandet

REGIONSUDVALGET

13. er stort set enig i Kommissionens analyse vedrørende en øget kapacitet i havnene og går ind for, at der i højere grad sættes på effektivitetsstigninger frem for en udbygning af infrastrukturen, men kræver, at der udvikles strategier til fremme af intermodalitet og multimodalitet, der tager højde for de forskellige regionale særpræg, og understreger, at en mere rationel fordeling af trafikken i Europa må opnås på markedet inden for en global politisk ramme;

14. påpeger dog også, at begrebet »havne«, dvs. forbindelser mellem åbent hav og indlandet, også bør omfatte adgangen til havne (dvs. isbrydning og opmudring for at holde sejltrejler åbne);

Vedrørende en miljøvenlig udbygning af kapaciteten

REGIONSUDVALGET

15. ser nødvendigheden af, at havnene udvikles under hensyntagen til miljøkriterier samt interesser og behov hos indbyggerne i havnebyer;

16. støtter derfor Kommissionens planer om at offentliggøre retningslinjer for anvendelsen og fortolkningen af miljøregler på havneudviklingsområdet. I den forbindelse er det nødvendigt igen at inddrage havnesektoren, men også de regionale og lokale myndigheder, der har ansvaret for udvikling af havnene, i en høringsproces. Foranstaltninger til henholdsvis havneudvikling og miljøbeskyttelse må koordineres og afbalanceres;

17. bifalder de planlagte tiltag til affalds- og sedimentstyring og støtter Kommissionens ønske om at sikre håndhævelsen af relevant EU-lovgivning herom i alle medlemsstater;

18. støtter Kommissionens ambition om at sænke emissionerne i havnene, men fremhæver i den forbindelse den vigtige rolle, som Den Internationale Søfartsorganisation (IMO) spiller, og slår til lyd for internationale aftaler i stedet for en europæisk enegang, der vil skade EU's globale konkurrenceevne, men mener imidlertid, at EU bør handle på egen hånd, hvis ikke IMO inden for en rimelig tidsfrist fremlægger konkrete løsningsforslag;

Vedrørende modernisering

REGIONSUDVALGET

19. konstaterer, at der endnu ikke eksisterer et reelt indre marked for søtransport i Europa og bifalder en forenkling af forvaltningsprocedurerne, fremskridtene i moderniseringen af toldvæsenet samt Kommissionens initiativ til at oprette et europæisk søtransportområde uden barrierer, der planlægges fremlagt i 2008;

20. gør dog opmærksom på de praktiske problemer, der er forbundet med realiseringen af en grænseløs søtransport og anbefaler, at der foretages en grundig analyse af status quo, inden der iværksættes nye foranstaltninger;

Vedrørende lige konkurrencevilkår for alle — klare forhold for investorer, operatører og brugere

REGIONSUDVALGET

21. fremhæver, at havneforvaltning logisk set foregår på regionalt og lokalt niveau og bifalder derfor, at det er Kommissio-

nens hensigt at afholde sig fra at ensrette de forskellige forvaltningsstrukturer i EU's havne gennem indgreb udefra;

22. mener, at de til 2008 annoncerede retningslinjer for statsstøtte er et velegnet instrument til at præcisere EF-traktaten på havneområdet, således at konkurrencen i havnesektoren fortsat kan foregå på fair og effektiv vis;

23. bifalder i den forbindelse også, at bestemmelserne om gennemsigtighed i direktiv 2006/111/EF udvides til at gælde for alle havne uanset størrelse og årsomsætning;

24. noterer sig meddelelsens konstatering af, at EF-Domstolens retspraksis skal betragtes som gældende ved tildelingen af koncessioner, og at der ved tildeling af koncessioner, der ikke falder under lovgivningen om offentlige kontrakter, skal gennemføres en gennemskuelig udvælgelsesprocedure. Regionsudvalget mener, at der her fortsat er et behov for at præcisere havnemyndighedernes rolle og deres muligheder for på passende vis at fremme regionale interesser og havneudvikling;

25. er bekymret for, at en ufleksibel håndtering af de foreslåede foranstaltninger vil resultere i manglende retssikkerhed eller en svækkelse af investeringslysten hos de eksisterende operatører, hvilket kan svække Europas konkurrenceevne;

26. går ud fra, at havnene fortsat vil have mulighed for at gennemføre nødvendige moderniserings-, udvidelses- eller ændringstiltag inden for rammerne af en effektiv havneudvikling uden at skulle gennemføre udvælgelsesprocedurer;

27. mener, at der er behov for en yderligere præcisering af arbejdstageres rettigheder i tilfælde af virksomhedsovertagelser, særligt når det nævnte direktiv 2001/23/EF ikke finder anvendelse;

28. konstaterer, at teknisk-nautiske tjenesteydelser (i form af lodsning, bugsering og fortøjningstjenester) betragtes som tjenesteydelser af almen økonomisk interesse, og derfor er underlagt artikel 86, 87 og 88 i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab. I henhold hertil og til nærhedsprincippet påhviler det medlemsstaterne at udpege deres tjenesteydelser af almen økonomisk interesse i henhold til afgørelsen af 28. november 2005. Hvis medlemsstaten beslutter, at en virksomhed er ansvarlig for en tjenesteydelse af almen økonomisk interesse, kan denne virksomhed opnå kompensation for offentlig tjeneste, hvis de indtægter, den har af driften af tjenesteydelsen af almen økonomisk interesse, er utilstrækkelige til at dække omkostningerne. Kompensationen kan ikke overstige de faktiske omkostninger og et rimeligt overskud. Regionsudvalget minder i den forbindelse ligeledes om, at omkostningerne ved teknisk-nautiske tjenester, som er absolut nødvendige for at garantere navigationsikkerheden i havneområder, udgør en meget lille andel af de samlede transportomkostninger, og tilbageviser således forslaget om at fremme en prisnedsættelse for disse tjenester for at gøre søtransporten mere attraktiv;

29. mener, at der med hensyn til lodsning og de dermed forbundne sikkerhedsspørgsmål, der hører under de lokale og regionale myndigheders ansvarsområde, fortsat er behov for en præcisering;

30. er enig med Kommissionen i dennes vurdering af de såkaldte pool-enheder for arbejdstagere og understreger disses betydning for ansættelsen og uddannelsen af havnearbejdere i overensstemmelse med gældende EU-regler, særligt på områderne etableringsfrihed og fri udveksling af tjenesteydelser;

31. bifalder definitionen af begrebet »havneafgifter« og deres begrænsning til generel infrastruktur og kræver i den sammenhæng en differentieret præcisering vedrørende anvendelsen af havneafgifter i de annoncerede retningslinjer for støttetildeling med henblik på at forhindre en konkurrenceskadelig krydssubsidiering;

32. konstaterer, at der allerede eksisterer stor gennemsligtighed for havneafgifternes vedkommende og mener derfor ikke, at det er nødvendigt at regulere området yderligere;

33. bifalder, at Kommissionen har til hensigt at se nærmere på konkurrencen mellem europæiske havne og havne i tredjelande samt støtte berørte havne, idet mange af disse havne ikke kun befinder sig i en vanskelig situation pga. deres perifere geografiske beliggenhed, men ligeledes pga. den skærpede konkurrence med tredjelande;

34. finder det bekymrende, at den 100 % scanning af alle containere med USA som bestemmelsessted, som kræves i henhold til »US Safe Port Act« (2006) og »House Resolution No. 1« (2007), dels er næsten umulig at gennemføre for de europæiske havne, dels vil medføre enorme omkostninger, og opfordrer derfor Kommissionen til at forhandle med de amerikanske myndigheder om en praktisk gennemførlig løsning;

Vedrørende en struktureret dialog mellem havne og byer

REGIONSUDVALGET

35. bifalder, at Kommissionen har til hensigt at forbedre havnenes image og deres integration i byerne. Havne har i mange regioner en betydning, der rækker langt videre end til erhvervsliv og beskæftigelse. De præger ofte bybilledet og spiller en væsentlig rolle i udviklingen af en by eller en region;

36. kræver derfor en innovativ tilgang, der bygger videre på havnebyernes potentiale inden for kultur, turisme og fritidsliv, og foreslår at iværksætte forskningsprojekter og regionalt samarbejde, der skal være med til at skabe et overblik over fremtidige udviklingstendenser;

37. bifalder Kommissionens planlagte tiltag til at skabe øget offentlig opmærksomhed, men mener, at der i den forbindelse er et problem i forhold til gældende krav om havnesikring og beskyttelse mod terrorisme og kriminalitet;

38. mener, at der fortsat er et behov for at se nærmere på konsekvenserne af de planlagte adgangskort til flere formål;

Vedrørende arbejdspladser i havnene

REGIONSUDVALGET

39. finder, at en europæisk havnepolitik også må tage hensyn til beskæftigelsesdimensionen med henblik på at sikre og skabe kvalificerede arbejdspladser;

40. bifalder derfor Kommissionens planer om at fremme den sociale dialog på europæisk niveau. Dette må ske i et tæt samarbejde med arbejdsmarkedets parter. Gode og sikre arbejdsvilkår samt en løbende forbedring af havnearbejdernes uddannelse og efteruddannelse, f.eks. gennem en standardiseret brug af simulatorer, er afgørende faktorer for en positiv og bæredygtig videreudvikling af havnene og deres regioner;

41. understreger, at Europa kun kan klare sig i den globale konkurrence, hvis man er mere innovativ end gennemsnittet samt kvalitativt bedre end andre regioner, og fremhæver, at akademisk uddannelse og faglig videreuddannelse har afgørende betydning, hvis dette mål skal nås;

42. er bekymret over, at antallet af arbejdsulykker i havne og på skibe stadig er højt. Regionsudvalget gør opmærksom på, at de lokale og regionale myndigheder spiller en vigtig rolle for håndhævelsen af sundheds- og arbejdsmiljøbestemmelser i havnene.

II. Konklusioner og krav

REGIONSUDVALGET

43. beklager forsinkelserne i udbygningen af infrastruktur til det europæiske transportnet (TEN) og er fortalende for, at Kommissionen i højere grad oplyser medlemsstaterne og de lokale og regionale myndigheder om de foreliggende finansieringsmuligheder for hermed at støtte deres indsats for at udbygge kapacitet og infrastruktur vedrørende landadgang til havneanlæg (forbindelser til baglandet) samt adgang til havne fra havet (forbindelsen fra havnen til skibsruterne) samt opbygge distributionslogistiknet;

44. mener, at det er påkrævet, at fremtidige regler for støttetildeling til motorveje til søs formelt tager højde for, at regionerne involveres, og pålægger i den forbindelse for en generel forenkling af proceduren, hvilket i højere grad vil være i virksomhedernes interesse og kan bidrage til en større udbredelse og accept af den miljøvenlige søtransport;

45. foreslår, at instrumenterne i den fysiske planlægning og den integrerede kystforvaltning fremover anvendes mere intensivt i planlægningen af adgangsveje fra henholdsvis land- og søsiden;

46. kræver en hurtig offentliggørelse af retningslinjerne for støtte efter høring af medlemsstater, regioner og de berørte aktører;

47. slår til lyd for økonomiske incitamenter, der kan sikre passende havneinfrastruktur og tilstrækkelig søtransport til ømråder og fjernliggende kystegne for at fremme en bæredygtig udvikling i disse egne, minimere de faktorer, som indvirker negativt på erhvervsaktiviteterne, og garantere lige adgang til de store europæiske markeder;

48. understreger, at det er nødvendigt at bekæmpe luftforurening og klimaændringer. Også havne og søtransport må involveres i denne indsats, f.eks. ved hjælp af en hurtig omstilling til rene skibsbrændstoffer samt en hurtig gennemførelse af IMO's regler for behandling af skibes ballastvand;

49. kræver, at udvikling af og støtte til »Clean-Ship« og »Clean-Port«-projekter fortsættes og mener, at det er nødvendigt, at indsatsen for at reducere skibes drivhusgasemissioner, f.eks. gennem strømforsyning på land, først og fremmest finder sted på internationalt plan, så de europæiske havne ikke forfordes i den globale konkurrence, subsidiært finder sted på europæisk plan, således at livskvaliteten for befolkningen i havnebyerne kan forbedres hurtigst muligt;

50. mener, at det er nødvendigt, at offentligheden i højere grad end hidtil bliver gjort opmærksom på havne og haves store betydning for økonomisk vækst og beskæftigelse i Europa. Denne opgave bør i vidt omfang overlades til medlemsstater, regioner og havne;

51. afventer med stor interesse Kommissionens planlagte foranstaltninger til udarbejdelse af EU's integrerede havpolitik i 2008, og måden hvorpå havnene indarbejdes i disse;

52. anerkender, at det under hensyntagen til subsidiaritets- og proportionalitetsprincippet er nødvendigt at træffe en lang række foranstaltninger på EU-niveau med henblik på at tage højde for alle aspekter i havnepolitikken. Regionsudvalget frygter imidlertid, at det ikke vil være muligt at gennemføre alle foranstaltningerne inden for den fastsatte tidsfrist og savner derfor en klar prioritering af de enkelte foranstaltninger;

53. foreslår, at Kommissionen ved vedtagelsen af de planlagte foranstaltninger også tager hensyn til eksistensen af små havne med et lokalt og regionalt opland, som udfører aktiviteter, der ikke overvejende er af kommerciel karakter, men er af afgørende

betydning for lokalbefolkningen, og som kun råder over begrænsede ressourcer, såvel økonomiske som menneskelige, til at gennemføre de retningslinier og bestemmelser, som EU-institutionerne fastlægger. Regionsudvalget foreslår endvidere, at EU's retsinstrumenter tilpasses de omfattede havnes forskellige kapacitet og omsætning for ikke at sætte deres rentabilitet over styr;

54. kræver derfor, at viften af foranstaltninger gennemarbejdes med henblik på at strukturere tiltagene med udgangspunkt i en prioritering af de mål, der er tilknyttet de forskellige foranstaltninger, den forventede kompetencefordeling ifølge subsidiaritetsprincippet og den planlagte tidshorisont;

55. tilbyder at samarbejde og hjælpe til med at udarbejde forslag til en prioritering af de nævnte foranstaltninger og den fremtidige havnepolitik og vil gerne informeres løbende om udviklingen på dette politikområde;

56. anbefaler etableringen af en struktur, der muliggør en regelmæssig høring af alle berørte parter, så resultaterne af denne proces kan indgå i den videre udvikling af den europæiske havnepolitik på en måde der forebygger konflikter og sikrer en udveksling af bedste praksis, og henviser i den forbindelse også til muligheden for at støtte lokale og regionale instanser og på den måde opnå en høj accept;

57. anmoder Kommissionen om at fremlægge en midtvejsevaluering af gennemførelsen af den europæiske havnepolitik inden den 31. december 2009, herunder et forslag til foranstaltninger til fjernelse af flaskehalse mellem havne og deres opland.

Bruxelles, den 9. april 2008

Luc VAN DEN BRANDE
Formand for
Regionsudvalget

Regionsudvalgets udtalelse om »En integreret EU-havpolitik«

(2008/C 172/07)

REGIONSUDVALGET

- beklager, at væsentlige aspekter som søfartsuddannelse, oprettelse europæiske fonde for kystområder og beskyttelse af havbunden er blevet overset;
- påpeger, at brugen og beskyttelsen af havbunden ikke behandles korrekt i meddelelsen og mener, at denne politik også skal omfatte generelle strategiske bestemmelser vedrørende dumpning og udlægningen af pipelines og kabler på havbunden samt anvendelsen af disse;
- gentager den anmodning, som det fremsatte i sin udtalelse »En fremtidig havpolitik for EU: en europæisk vision for havene«, om at undersøge muligheden for at revidere EU's støttesystem i retning af et enkelt og forenklet system for alle eller hovedparten af havspørgsmål inden for en europæisk kyst- og øfond;
- anmoder af ovenstående grunde Kommissionen om at fremlægge en køreplan med de vigtigste målsætninger for EU's havpolitik, der skal nås på mellemlang og lang sigt (inden henholdsvis 2015 og 2020);
- kan stadig ikke se en klar sammenhæng mellem blåbogen om havpolitikken og direktivet om havstrategien og beder derfor Kommissionen om at præcisere sammenhængen og se nærmere på begge spørgsmål
- opfordrer på ny til, at der etableres en europæisk havplatform omfattende lokale og regionale myndigheder og andre aktører, der kan bidrage til at samle den eksisterende ekspertise og udveksle bedste praksis.

Ordfører: Saima KALEV (EE/UEN-AE), Borgmester i Jögeva

Basisdokument

Meddelelse fra Kommissionen til Europa-Parlamentet, Rådet, Det Europæiske Sociale og Økonomiske Udvalg og Regionsudvalget: »En integreret EU-havpolitik«

KOM(2007) 575 endelig.

Politiske anbefalinger

REGIONSUDVALGET

1. bifalder og godkender Kommissionens meddelelse om emnet »En integreret EU-havpolitik«. Udvalget glæder sig over, at der nu gøres et forsøg på at udarbejde en helhedsstrategi for dette væsentlige område, der afdækker alle aspekter af menneskets forhold til havene. Derved skabes en sammenhængende politisk ramme, der vil muliggøre den bedst mulige bæredygtige udvikling af alle havrelaterede aktiviteter;

2. anerkender den indsats, utallige interesserede aktører har ydet under høringsprocessen, men frygter imidlertid, at så væsentlige aspekter som søfartsuddannelse, oprettelse europæiske fonde for kystområder og beskyttelse af havbunden er blevet overset;

3. er enig i, at alle problemstillinger, der vedrører havene, er indbyrdes forbundne og må løses ved hjælp af en koordineret indsats. For at opnå de ønskede resultater er det vigtigt på en koordineret måde (f.eks. via et enkelt websted) at give oplysninger om, hvilke fremskridt der er gjort inden for alle indsatsområder. Alle obligatoriske aktiviteter/bestemmelser må nødvendigvis bygge på videnskabelige fakta og evalueringer, der tager højde for lokale variationer i økosystemer og regionale forskelle i menneskets anvendelse af havets ressourcer;

4. er overbevist om, at EU's havpolitik kunne blive en særdeles stærk politik på lang sigt, eftersom mere end 50 % af EU's område er dækket af vand, herunder alle dets biologiske, fysiske og geologiske ressourcer;

5. gør opmærksom på, at en væsentlig bestanddel af havmiljøet, nemlig spørgsmålet om anvendelse og beskyttelse af havbunden, hvilket er en kompetence, der tilfalder den enkelte medlemsstat, ikke har fundet nogen genklang i meddelelsen om den integrerede havpolitik. Udvalget mener, at denne politik som et første skridt kan omfatte generelle strategiske bestemmelser vedrørende dumpning, men også udlægningen af pipelines og kabler på havbunden samt anvendelsen af disse;

6. fremhæver, at havpolitikken er grænseoverskridende og kræver en effektiv forvaltning på flere niveauer samt et samarbejde medlemsstaterne imellem;

7. støtter en integreret indsats på tværs af sektorerne, hvis gennemførelse forudsætter et øget samarbejde og en effektiv koordinering af al havrelateret politik på de forskellige beslut-

ningsniveauer. I den forbindelse må der findes en balance mellem konkurrenceevne, bæredygtighed og miljøbeskyttelse;

8. mener, at de lokale og regionale myndigheder spiller en væsentlig rolle for udformning og gennemførelse af politikken samt etablering af retsgrundlaget. Med hensyn til integreringen af politiske tiltag i de enkelte sektorer tilkommer der de lokale og regionale myndigheder en vigtig rolle i arbejdet med at oplyse borgerne om havenes muligheder og om, hvordan menneskets aktiviteter påvirker havmiljøet.

9. gør opmærksom på, at en vellykket gennemførelse af en integreret EU-havpolitik kræver, at de lokale og regionale myndigheder yder et reelt bidrag hertil, og at disse myndigheder fortsat vil være villige til at engagere sig på området;

10. er enig med Kommissionen i, at Regionsudvalgets inddragelse kan give denne proces en yderligere merværdi. Regionsudvalget vil bidrage med et koncept, der medvirker til, at de lokale og regionale myndigheder inddrages i processen og leverer et effektivt bidrag;

11. overvejer, hvordan man kan støtte de lokale og regionale myndigheder i udarbejdelsen af gennemførelsesstrategien og realiseringen af de planlagte tiltag og samtidig tage hensyn til de forskellige specielle forhold i medlemsstaterne og i de særlige kystregioner, der kræver øget samarbejde, herunder øer, øgrupper og regioner i den yderste periferi, samt til den internationale dimension;

12. anbefaler, at der tages hensyn til regionernes forskellige ressourcer og de synspunkter, der blev fremført under høringsprocessen;

13. er enig i meddelelsens konstatering af, at ændringer i havpolitikken vil få størst betydning for kystområderne og de dermed forbundne indre farvande og flodmundinger;

14. arbejder konsekvent for en udbygning af de lokale og regionale myndigheders kapacitet, sikring af de nødvendige midler samt med dette mål for øje: oprettelsen af en europæisk fond for kystområder og øer; gentager den anmodning, som Regionsudvalget fremsatte i sin udtalelse »En fremtidig havpolitik for EU: en europæisk vision for havene«, om at undersøge muligheden for at revidere EU's støttesystem i retning af et enkelt og forenklet system for alle eller hovedparten af havspørgsmål inden for en europæisk kyst- og øfond; bevillingerne skal bruges til gavn for den miljømæssige og økologiske situation i havene.

15. fastholder sit synspunkt fra en tidligere udtalelsen (CdR 84/2005) om, at det er nødvendigt at støtte innovationer og erhvervsudvikling, navnlig med henblik på sikre udviklingen af ny havteknologi;
16. er enig i, at en integreret havpolitik vil bidrage til at løse de problemer, der opstår på områder som globalisering og konkurrenceevne, klimaforandringer, trusler mod havmiljøet, søfartssikkerhed og bæredygtighed;
17. mener ligeledes, at det er nødvendigt, at denne politik baseres på ekspertise inden for forskning i havmiljø, teknologi og innovation, på Lissabon-dagsordenen for beskæftigelse samt Gøteborg-dagsordenen for bæredygtighed;
18. er enig med Kommissionen i spørgsmålet om merværdi, som udvalget tog op i sin udtalelse CdR 258/2006. En integreret tilgang bidrager til at forebygge konflikter, skabe synergier og sikre en livlig informationsudveksling med borgere og naboregioner;
19. anerkender, at Kommissionen med den foreliggende meddelelse bestræber sig på at skabe grundlaget for den beslutningsproces, der er nødvendig for en integreret EU-havpolitik og for de dertil hørende tværsektorielle instrumenter samt præsentere de vigtigste tiltag, som den nuværende Kommission agter at indlede i denne mandatperiode. I den sammenhæng hilser udvalget det velkommen, at Kommissionen i sin årlige politikstrategi for 2009 (KOM(2008) 72) bekræfter, at havpolitikken hører til dens politiske prioritetsområder. Udvalget beklager imidlertid, at der kun afsættes 6 mio. EUR til dette område i 2009 ved at omfordele de midler, der er til rådighed under fiskeripolitikken;
20. bifalder, at Kommissionen ved udformningen af disse tiltag vil tage udgangspunkt i subsidiaritetsprincippet, bevarelse af konkurrenceevnen, miljøhensyn og høring af de berørte parter;
21. anmoder af ovenstående grunde Kommissionen om at fremlægge en køreplan med de vigtigste målsætninger for EU's havpolitik, der skal nås på mellemlang og lang sigt (inden henholdsvis 2015 og 2020);
22. mener, at tidshorizonten for et dokument, der angår så vigtigt et emne som en integreret EU-havpolitik, må udvides væsentligt og gå ud over den nuværende mandatperiode;
23. mener, at det er yderst vigtigt at samarbejde med, konsultere og støtte de regionale samt faglige arbejdsgrupper og organisationer, der i EU er aktive i regionerne omkring Atlanterhavet, Det Nordlige Ishav, Middelhavet, Sortehavet, Østersøen og Nordsøen; anmoder Kommissionen om at organisere gennemførelsen af den integrerende havpolitik inden for de nævnte områder;
24. gør opmærksom på, at kompetencefordelingen ved en integreret tilgang er klart afgrænset, og at EU derfor nødvendigvis må bruge de traktatfæstede kompetencer i forbindelse med aktioner inden for de relevante områder, f.eks. miljø, transport, fiskeri, regional- og industripolitik, under fuld hensyntagen til subsidiaritetsprincippet;
25. støtter Kommissionens opfordring til medlemsstaterne om at udvikle en integreret havpolitik på nationalt plan i tæt samarbejde med de berørte parter, særligt kystregionerne, og ser frem til retningslinjer fra Kommissionen herfor og for høring af de berørte parter, som anerkender de regionale og lokale myndigheders særlige kompetencer i forbindelse med en integreret havpolitik;
26. anser det for væsentligt, at der er truffet afgørelse om at foreslå en række retningslinjer for udarbejdelsen af disse nationale integrerede havpolitikker i 2008 og fremlægge årsrapporter vedrørende medlemsstaternes foranstaltninger på dette område fra 2009;
27. anbefaler, at der ligeledes udarbejdes retningslinjer til støtte for de lokale og regionale myndigheder; anmoder Kommissionen om i forbindelse med retningslinjerne for gode styreformer på nationalt og regionalt niveau at overveje følgende som grundlæggende principper: forslag om overordnede maritime målsætninger, metoder til, hvordan disse målsætninger kan nås ved hjælp af en integreret tilgang, præcise frister for, hvornår disse målsætninger skal være nået;
28. har den holdning, at integrationen ikke sikres gennem den planlagte koordinering, idet retningslinjerne kan fortolkes forskelligt, og strukturerne for høringsprocessen ikke stemmer overens med strukturerne for beslutningstagningen;
29. foreslår, at der udarbejdes en overskuelig oversigt og et sammendrag af bedste praksis til regionerne;
30. anbefaler, at der etableres et klart system, som sikrer, at regionerne kontinuerligt yder et effektivt bidrag, og at mulige konflikter mellem regionerne bilægges på retfærdig vis;
31. fremhæver, at der med det formål for øje må udarbejdes gennemførelsesstrategier for regionerne;
32. foreslår, at beslutningstagningsprocesserne for havspørgsmål i dialog med de lokale og regionale myndigheder, fremskyndes. Regionsudvalget gør opmærksom på, at såvel medlemsstaterne som de lokale og regionale myndigheder umiddelbart må involveres i udformningen af gennemførelsesstrategien. Målene for denne strategi bør fastlægges i fællesskab, hvorved det bekræftes, at alle disse aktiviteter fremmer en integration, der går på tværs af sektorer. Spørgsmålene vedrørende opgavefordeling og finansiering kan håndteres på samme måde;
33. bifalder, at der gives støtte til et forbedret samarbejde mellem medlemsstaternes kystvagter samt beslutningen om at iværksætte tiltag til oprettelse af et bedre interoperabelt overvågningssystem med det formål at koordinere eksisterende overvågnings- og sporingssystemer, der tjener til opretholdelse af søfartssikkerheden, havmiljøbeskyttelsen, fiskerikontrollen, grænsekontrollen og andre retshåndhævelsesfunktioner; opfordrer Kommissionen til at iværksætte et første pilotprojekt herom i Middelhavet med henblik på at udvide det til hele Europa;;

34. bifalder Kommissionens plan om at udarbejde en køreplan i 2008 for at lette medlemsstaternes udvikling af fysisk planlægning på det maritime område;

35. mener, at det er nødvendigt, at Kommissionen i 2008 tager initiativ til et europæisk havobservations- og -datanetværk og overvejer behovet for en multidimensionel kortlægning af medlemsstaternes farvande med henblik på at forbedre adgangen til data af høj kvalitet; opfordrer Kommissionen til at lancere et første pilotprojekt herom i Nordsøen med henblik på at udvide det til hele Europa.

Indsatsområder for en integreret EU-havpolitik

En optimal bæredygtig anvendelse af havene

REGIONSUDVALGET

36. er enig med Kommissionen i, at der med henblik på at gøre søtransport i Europa mere effektiv og sikre dens konkurrenceevne på lang sigt må skabes et europæisk søtransportområde uden barrierer og i samarbejde med de øvrige dele af transportsystemerne;

37. går ind for, at der udarbejdes en omfattende søtransportstrategi for 2008-2018, som bl.a. bør sigte mod at fremme motorveje til søs og short sea shipping. Denne strategi bør ud over at tage hensyn til nettet af større europæiske havne, som er tilknyttet de transeuropæiske transportnet, også tage særligt hensyn til de små og mellemstore havne, eftersom disse effektivt betjener regionerne i den yderste periferi og øerne og også bidrager til at undgå overbelastning af de store havne og vejene;

38. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at fremme samarbejdet mellem europæiske havne for at bidrage til at sikre a) størst mulig transport af varer i EU ad søvejen, herunder import-, eksport- og transitvarer, da dette er den mest miljøvenlige transportform, b) størst mulig omkostnings- og miljøeffektivitet i søhandelen med varer, navnlig i lyset af den forventede yderligere vækst i varebevægelserne;

39. noterer sig høringsprocessens svar på, hvordan den tematiske strategi til beskyttelse og bevarelse af havmiljøet ⁽¹⁾ og forslaget til et havstrategidirektiv ⁽²⁾ skal integreres i fremtidens fælles havpolitik, idet Kommissionen ser disse tiltag som en del af den integrerede strategi;

40. fremhæver, at de nævnte strategier udgør det miljøpolitiske grundlag for den integrerede havpolitik, idet de fremmer en miljøstrategi, der har til formål at behandle miljømæssige, sociale og økonomiske spørgsmål på lige fod. I den forbindelse er der også fastlagt tidsfrister på miljøområdet (opnåelse af en god miljøstandard inden 2020);

⁽¹⁾ KOM(2005) 504 endelig.

⁽²⁾ KOM(2005) 505 endelig.

41. Ifølge forslaget til direktiv om en havstrategi skal udarbejdelsen og gennemførelsen af foranstaltninger foregå hurtigere i regioner, hvor havets tilstand er kritisk, med henblik på, at der kan opnås en tilfredsstillende miljøstatus. I sådanne regioner er det af allerstørste betydning, at Kommissionen koordinerer de forskellige involverede sektorerers programmer og strategier samt yder tilstrækkelig finansiel støtte. For at opnå en reelt integreret havpolitik er det nødvendigt at inddrage landbaserede aktiviteter som f.eks. landbrug, spildevandsbehandling, transport og energifremstilling. Sådanne regioner kan fungere som pilotområder for en egentlig og fuldstændig integreret havpolitik.

42. kan stadig ikke se en klar sammenhæng mellem blåbogen om havpolitikken og direktivet om havstrategien og beder derfor Kommissionen om at præcisere sammenhængen og se nærmere på begge spørgsmål for derved at undgå dobbeltarbejde i forbindelse med den ovennævnte indsats;

43. opfordrer Kommissionen til at fremsætte forslag om, hvordan de enkelte Natura 2000 offshore-områder i EU kan forbindes;

44. har den holdning, at den integrerede kystzoneforvaltning beror på et velgennemtænkt koncept, der kan bidrage til udarbejdelsen af havpolitikken med en række værdifulde og gennemprøvede procedurer og foreslår, at man derudover undersøger, hvordan regionernes og lokalområdernes erfaringer med en integreret anvendelse af kystregionerne, herunder eksisterende lokale kystpartnerskaber bestående af lokale myndigheder og de berørte parter, kan bidrage til en integreret kystzoneforvaltning, der er omkostningseffektiv og bundstyret, og at man samtidig undersøger, hvordan den integrerede kystzoneforvaltning og havpolitikken kan bringes i overensstemmelse med hinanden;

45. anbefaler, at der til fremme af samarbejdet på det tekniske og ledelsesmæssige område etableres tætte forbindelser til de lokale og regionale myndigheder, der skal gennemføre medlemsstaternes havpolitiske foranstaltninger. Derigennem skal der inden 2015 skabes en god miljøstandard for alt overfladevand fra kysten og en kilometer ind i landet ⁽³⁾;

46. henviser nærmere bestemt til den holdning, det har indtaget til den europæiske havnepolitik i sin udtalelse 237/2007 om Kommissionens meddelelse om en europæisk havnepolitik KOM(2007) 616;

47. bifalder forslaget om en ny havnepolitik, der tager højde for havnenes mange funktioner på baggrund af den generelle europæiske logistik;

48. anbefaler at anvende strukturfondsmidler til at muliggøre investeringer i de regionale havnestrukturer og lignende projekter;

49. bifalder forslaget om at reducere emissionen fra skibe i havne, navnlig ved at fjerne skattemæssige ulemper ved at få leveret strøm fra land og om at udvikle og støtte EU- eller verdensomspændende tekniske normer for overførsel af strøm fra land til skibe;

⁽³⁾ Direktiv 2000/60/EF.

50. mener også, at det er nødvendigt at udstede retningslinjer om anvendelsen af EU's relevante miljølovgivning på havneudviklingen;
51. fremhæver også behovet for at sikre en bæredygtig energiforsyning og opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til systematisk at støtte alle vedvarende havenergiformer, herunder vind-, bølge- tidevands- og havstrømsenergi. Støtten skal især ydes til instrumenter til fremme af forskning og teknologisk udvikling samt en finansiel strategi f.eks. i form af tilstrækkelige feed in-tariffer. Endvidere bør administrative hindringer for udviklingen af vedvarende havenergi fjernes;
52. mener, at lokalt ejede »trust havne«, der ikke har vinding for øje, bør beskyttes mod forfald, fordi deres sociale og rekreative nytte og som trækplaster for turister går videre end deres oprindelige økonomiske funktion til gavn for oplandet;
53. bifalder Kommissionens positive holdning vedrørende støtte til tværsektoriel klyngedannelse og oprettelse af regionale maritime ekspertisecentre samt fremme af et europæisk netværk for maritim klyngedannelse;
54. opfordrer i den forbindelse til, at der skabes klarhed over strukturerne og udformningen af de enheder, der skal etableres, og at det præciseres, hvilket politisk bidrag hver struktur skal yde, og hvilken rolle henholdsvis Kommissionen og Regionsudvalget spiller i den forbindelse;
55. støtter beslutningen om, i nært samarbejde med arbejdsmarkedets parter, at revurdere de punkter, hvor søfartserhvervene ikke er omfattet af EU's arbejdsmarkedslovgivning;
56. er mht. forbedringen af sikkerheden for søfartserhvervene af den opfattelse, at medlemsstaterne har et stort ansvar for den nødvendige ratificering af internationale aftaler såsom den konsoliderede ILO-konvention om beskyttelse af søfarende fra februar 2006 og ILO-konventionen om arbejdsforhold i fiskerisektoren, der blev vedtaget af ILO i juni 2007;
57. er glad for beslutningen om at fremme et certifikat for maritim ekspertise;
58. anbefaler, at der træffes foranstaltninger til en forbedring af søfartsuddannelserne, så den faglige uddannelse er internationalt anerkendt og med tilbud om videreuddannelse, der sikrer, at man råder over faglært arbejdskraft med de nødvendige kvalifikationer;
59. er overbevist om, at kystregioner er de første, der kommer til at lide under klimaændringer, og anbefaler derfor prioriterede tiltag såsom: reduktion af emissioner fra skibe, udvikling og udvidelse af vedvarende maritime energikilder, stop for nedgangen i havets biodiversitet kystbeskyttelse og bifalder derfor Kommissionens beslutning om at iværksætte pilotaktioner for at reducere konsekvenserne af og foretage tilpasninger til klimaforandringerne i kystområder;
60. anmoder om, at Kommissionen gør det klart, hvorvidt man ser et lignende behov andre steder end kystområder;
61. er enig i, at de internationale bestræbelser på at mindske skibenes olieforurening bør støttes;
62. bifalder beslutningen om, aktivt at støtte den internationale indsats for at mindske drivhusgasemissionerne fra skibe;
63. opfordrer til en ændring af direktivet om energibeskatning, så det omfatter en forpligtelse fra medlemsstaternes side til ikke at beskatte elektricitet, som leveres til skibe, der ligger i havn, højere end bunkerolie, da det nuværende system, som foreslås i direktivet, giver et incitament til luftforurening, idet 80 % af luftforureningen i havnebyer skyldes forbrænding af bunkerolie;
64. udtrykker tilfredshed med Kommissionens og medlemsstaternes bestræbelser på at nedbringe SO₂- og NO_x-niveauerne og emissionen af fine partikler fra skibe på EU-have og især i havne. Da dette ikke er nok i det lange løb, opfordrer Regionsudvalget til yderligere nedbringelse og anmoder derfor Kommissionen og medlemsstaterne om at nedbringe emissionen fra skibe til samme niveau som det, der er tilladt for biler, senest i 2030;
65. henstiller, at emissionerne fra skibe integreres i EU's emissionshandelsordning;
66. stiller sig positivt til Kommissionens beslutning om, under behørig hensyntagen til igangværende arbejde på internationalt plan at fremsætte forslag om ophugning af forældede skibe på en effektiv, sikker og miljømæssigt bæredygtig måde;
67. støtter en håndfast indsats for at eliminere udsmid og ødelæggende fiskerimetoder, f.eks. højsøbundtrawlfiskeri på følsomme habitater; især må man undersøge samspillet mellem lande med hensyn til overfiskningen;
68. bifalder en håndfast indsats for at eliminere ulovligt, urapporteret og ureguleret fiskeri i regioner, hvor datamateriale og forskning har vist, at en sådan indsats er nødvendig;
69. anerkender behovet for at fremme og befordre betingelserne for kystfiskeri, som der er stor tradition for i de europæiske farvande, og som er mere selektivt og miljøvenligt;
70. anmoder Kommissionen om at redegøre for, hvordan en integreret politik på de to sidstnævnte områder kan gennemføres mere effektivt end hidtil;
71. støtter, at udviklingen af et miljømæssigt sikkert akvakulturerhverv i Europa fremmes.
- Opbygning af et videns- og innovationsbaseret grundlag for havpolitikken
- REGIONSUDVALGET
72. bifalder, at man har til hensigt at fremlægge en omfattende europæisk strategi for havforskning i 2008;

73. opfordrer Kommissionen til at overveje muligheden af oprette et netværk af »europæiske havforskningsinstitutter« inden for rammerne af den nye havforskningsstrategi;

74. mener ligeledes, at det er nødvendigt at iværksætte fælles, tværgående indkaldelser af forslag under det 7. forskningsrammeprogram med henblik på at fremme en integreret tilgang og øge kendskabet til tværgående maritime anliggender såsom virkningen af klimaændringer, den stigende vandstand i havene og skiftende vejrmønstre på anvendeligheden af havne og skibsfart generelt;

75. bifalder, at der gives støtte til forskning i at forudsige, afbøde og tilpasse sig til klimaforandringernes konsekvenser for maritime aktiviteter, havmiljøet, kystområder og øer, og opfordrer Kommissionen til at arbejde henimod en europæisk strategi for tilpasning til klimaforandringernes indvirkning på kystområder, som er baseret på en grundig vurdering af de stigende omkostninger ved at tilpasse sig klimaændringen, som kystområderne må afholde. Målet er at undgå, at sådanne omkostninger bliver en hindring for økonomisk vækst i kystområderne;

76. stiller sig positivt til beslutningen om at støtte oprettelsen af et europæisk partnerskab for havvidenskab med henblik på en samordnet dialog mellem forskningssektoren, erhvervslivet og de politiske beslutningstagere;

77. spørger, hvordan Kommissionen støtter dette partnerskab, hvordan dette giver sig udslag i praksis, hvordan dette partnerskab hænger sammen med den høringsstruktur, Kommissionen har lagt op til, og på hvilke måder dette partnerskab adskiller sig fra sidstnævnte;

78. understreger betydningen af regionale data og deres overregionale fortolkning;

79. anser en sammenligning af statistikker for påkrævet med henblik på at fremme den sektorspecifikke konkurrenceevne og evnen til fornyelse (hvilket fremgik af udvalgets udtalelse 258/2006, men ikke af den »blå bog«);

80. anmoder om en præcisering af, hvorvidt regionerne kan få indflydelse på pilotprojekter, forsknings- og udviklingsprojekter samt licitationer af prøveprojekter;

81. opfordrer på ny til, at der etableres en europæisk havplatform omfattende lokale og regionale myndigheder og andre aktører, der kan bidrage til at samle den eksisterende ekspertise og udveksle bedste praksis; foreslår, at der snarest muligt udarbejdes en overskuelig oversigt over bedste praksis til regionerne, eventuelt på basis af allerede eksisterende europæiske oversigter over bedste maritime praksis på regionalt niveau, herunder eksempler på: fastsættelse af generelle maritime målsætninger, gode styreformater, sektorpolitikker og deres integration samt regionale maritime handlingsplaner.

Optimering af livskvaliteten i kystområderne

REGIONSUDVALGET

82. anser det for væsentligt at fremme bæredygtig turisme ved kyst og hav inden for rammerne af det planlagte turismeinitiativ;

83. vil gerne have præciseret, hvordan de lokale og regionale myndigheder samt kystregionerne efter Kommissionens mening kan bidrage til at sikre en bedre livskvalitet i kystområderne. Hvor er der mulige synergieffekter med andre politikområder i EU;

84. går ind for, at Kommissionen hurtigst muligt udformer en database med oplysninger om alle EU-finansierede regionalpolitiske projekter, som falder inden for rammerne af havpolitikken, og at der via denne database spredes eksempler på god praksis. Databasen kan endvidere skabe gennemsigtighed hvad angår disponible EU-midler til havrelaterede projekter og kystområder;

85. bifalder forslaget om en EU-strategi for katastroforebyggelse med fokus på risiciene for kystområderne, og hvor der bl. a. kan peges på nødhavne, hvor olietankere og andre skibe med farlig last kan søge hen i tilfælde af, at de har problemer. Hvad angår sikkerhedsforanstaltningerne til søs bør der også tages højde for vintersejlsdagens særlige aspekter;

86. mener, at Kommissionens beslutning om at fremme udviklingen af det maritime potentiale hos regionerne og øerne i EU's yderste periferi er vigtig. Periferie kyst- og øområders særlige problemer kan løses gennem havpolitikken og andre EU-politikområders fælles anstrengelse.

Fremme af Europas førerposition vedrørende internationale maritime anliggender

REGIONSUDVALGET

87. bifalder beslutningen om at satse på samarbejdet inden for rammerne af udvidelsespolitikken, den europæiske nabolandspolitik og den nordlige dimension;

88. støtter forslaget om en strategi for den eksterne del af EU's havpolitik ved hjælp af en struktureret dialog med de vigtigste partnere;

89. beder om en præcisering af, hvordan man systematisk og optimalt kan anvende den eksisterende ekspertise, der til dels er regionalt baseret (et eksempel er Helsinki-Kommissionen (HELCOM) til beskyttelse af Østersøen), i forbindelse med de eksterne relationer.

Et mere synligt maritimt Europa

REGIONSUDVALGET

90. er enig med Kommissionen i, at det er påkrævet at påbegynde udarbejdelsen af et europæisk atlas over havene;

91. støtter forslaget om, at der fra 2008 hvert år afholdes en havets dag i Europa og at de lokale og regionale myndigheder og øvrige aktører med deres sagkundskab inddrages straks fra starten;

92. opfordrer til, at maritime anliggender i langt højere grad gøres synlige for borgerne ved hjælp af uddannelsessystemet, medierne, internettet og andre informationskilder;

93. mener, at nationalparker til havs kan være et middel både til at højne befolkningens bevidsthed og til at værne om følsomme havområder;

94. foreslår, at der udarbejdes en omfattende pakke af foranstaltninger, der skaber øget opmærksomhed om det maritime Europa og navnlig tager hensyn til vores maritime arv.

Bruxelles, den 9. april 2008

Luc VAN DEN BRANDE
Formand for
Regionsudvalget

Regionsudvalgets udtalelse: »Hvidbog — Sammen om sundhed: En strategi for EU 2008-2013«

(2008/C 172/08)

REGIONSUDVALGET

- erkender, at en fælles indfaldsvinkel til sundhedsspørgsmål ikke bør munde ud i harmoniseringstiltag eller i brud på subsidiaritetsprincippet;
- beder Kommissionen om at gøre mindskelse af sundhedsmæssige uligheder til et prioriteret mål;
- bemærker, at lægemiddelspørgsmålet ikke behandles i strategien og anmoder derfor om en nøjere undersøgelse af dette område;
- mener, at kræftscreening er et sundheds- og sygesikringsspørgsmål og dermed et nationalt anliggende, som ikke skal omfattes af sundhedsstrategien; samarbejde og deling af bedste praksis EU-landene imellem hilses derimod velkommen;
- mener, at man kan inddrage regionale og lokale myndigheder i den nye mekanisme for struktureret samarbejde på EU-plan ved konkret at lade nogle af pladserne i nye komiteer på sundhedsområdet blive besat af repræsentanter for det regionale og lokale niveau, men anmoder om, at en sådan struktureret samarbejdsmechanisme diskuteres mere indgående, og at den bliver åben og gennemsigtig;
- er af den opfattelse, at Kommissionen bør udarbejde en oversigt over relevante samarbejdsnetværk og organisationer på sundhedsområdet, og at der bør sættes ind, for at de berørte aktører samles for at drøfte hensigtsmæssige og effektive samarbejdsformer.

Ordfører: Karsten UNO PETERSEN, regionsmedlem i Region Syddanmark (DK/PSE)

Basisdokument

Hvidbog — Sammen om sundhed: en strategi for EU 2008–2013

KOM(2007) 630 endelig

Politiske anbefalinger

REGIONSUDVALGET

1. værdsætter Kommissionens hvidbog, som lægger en strategi for Fællesskabets sundhedspolitiske indsats i årene frem mod 2013, idet det forudsættes, at traktatens artikel 152, der fastslår, at det behandlende sundhedsvæsen som udgangspunkt er et nationalt anliggende, respekteres, og at nærhedsprincippet på dette område bliver overholdt;
2. støtter, at sundhed er et vigtigt anliggende for alle mennesker og skal støttes af effektive politikker på alle områder, inklusiv foranstaltninger i medlemsstaterne, på EU-plan og på globalt plan. Kommissionen bør fremdeles prioritere folkesundhedsområdet, på hvilket EU har kompetence og vil kunne opnå store sundhedsgevinster;
3. erkender og bifalder den stigende interesse for sundhedsområdet på EU-niveau, som blev bekræftet på ny i Lissabon den 19. oktober 2007 (Reformtraktaten), hvorved det er foreslået at give sundhed større politisk vægt, men er opmærksom på, at en fælles indfaldsvinkel til sundhedsspørgsmål ikke bør munde ud i harmoniseringstiltag og brud på subsidiaritetsprincippet;
4. anerkender de nye behov, som begrundet udarbejdelsen af en mere strategisk tilgang på fællesskabsniveau, herunder den aldrende befolkning, nye sundhedsstrusler (pandemier, biologiske uheld, bio-terrorisme og udfordringer knyttet til klimaforandringer) samt ny teknologi, men mener, at man skal påse, at EU ikke overskrider de begrænsede beføjelser, det har på det sundhedspolitiske område i henhold til EF-traktatens artikel 152;
5. anerkender de værdier og principper, som hvidbogen opstiller, såsom solidaritet, inddragelse af borgerne i politikudformningen, mindskelse af sundhedsmæssige uligheder, fremme af investeringerne på dette område, integrering af sundhedsaspektet i alle politikker og større indflydelse for EU på den globale sundhedspolitik;
6. er enig i hvidbogens tre overordnede målsætninger, nemlig sundhedsfremme i et aldrende Europa, beskyttelse af borgerne mod sundhedsstrusler og støtte af dynamiske sundhedssystemer og nye teknologier, samt forslagene til konkrete aktioner under disse målsætninger;
7. påpeger, at åbenhed i forhold til regionale og lokale parter, deres interesser og erfaringer er en forudsætning for, at værdierne, principperne og målsætningerne i hvidbogen kan efterleves;

8. beder Kommissionen om at gøre mindskelse af sundhedsmæssige uligheder til et prioriteret mål og om at rette fokus på sundhedsmæssige forskelle mellem forskellige samfundsgrupper. Der bør i den forbindelse gives prioritet til medlemslande, som halter bagefter med hensyn til at udvikle tiltag på sundhedsområdet og forbedre sundhedstilstanden, således at man mindsker de sundhedsmæssige forskelle og skævheder, der er i EU;

9. mener, at et system med sundhedsindikatorer er positivt, forudsat at det nationale ansvar for sundheds- og sygesikringsområdet respekteres;

10. bemærker, at lægemiddelspørgsmålet ikke behandles i strategien, selvom det har vidtrækkende konsekvenser for patienterne/borgerne, hvis reglerne på dette område kun ses som en del af erhvervspolitikken og ikke i sammenhæng med sundhedsområdet. Regionsudvalget anmoder derfor om en nøjere undersøgelse af lægemiddelspørgsmålet med udgangspunkt i, at området i mange EU-lande henhører under sundheds- og sygesikringsområdet;

11. mener, at kræftscreening er et sundheds- og sygesikrings-spørgsmål og dermed et nationalt anliggende, som ikke skal omfattes af sundhedsstrategien.

Gennemførelse af strategien

REGIONSUDVALGET

12. gør opmærksom på, at de lokale og regionale myndigheder berøres direkte af EU's nye sundhedsstrategi, da det i mange medlemsstater er de regionale og lokale myndigheder, der har ansvaret for henholdsvis sundhedsvæsenet og sundhedsplejesektoren;

13. minder om, at regioner og lokale aktører på sundhedsområdet ofte forestår planlægningen, styringen og driften af sundhedsvæsenet og også ofte det økonomiske ansvar for området; disse aktører er tæt på borgerne og derfor er en væsentlig kapacitet og vidende part på sundhedsområdet;

14. bifalder hvidbogens anerkendelse af, at regionale og lokale myndigheder er nøgleaktører hvad angår levering af sundhedsydelser, og forventer derfor, at de lokale og regionale myndigheder, i betragtning af deres ansvar på området, bliver inddraget fuldt ud i gennemførelsen af strategien. Strategien vil være mest effektiv, hvis den understøttes af regional og lokal inddragelse så tidligt som muligt. Herved opnås også bedre mulighed for regionalt eller lokalt ejerskab i forhold til strategien;

15. glæder sig over, at det i hvidbogen er beskrevet, at regional og lokal deltagelse er muligt i en ny mekanisme for struktureret samarbejde på EU-plan, og at Kommissionen vil arbejde på tværs af sektorer og sikre overensstemmelse med andre organer, der beskæftiger sig med sundhedsrelaterede emner, men anmoder om, at en sådan struktureret samarbejdsmechanisme diskuteres mere indgående, og at den må være åben og gennemsigtig og på ingen måde bevæge sig ud over den samordning, der er omhandlet i EF-traktatens artikel 152, stk. 2;

16. peger i den forbindelse på vigtigheden af at involvere institutioner og netværk, der repræsenterer lokale og regionale myndigheder på sundhedsområdet, i de tidlige drøftelser af kommende EU sundhedsinitiativer;

17. støtter Kommissionens forslag om en ny mekanisme for struktureret samarbejde på EU-plan, som skal rådgive Kommissionen og fremme koordineringen mellem medlemsstaterne under forudsætning af, at denne nye mekanisme sikrer tilstrækkelig regional og lokal inddragelse og deltagelse på et tidligt tidspunkt, sådan som Kommissionen selv lægger op til. Dette gælder også inddragelse og deltagelse af lokale og regionale myndigheder i den forventede nye struktur, hvor medlemsstaterne erstatter nogle af de eksisterende udvalg;

18. henstiller til, at inddragelse af regionale og lokale myndigheder i den nye mekanisme for struktureret samarbejde på EU-plan konkret kunne være i form af at lade nogle af pladserne i nye komiteer på sundhedsområdet være besat af repræsentanter for det regionale og lokale niveau — og ikke kun af medlemmer på nationalt niveau. Herved opnås en så bred rådgivning som muligt på sundhedsområdet, ligesom der skabes større mulighed for ejerskabsfølelse på regionalt niveau i forhold til EU-initiativer på sundhedsområdet;

19. foreslår, at regionale og lokale repræsentanter udpeges fra Regionsudvalget for en fastlagt periode. De regionale og lokale repræsentanter i nye EU-komiteer på sundhedsområdet kan efterfølgende rapportere tilbage til Regionsudvalget;

20. bifalder, at Kommissionens forslag om at fremme samarbejdet med aktører på EU-plan kan tilføre medlemsstaternes aktioner merværdi, og mener, det er væsentligt, at Kommissionens fortsatte udvikling af partnerskaber med disse aktører samt videreførelsen og oprettelsen af evt. nye sundhedsfora og netværk inddrager lokale og regionale repræsentanter i meget videre omfang, end det sker i dag;

21. opfordrer i den forbindelse til samarbejde, først og fremst med Regionsudvalget som det eneste traktatfæstede rådgivende organ, der repræsenterer lokale og regionale myndigheder, men også med flere netværk og organisationer, som samler lokale og regionale myndigheders sundhedsekspertise på EU-niveau. Det er vigtigt, at Kommissionen ved udvælgelsen af disse netværk sikrer sig, at netværkene har en bred regional og lokal dækning, at der er lige adgang for deltagelse af alle regionale og lokale myndigheder, samt at de ikke er ekskluderende i form af eksempelvis høje medlemsgebyrer;

22. anbefaler Kommissionen dels at udarbejde en oversigt over relevante samarbejdsnetværk og organisationer på sundhedsområdet, formelle såvel som uformelle, der opfylder ovenstående kriterier, dels at samle disse aktører for at drøfte hensigtsmæssige og effektive samarbejdsformer;

23. anbefaler, med henvisning til Kommissionens initiativ om åbenhed, en transparent måde at arbejde på, således at Kommissionen offentliggør, hvilke sundhedsaktører den samarbejder med, og hvilke aktører der indgår i den tidlige involvering, herunder i fora, komiteer og organer, som Kommissionen foreslår bliver oprettet;

24. opfordrer i øvrigt medlemslandene til at fastlægge processer for tidlig inddragelse af egne regioner eller lokale myndigheder i sundhedsrelaterede emner i EU-regi;

Finansielle instrumenter

REGIONSUDVALGET

25. er enig i, at aktionerne i strategien skal støttes af eksisterende finansielle instrumenter, indtil den nuværende finansieringsramme udløber (2013), uden budgetmæssige konsekvenser, bl.a. af hensyn til regioner og lokale parters forpligtelser;

26. bifalder Kommissionens opmærksomhed på sammenhængen mellem en sund befolkning og Lissabon-målene for vækst og beskæftigelse og opfordrer i den forbindelse til, at den fremtidige samhørighedspolitik og den fælles landbrugspolitik styrker deres fokus på sundhedsmæssige aspekter.

Henstilling til EU-formandskabet

REGIONSUDVALGET

27. anmoder EU-formandskabet om at indarbejde indholdet af punkterne 7, 8, 15, 16, 19, 20 samt 22-24 i denne udtalelse i rådskonklusionerne vedrørende EU's sundhedsstrategi. Det drejer sig om følgende synspunkter:

27.1 at åbenhed i forhold til regionale og lokale parters rolle er en forudsætning for, at værdierne, principperne og målsætningerne i hvidbogen kan efterleves (pkt. 7);

27.2 at gøre mindskelse af sundhedsmæssige uligheder til et prioriteret mål; at rette fokus på sundhedsmæssige forskelle mellem forskellige samfundsgrupper, samt at prioritere støtte til medlemslande, som halter bagefter i udviklingen af tiltag på folkesundhedsområdet (pkt. 8);

27.3 at Kommissionens forslag om en ny mekanisme for struktureret samarbejde på EU-plan sikres tilstrækkelig regional og lokal inddragelse og deltagelse på et tidligt tidspunkt. Dette gælder også inddragelse og deltagelse af lokale og regionale myndigheder i den forventede nye struktur, men anmoder om, at en sådan struktureret samarbejdsmechanisme diskuteres mere indgående, og at den må være åben og gennemsigtig og på ingen måde bevæge sig ud over den samordning, der er omhandlet i EF-traktatens artikel 152, stk. 2 (pkt. 15);

27.4 at inddragelse af regionale og lokale myndigheder i den nye mekanisme for struktureret samarbejde på EU-plan konkret kunne være i form af at lade nogle af pladserne i nye komiteer på sundhedsområdet være besat af repræsentanter for det regionale og lokale niveau (pkt. 16);

27.5 at samarbejde først og fremmest er med Regionsudvalget som det eneste traktatfæstede rådgivende organ, der repræsenterer lokale og regionale myndigheder, men også med flere netværk og organisationer, som samler lokale og regionale myndigheders sundhedsekspertise på EU-niveau (pkt. 19);

27.6 at der udarbejdes en oversigt over relevante samarbejdsnetværk og organisationer på sundhedsområdet, og at disse

aktører samles for at drøfte hensigtsmæssige og effektive samarbejdsformer (pkt. 20);

27.7 at medlemslandene fastlægger processer for tidlig inddragelse af egne regioner eller lokale myndigheder i sundhedsrelaterede emner i EU-regi (pkt. 22);

27.8 at aktionerne i strategien skal støttes af eksisterende finansielle instrumenter, indtil den nuværende finansieringsramme udløber (2013), uden budgetmæssige konsekvenser, bl.a. af hensyn til regioner og lokale parters forpligtelser (pkt. 23);

27.9 at den fremtidige samhørighedspolitik og den fælles landbrugspolitik styrker fokus på sundhedsmæssige aspekter (pkt. 24).

Bruxelles, den 9. april 2008

Luc VAN DEN BRANDE
Formand for
Regionsudvalget

Regionsudvalgets udtalelse: »Udvidelsesstrategien og de største udfordringer 2007-2008 — Kandidatlandene«

(2008/C 172/09)

REGIONSUDVALGET

- understreger, at Den Europæiske Union skal videreføre den åbne dørs politik med hensyn til udvidelsen, så den kan sætte skub i demokratiske reformer og økonomisk udvikling uden for EU's nuværende grænser;
- minder om, at opfyldelse af Københavnskriterierne og stabiliserings- og associeringsprocessens krav er en grundlæggende betingelse, som stilles medlemsstaterne, med vægt på princippet om egne fortjenester, hvilket også var en væsentlig faktor under de tidligere udvidelser;
- finder det særdeles vigtigt, at Tyrkiets europæiske forløb ikke afbrydes og at EU skal holde de løfter, som det gav, da det besluttede at indlede forhandlinger. Er dog enig med Kommissionen i, at forhandlingerne med Tyrkiet foregår i en åben proces, hvis resultat ikke er givet på forhånd;
- udtrykker tilfredshed med Kroatiens gode fremskridt hen imod opfyldelse af de politiske københavnskriterier, de økonomiske kriterier og fællesskabslovgivningen samt iværksættelsen af stabiliserings- og associeringsaftalen;
- mener, at Den Tidligere Jugoslaviske Republik Makedonien har gjort betydelige fremskridt hen imod opfyldelse af de politiske københavnskriterier og de økonomiske kriterier og fremhæver de fremskridt, der er gjort i slutningen af 2007; opfordrer derfor Rådet til at træffe beslutning om at indlede forhandlinger med Den Tidligere Jugoslaviske Republik Makedonien;

Ordfører: Alin Adrian NICA (RO/ALDE), Borgmester i Dudeștii Noi, Rumænien

Basisdokument

Meddelelse fra Kommissionen til Rådet og Europa-Parlamentet: Udvidelsesstrategi og vigtigste udfordringer 2007-2008 — kandidatlandene

KOM(2007) 663 endelig

Politiske anbefalinger

Generelle anbefalinger

REGIONSUDVALGET

1. gentager, at det er overbevist om, at Den Europæiske Unions udvidelse udgør et af de mest effektive midler til politisk indflydelse. Thi denne proces er et vigtigt skridt hen imod fred og stabilitet på kontinentet og giver kandidatlandenes borgere en yderligere mulighed for ikke kun at nyde godt af den velstand, som det fælles økonomiske område indebærer, men også EU's fælles værdier, hovedsagelig frihed, demokrati og solidaritet;

2. understreger, at Den Europæiske Union skal videreføre den åbne dørs politik med hensyn til udvidelsen, så den kan sætte skub i demokratiske reformer og økonomisk udvikling uden for EU's nuværende grænser;

3. minder om, at opfyldelse af Københavnskriterierne og stabiliserings- og associeringsprocessens krav er en grundlæggende betingelse, som stilles medlemsstaterne, med vægt på princippet om egne fortjenester, hvilket også var en væsentlig faktor under de tidligere udvidelser;

4. påpeger, at en vellykket integration i første række afhænger af, hvordan kandidatlandet forbereder sin tiltrædelse, hvor solide reformerne er og hvor omhyggeligt de gennemføres;

5. fremfører, at overvågning af fremskridtene og lovgivningens tilpasningsevne udgør en garanti for vellykket integration;

6. henleder opmærksomheden på, at de lokale og regionale myndigheder skal spille en aktiv rolle i integrationsprocessen, da denne er en strukturel og demokratisk proces, som ikke kan gennemføres alene på det centrale niveau uden aktiv medvirken af alle myndighedsniveauer og uden fuld respekt for subsidiaritets- og nærhedsprincippet;

7. anser det for vigtigt at rådføre sig med sammenslutninger af lokale og regionale forvaltninger, når centraladministrationen foreslår lovtillag på de lokale og regionale myndigheders kompetenceområder;

8. understreger, at et lands bæredygtige udvikling i stort omfang afhænger af overholdelsen og den praktiske gennemførelse af det grundlæggende princip om decentralisering i alle dens former: decentraliseret beslutningstagning og administrativ og finansiel decentralisering;

9. mener, at krigen i begyndelsen af 1990'erne har efterladt dybe sår i den kollektive bevidsthed hos folkeslagene i Balkanområdet og at det derfor er vigtigt, at alle lokale, regionale og

regionale aktører fra landene i området samarbejder med henblik på at løse alle de problemer, som tidligere har udløst konflikter

10. finder det vigtigt, at der gennem førtiltrædelsesprogrammer og -politikker ydes støtte til samarbejdsinitiativer og –bestræbelser (bl.a. 2008 — året for interkulturel dialog) og til udveksling af erfaringer og bedste praksis (bl.a. de bedste erfaringer i forbindelse med anvendelse af principperne i det europæiske charter om lokalt selvstyre) mellem lokale og regional myndigheder fra medlemsstaterne og kandidatlandene. Spiller i den forbindelse en vigtig rolle, når det drejer sig om at fremme uddannelsesseminarer, der tager sigte på udveksling af god praksis og de erfaringer, som de lokale og regionale myndigheder har gjort. Støtten bør i første række bygge på erfaringerne fra de nye medlemsstater, som tilsluttede sig EU i 2004 og 2007, ikke mindst da en del af dem er naboer til de tre nye kandidatlande;

Tyrkiet

REGIONSUDVALGET

11. understreger, at det er i alles interesse at støtte Tyrkiet igennem den langvarige og vanskelige reformproces. Det grundlæggende princip i tiltrædelsesprocessen er, at forhandlingstempoet afhænger af fremskridtene i reformprocessen. Ekstern bistand via EU's finansieringsprogrammer kan bidrage i den retning. Derfor bør både Tyrkiet og Den Europæiske Union være tålmodig og ihærdig i denne proces;

12. finder det særdeles vigtigt, at Tyrkiets europæiske forløb ikke afbrydes og at EU skal holde de løfter, som det gav, da det besluttede at indlede forhandlinger. Er dog enig med Kommissionen i, at forhandlingerne med Tyrkiet foregår i en åben proces, hvis resultat ikke er givet på forhånd. Overholdelse af de betingelser, som EU har opstillet, bør være det eneste element, som tiltrædelse afgøres ud fra. Desuden er det vigtigt, at Tyrkiet forpligter sig til at fremme de gode naboskabsforhold i overensstemmelse med de bestemmelser, der er fremlagt under forhandlingerne. Det forventes derfor af Tyrkiet, at det stopper enhver form for økonomisk blokade, åbner sine grænser og afstår fra trusler eller militære aktiviteter over for nabolandene;

13. bifalder, at parlamentsvalget blev afviklet korrekt og håber, at den nye regering vil fremskynde de reformer, som er nødvendige for at opfylde tiltrædelseskriterierne ved at gøre reelle fremskridt på følsomme områder. Udtrykker også bekymring for de tyrkiske væbnede styrkers gentagne indblanding i det politiske liv og understreger, at der er brug for en yderligere indsats for at sikre fuld og reel politisk kontrol med hæren;

14. udtrykker tilfredshed med de nylige tiltag til at ændre forfatningen og mener, at de foreslåede ændringer, forudsat de vedtages, vil sætte skub i fremskridtene hen imod opfyldelse af de politiske københavnskriterier, og minder om, at paragraf 301 i den tyrkiske straffelov, der kriminaliserer krænkelse af tyrkisk kultur og af Tyrkiet, bør ændres af hensyn til ytringsfriheden;

15. understreger, at de lokale og regionale myndigheder, som iværksætter en stor del af den europæiske lovgivning, skal spille en central og afgørende rolle både i den interne demokratiserings- og den europæiske integrationsproces og henstiller, at Kommissionen fremhæver de lokale og regionale myndigheds rolle i forhandlingsprocessen med den tyrkiske regering;

16. henstiller, at den kommunale lovgivning revurderes med det sigte at styrke de offentlige forvaltninger på det laveste niveau og at gøre dem mere effektive;

17. foreslår, at der gennemføres en undersøgelse for at kortlægge flere modeller for regional udvikling af de territoriale fællesskaber i Tyrkiet med EU-medlemsstaterne som forbillede; modellerne skal gøre det muligt at gennemføre og iværksætte regionalpolitikker og -strategier, at fastlægge prioriteter for den lokale og regionale udvikling, og at iværksætte programmer, der støttes af de europæiske tiltrædelsesfonde og dernæst af strukturfondene;

18. understreger, at det er nødvendigt at nedsætte et fælles rådgivende udvalg bestående af repræsentanter for Regionsudvalget og lokale og regionale myndigheder i Tyrkiet. Henstiller derfor til den tyrkiske regering at indgive en anmodning om nedsættelse heraf og opfordrer Kommissionen til under dens forhandlinger med Tyrkiet at gøre opmærksom på det vigtige i at nedsætte et sådant udvalg;

19. gør opmærksom på, at Tyrkiet skal fortsætte med at tage konkrete skridt til finansiel decentralisering af lokale offentlige myndigheder med henblik på at styrke de lokale og regionale myndigheds finansielle autonomi og nedbringe den eksisterende afhængighed af statsbudgettet;

20. påpeger, at udvidelsen af de lokale og regionale myndigheds administrative beføjelser skal ledsages af en tildeling af finansielle ressourcer, som sætter dem i stand til at varetage de nye ansvarsopgaver;

21. bemærker, at der i Tyrkiet pågår en reformproces af den offentlige sektor med det sigte at øge effektiviteten og forbedre de offentlige institutioners administrative kapacitet, så de effektivt kan forvalte statslige og europæiske midler;

22. gør opmærksom på, at forskelsbehandling stadig findes i Tyrkiet med hensyn til kvinders adgang til offentlig ansættelse inden for administration og retsvæsen, selv om lovrammen er delvis harmoniseret med den europæiske lovgivning på området. Gør tillige opmærksom på den forskelsbehandling, som findes mellem kønnene med hensyn til adgang til uddannelse. Mange kvinder har ikke mulighed for at fortsætte deres studier efter grundskolen på grund af religiøse traditioner;

23. henleder opmærksomheden på forskelsbehandlingen af de etniske mindretal i Tyrkiet, især det kurdiske mindretal;

24. henleder opmærksomheden på de problemer, som ikke-muslimske religiøse samfund støder på i Tyrkiet, fordi de ikke er juridiske personer. Disse samfund løber ind i vanskeligheder med hensyn til velgørende aktiviteter, retten til religionsfrihed, valg af deres ledere og uddannelse af gejstlige; bemærker ligeledes, at ikke-muslimske repræsentanter og troende udsættes for gentagne overfald og attentater. Staten bør sørge for, at dette ophører, og i dette øjemed anvende sine egne ressourcer til at kontrollere yderliggående befolkningsgrupper og dæmme op for deres samfundsskadelige aktiviteter;

Kroatien

REGIONSUDVALGET

25. udtrykker tilfredshed med Kroatiens gode fremskridt hen imod opfyldelse af de politiske københavnskriterier, de økonomiske kriterier og fællesskabslovgivningen samt iværksættelsen af stabiliserings- og associeringsaftalen; særligt for nabolandene viser det kroatiske eksempel, hvilke fordele en dybtgående økonomisk og politisk forankring i EU's strukturer og værdier kan føre med sig; bifalder, at man i 2007 kunne opnå et reelt gennembrud i tiltrædelsesforhandlingerne, og opfordrer den nydannede kroatiske regering til at styrke indsatsen for også at kunne opfylde forudsætningerne for åbningen af de endnu udestående kapitler;

26. udtrykker tilfredshed med de skridt, som Kroatien har taget til at decentralisere den offentlige administration på lokalt plan, og tilskynder landet til at fortsætte indsatsen; mener, at der gennem disse tiltag bør lægges mere vægt på nærhed, så beslutningerne tages så tæt på borgerne som muligt;

27. mener, at Kroatiens fortsatte engagement i regionale initiativer, som har bidraget til yderligere at forbedre forholdet til nabolandene, må stimuleres og styrkes; understreger betydningen af det grænseoverskridende samarbejde mellem lokale myndigheder i grænseområderne i Kroatien og i nabolandene — Bosnien-Herzegovina, Serbien, Slovenien og Montenegro;

28. er tilfreds med Kroatiens fulde samarbejde med Den Internationale Krigsforbryderdomstol og efterlyser yderligere fremskridt i behandlingen af krigsforbrydelser, bl.a. med hensyn til at styrke vidnebeskyttelsesprogrammer;

29. bifalder, at premierministrene fra både Kroatien og Slovenien er nået frem til en uformel principaftale om at overlade det til en tredje voldgiftsdommer at træffe afgørelse i grænsekonflikten. Den kroatiske og slovenske regering opfordres til at udnytte alle muligheder for at gennemføre denne aftale i praksis; bifalder den kroatiske regerings beslutning om, at Kroatien ikke vil anvende miljø- og fiskeribeskyttelseszonen, før man er nået frem til en fælles mindelig løsning i EU's ånd;

30. mener, at der er gjort effektivitetsfremskridt i gennemførelsen af forfatningsloven om nationale mindretal, og at Roma-mindretallets situation i Kroatien er forbedret, men vurderer, at der bør gøres flere fremskridt i retning af social inklusion af etniske mindretal, især roma-befolkningsgrupper, og flygtninge ved at lette adgangen til offentlige tjenester og højere uddannelse;

31. finder det vigtigt at etablere særlige instrumenter til sikring af en ansvarlig offentlig forvaltning, hvor der især bør lægges vægt på bekæmpelse af korruption. I den forbindelse bifaldes det udtrykkeligt, at kontoret til bekæmpelse af korruption og organiseret kriminalitet (USKOK) har fået udvidet sit mandat, samt at det kroatiske retsvæsen har øget antallet af korruptionstilfælde, der retsforfølges. Den kroatiske regering opfordres til fortsat at intensivere sin indsats inden for rammerne af det nationale antikorrupsionsprogram 2006-2008;

32. glæder sig over de fremskridt, der er sket med hensyn til at bygge og genopbygge boliger og infrastruktur, og over boligprogrammet til løsning af problemet med tidligere lejere, og opfordrer til at programmet fortsættes;

33. udtrykker tilfredshed med de nylige fremskridt med hensyn til reform af regionalpolitikken og koordinering af strukturinstrumenterne, men mener, at der stadig er behov for tiltag til at øge effektiviteten og forbedre den administrative kapacitet i offentlige institutioner med henblik på en effektiv forvaltning af EU-fondene;

34. bemærker dog, at der er gjort visse fremskridt med reform af den lokale offentlige administration, skønt en skæv gennemførelse af lovrammen inden for offentlig administration har gjort den ineffektiv;

Den Tidligere Jugoslaviske Republik Makedonien

REGIONSUDVALGET

35. mener, at Den Tidligere Jugoslaviske Republik Makedonien har gjort betydelige fremskridt hen imod opfyldelse af de politiske københavnskriterier og de økonomiske kriterier og fremhæver de fremskridt, der er gjort i slutningen af 2007; opfordrer derfor Rådet til at træffe beslutning om at indlede forhandlinger med Den Tidligere Jugoslaviske Republik Makedonien;

36. udtrykker tilfredshed med, at landet opfylder visse bestemmelser i stabiliserings- og associeringsaftalen;

37. bemærker, at Ohrid-rammeaftalens iværksættelse har medført gennemgribende ændringer i samfundet i Den Tidligere Jugoslaviske Republik Makedonien ved at tage fuld højde for dets multietniske og multikulturelle karakter og dermed repræsentere en central del af de politiske kriterier for EU-tiltrædelse;

gentager, at det er vigtigt at respektere Badinter-princippet fuldt ud og at alle parter skal respektere hinanden gensidigt og arbejde sammen inden for demokratiske institutioner, som landet har gjort en så stor indsats for at etablere. Beklager dog, at integrationen af etniske mindretal stadig er begrænset;

38. anbefaler, at Den Tidligere Jugoslaviske Republik Makedonien tager ved lære af Europas erfaringer på området offentlig forvaltning og undervisning, som tager hensyn til den etniske og sproglige mangfoldighed; henstiller, at der indgås fremtidige aftaler, som sætter de to etniske flertal og de forskellige mindretal i stand til at leve sammen på ligeværdige, harmoniske vilkår; opfordrer i dette øjemed til en effektiv gennemførelse af de forfatningsmæssige bestemmelser, der skal garantere ligelig repræsentation af mindretalssamfund i den offentlige forvaltning;

39. beklager, at korruption stadig er et stærkt udbredt fænomen, som fortsat volder et alvorligt problem. Derfor henstiller Regionsudvalget, at de offentlige myndigheder tager skridt til at udrydde denne svøbe;

40. værdsætter bestræbelserne på at decentralisere den lokale offentlige forvaltning og viljen til at forbedre den administrative effektivitet ved at slå flere kommuner sammen af økonomiske hensyn og af hensyn til udviklingen; fremhæver tillige behovet for at fremskynde processen for finansiel decentralisering med det sigte på styrke de lokale og regionale administrationers myndighed;

41. udtrykker beklagelse over de manglende fremskridt med hensyn til benævnelsen. Hilser genåbningen af forhandlingerne under FN's særlige udsending Matthew Nimetz' ledelse velkommen og opfordrer Den Tidligere Jugoslaviske Republik Makedonien til at intensivere bestræbelserne på at bidrage til løsningen af navneproblemet i henhold til FN's sikkerhedsråds resolutioner nr. 817/93 og nr. 845/93 og på den måde medvirke til at etablere gode naborelationer og udvikle det regionale samarbejde;

42. værdsætter bestræbelserne på at øge den administrative gennemsigtighed ved at sikre borgerne adgang til offentlig information, men gør opmærksom på, at de involverede offentlige institutioner ikke er forberede på eller villige til at lette adgangen til information;

43. udtrykker tilfredshed med den beslutning, der blev truffet af Regionsudvalgets præsidium den 4. marts 2008 om at nedsætte et fælles rådgivende udvalg mellem Regionsudvalget og Den Tidligere Jugoslaviske Republik Makedonien efter officiel anmodning fra regeringen for Den Tidligere Jugoslaviske Republik Makedonien; anmoder om, at der på det administrative plan sættes alt ind på at afholde udvalgets første møde i første halvår af 2008.

Bruxelles, den 9. april 2008

Luc VAN DEN BRANDE

Formand for
Regionsudvalget

Regionsudvalgets udtalelse: »Indsatsen mod vandknaphed og tørke i Den Europæiske Union«

(2008/C 172/10)

REGIONSUDVALGET

- giver udtryk for de regionale og lokale myndigheders bekymring over, at man i både Middelhavsområdet og Central- og Vesteuropa har oplevet problemer, der har sammenhæng med tørke og fænomener som unormalt tørre år, tomme vandreservoarer og udtørrede kunstige søer, vanskeligheder med underjordiske grundvandsmagasiner, faldende grundvandsniveau, problemer med indtrængende havvand i vandførende lag langs kysterne, menneskeskabte ændringer i vandsystemer på grund af dårligt planlagte indgreb, ændringer i normale nedbørmønstre og vandpres forårsaget af naturlige eller menneskeskabte forhold, som har haft de følger virkninger, Kommissionen allerede har konstateret i sit forberedende arbejde;
- går ind for en sammenhængende planlægning af vandanvendelsen i medlemsstaterne og i de regioner, hvor de fællesskabsmidler, som investeres i infrastrukturer, sigter på bevarelse af bjergområder og vand- og vådområder, genrejsning af skove, vandbesparelse og -effektivitet, vandtildeling mellem brugere, og afhjælpning af situationer fremkaldt af alvorlig tørke eller vandknaphed ved fastlæggelse af tilførsel af ekstra vandmængder;
- ser med tilfredshed på Kommissionens meddelelse om helbredstjekket af den fælles landbrugspolitik og i den sammenhæng anerkendelsen af vandforvaltning som en ny opgave for den fælles landbrugspolitik. Udvalget støtter Kommissionens plan om at undersøge, hvorvidt vandforvaltning i højere grad kan inddrages i programmerne for udvikling af landdistrikter og bjergområder, og opfordrer til, at man undersøger den rolle, som dyrkede landområder og bjergområder med store vand- og skovressourcer spiller med hensyn til at skabe luftfugtighed og tiltrække nedbør og bremse den ørkendanelse, som klimaændringen medfører.

Ordfører: Francisco CAMPS ORTIZ, Præsident for Valencias regionalregering (ES/PPE)

Basisdokument

Meddelelse fra Kommissionen til Europa-Parlamentet og Rådet om »Indsatsen mod vandknaphed og tørke i Den Europæiske Union«

KOM(2007) 414 endelig

Politiske anbefalinger

REGIONSUDVALGET

1. ser med tilfredshed på Kommissionens meddelelse om tørke og vandknaphed i Europa, da den nøje svarer til indholdet i direktiv 2000/60/EF, det såkaldte vandrammedirektiv, som er det uomgængelige grundlag for enhver EU-politik for forvaltning af vandressourcerne;

2. er enig med Kommissionen, når den ved hjælp af følgende definition skelner mellem »tørke« som et midlertidigt fænomen og »vandknaphed«: »Medens »tørke« betyder et midlertidigt fald i vandtilgængeligheden, f.eks. på grund af manglende nedbør, betyder »vandknaphed«, at vandforsyningen overstiger de udnyttelige vandressourcer under bæredygtige betingelser«;

3. fremhæver, at vandknaphed og tørke er fænomener, som gør sig gældende i dele af EU's territorium og må håndteres i henhold til lokale og regionale forhold;

4. opfordrer medlemsstaterne samt de europæiske regioner og kommuner til at arbejde for bevarelse af vandforekomster, vandbesparelse, mindselse af vandspild samt øget genbrug af vand som de højest prioriterede foranstaltninger til bekæmpelse af vandknaphed og tørke; desuden opfordrer det til, at der træffes foranstaltninger af strukturel art til en bæredygtig løsning på problemerne med vandknaphed og tørke;

5. understreger, at ved bekæmpelse af vandknaphed og tørke består topprioriteten i at bevæge sig hen imod en økonomi, som udnytter vand effektivt og bæredygtigt og sparer på det. Vandbesparelse er også ensbetydende med energibesparelse. I lighed med energi er vand nødvendigt for alle former for menneskelige, økonomiske og sociale aktiviteter;

6. understreger de lokale og regionale myndigheders rolle i gennemførelsen af vandrammedirektivet, den fysiske planlægning, vandanvendelsen, udviklingen af forskellige økonomiske sektorer, beskyttelsen af miljøet og sikringen af tilstrækkelige forsyninger med vand af god kvalitet;

7. gør opmærksom på, at regionerne har meget at fremføre med hensyn til de forskellige foranstaltninger, som Kommissionen har foreslået, især når det drejer sig om at garantere, at alle borgere har adgang til vand af god kvalitet; beskytte vandforekomsterne (både overfladevand og grundvand); foretage en rationel planlægning af vandanvendelsen; forebygge og håndtere situationer med vandknaphed på kort, mellemlangt og langt sigt; fastlægge den endelige pris på vand; tildele og omfordele vandforekomsterne med hensyn til anvendelse; spare på vandet,

genbruge vandet og anvende vandhierarkiet inden for alle økonomiske sfærer; sikre fleksibilitet og mobilitet i overførsel af vand mellem interne eller eksterne vandforvaltningssystemer; udvikle vandinfrastrukturer og jordforbedrende infrastrukturer; udarbejde tørkestyrningsplaner; frembringe større viden og information; mobilisere erhvervssektorerne, bevidstgøre borgerne og sikre deres inddragelse;

8. gør opmærksom på, at på vandområdet er subsidiaritetsprincippet og forvaltning på flere niveauer særlig relevant, fordi det er EU inden for rammerne af dets beføjelser, staterne, regionerne og de lokale myndigheder, der skal iværksætte tiltag, som løser problemet med tørke og vandknaphed og udvikle mekanismer for loyalt og solidarisk samarbejde mellem regioner;

9. gør opmærksom på, at de klimatiske forhold og graden af vandknaphed og tørke i forskellige områder i EU ganske vist varierer, men at det alligevel er nødvendigt, at løsningerne har et vist fællespræg og respekterer bevaringsprincipperne i EU's vandpolitik; derfor bør lokale og regionale løsninger foretrækkes i overensstemmelse med nærhedsprincippet;

10. kræver solidaritet inden for de enkelte berørte medlemsstater, anvendelse af subsidiaritetsprincippet og inddragelse af regioner og kommuner i løsningerne af dette problem, som vedrører en livsnødvendig ressource og beskyttelse af denne;

11. gør opmærksom på, at det primært er medlemsstaterne samt de regionale og lokale myndigheder, der skal realisere målene i det eksisterende vandrammedirektiv. Kommissionen opfordres derfor til at arbejde intensivt for gennemførelsen af vandrammedirektivet.

Følggevirkningerne af tørke og vandknaphed

REGIONSUDVALGET

12. giver udtryk for de regionale og lokale myndigheders bekymring over, at man i både Middelhavsområdet og Central- og Vesteuropa har oplevet problemer, der har sammenhæng med tørke og fænomener som unormalt tørre år, tomme vandreservoirer og udtørrede kunstige søer, vanskeligheder med underjordiske grundvandsmagasiner, faldende grundvandsniveau, problemer med indtrængende havvand i vandførende lag langs kysterne, menneskeskabte ændringer i vandssystemer på grund af dårligt planlagte indgreb, ændringer i normale nedbørsmønstre og vandpres forårsaget af naturlige eller menneskeskabte forhold, som har haft de følger, Kommissionen allerede har konstateret i sit forberedende arbejde;

13. bifalder Kommissionens løfte om at tackle den udfor-
dring, som består i vandknaphed og tørke, på internationalt
plan, især via FN's konvention om bekæmpelse af ørkendannelse
og FN's rammekonvention om klimaændringer;

14. gør opmærksom på, at synteserapporten i den fjerde
vurderingsrapport fra FN's klimapanel (IPCC), som blev præsen-
teret i Valencia den 27. november 2007, forudsiger, at mange
halvtørre geografiske områder i Middelhavsområdet med stor
sandsynlighed vil komme til at lide under vandmangel som følge
af klimaændringerne;

15. påpeger, at det først og fremmest påhviler regioner og
kommuner — som er tættest på slutbrugerne — at løse de
problemer, som er fremkaldt af tørke og vandknaphed, og ofte
med utilstrækkelige midler. Det er også dem, som sidder inde
med viden om, hvilke foranstaltninger der er relevante for det
aktuelle område, og som i samarbejde med andre regioner og
kommuner kan gennemføre disse foranstaltninger med støtte fra
statslige og europæiske organer.

Planlægning og rationel vandanvendelse

Prisen på vand

REGIONSUDVALGET

16. understreger, at vandprissætningen og fastsættelsen af
spildevandsafgifter er et særligt følsomt og vigtigt område for
forvaltningerne, da de skal afpasse de rette incitamenter til at få
brugerne til at udnytte vandressourcerne effektivt med vandpri-
sernes indflydelse på brugernes økonomi under hensyntagen til
naturen, de klimatiske og geografiske forskelle samt forskelle
mht. infrastruktur og organisering af de offentlige tjenester i de
enkelte regioner;

17. understreger, at princippet om dækning af omkostninger
og »brugeren betaler«-princippet, som afspejles i vandrammedi-
rektivet, ikke udelukker, at der tages hensyn til sociale, miljø-
mæssige og økonomiske konsekvenser af omkostningsdæk-
ningen og de geografiske og klimatiske forhold i den eller de
ramte regioner; anvendelsen af disse principper tilkommer
således de myndigheder, som er tættest på borgerne;

18. anbefaler, at der ved vandprissætningen også tages
hensyn til »forureneren betaler«-princippet som det andet aspekt
i en integreret forvaltning af denne ressource. Dette princip vil
få alle brugere til at udnytte denne ressource bedre og vil
samtidig gøre det muligt at omfordele indtægterne efter behov
og indsats;

19. erkender, at det er nødvendigt at indføre generel måling
af vandforbruget for at tilskynde til vandbesparelse og effektiv
og rationel anvendelse af vandressourcerne;

20. anmoder Kommissionen om i sine undersøgelser af vand-
prissætningen at medtænke de lokale og regionale myndigheders
synspunkter, bekymringer og erfaringer, navnlig i forbindelse
med følgende spørgsmål: de konsekvenser, det vil få, hvis en
stram prissætning kommer til at betyde, at denne ressource
forbeholdes service- og forbrugssektorer; den retlige ramme for
forsyningstjenester, behandling og rensning; vandprisens sociale
og økonomiske indvirkning, og beregningen af denne ressources
miljømæssige omkostninger.

Planlægning af vandanvendelse

REGIONSUDVALGET

21. mener, at fysisk planlægning byggende på principperne
om bevarelse og bæredygtighed, og som henhører under de
regionale og lokale myndigheders kompetenceområde, er et
nøgleelement til god vandforvaltning, og betoner vigtigheden af
ufravigelig omsættelse af direktivet om strategisk miljøvurdering
og udpegning af de europæiske vandløbsoplande, som har vand-
problemer eller lider under strukturel vandknaphed;

22. foreslår, at EU støtter regionerne, når det gælder samar-
bejde og solidaritet på vandområdet;

23. understreger, at denne ressource efter omstændighederne
bør omfordeles mellem forskellige anvendelser for at sikre en
effektiv anvendelse af vand. Det er op til medlemsstaterne og
regionerne at udvikle de nødvendige infrastrukturer samt lovgiv-
ningsmæssige og forvaltningsmæssige strukturer, der skal mulig-
gøre dette, under hensyntagen til social, økonomisk og miljø-
mæssig bæredygtighed;

24. ser med tilfredshed på Kommissionens meddelelse om
helbredstjekket af den fælles landbrugspolitik og i den sammen-
hæng inddragelsen af vandforvaltningen som led i en fælles
landbrugspolitik. Udvalget støtter Kommissionens plan om at
undersøge, hvorvidt vandforvaltning i højere grad kan inddrages
i programmerne for udvikling af landdistrikter og bjergområder,
og opfordrer til, at man undersøger den rolle, som dyrkede
landområder og bjergområder med store vand- og skovres-
sourcer spiller med hensyn til at skabe luftfugtighed og tiltrække
nedbør og bremse den ørkendannelse, som klimaændringen
medfører;

25. erkender, at vandforvaltning er det bedste instrument til
at vurdere, hvor store vandressourcer der er tilgængelige for en
bæredygtig udvikling af et område;

26. opfordrer til at integrere foranstaltninger til beskyttelse af
bjergområder, vådområder og grønne områder med henblik på
at modvirke konsekvenserne af tørke og oversvømmelser, som
skyldes klimaændringer, hvilket nødvendigvis kræver en bære-
dygtig, sparsommelig og miljømæssigt forsvarlig vandanven-
delse;

27. konstaterer, at det i henhold til vandrammedirektivet er
vandområdedistrikter, som danner den grundlæggende ramme
for forvaltning af efterspørgslen og planlægning af vandanven-
delsen i samarbejde med de berørte territoriale myndigheder;
mener imidlertid, at dette grundlæggende princip ikke bør
forlede os til at tro, at nogle problemer ikke kan løses, fordi de
ikke holder sig inden for en regions eller et distrikts grænser;

28. går ind for en sammenhængende planlægning af vandan-
vendelsen i medlemsstaterne og i de regioner, hvor de fælles-
skabsmidler, som investeres i infrastrukturer, sigter på bevarelse
af bjergområder og vand- og vådområder, genrejsning af skove,
vandbesparelse og -effektivitet, vandtildeling mellem brugere, og
afhjælpning af situationer fremkaldt af alvorlig tørke eller vand-
knaphed ved fastlæggelse af tilførsel af ekstra vandmængder
(vandoverførsler, dæmninger og afsaltning) på de vilkår, der
redegøres for i punkt 37 ff.;

29. er opmærksom på de specifikke krav til vandplanlægning på øer og regioner, som er i en tilsvarende situation, hvor den basale vandforsyning kan sikres gennem afsaltning af havvand, da de tilgængelige vandressourcer er begrænsede. Udvalget anbefaler her som det vigtigste tiltag en effektiv forvaltning af vandressourcerne, efterfulgt af en optimering af energieffektiviteten og anvendelse af vedvarende energikilder, sikkerhed for adgang til vand gennem oplagringsystemer, som garanterer tilstedeværelsen af passende reserver, samt fremme og genopretning af traditionelle infrastrukturer til indsamling og oplagring af regnvand;

30. en integreret vandforvaltning bør betragte de strategisk betydningsfulde grundvandsressourcer som en reserve, der skal indføres i planerne for tørkerisikostyring og i nødplanerne for vandforsyning;

31. opfordrer til samarbejde på tværs af grænser og mellem medlemsstaterne om udveksling af god praksis og samordning af politikker, da Sydeuropa er velkendt med vandknaphed, der forværres som følge af klimaændringerne, mens Nordeuropa stilles over for nye udfordringer ved med kortere mellemrum end hidtil at skulle håndtere fænomener som oversvømmelser og vandknaphed.

I forbindelse med planer for tørkerisikostyring

REGIONSUDVALGET

32. finder, at udarbejdelsen af planer for tørkerisikostyring er det rigtige skridt i overgangen fra krisestyring til tørkerisikostyring, og mener, at vandrammedirektivet er tilstrækkelig fleksibel til at kunne udvikle specifikke planer for tørkestyring i vandopløbslande;

33. mener som fremført i tidligere udtalelser, at vejen frem ligger i udveksling af information og udarbejdelse af en specifik protokol for tørke eller udarbejdelse af specifikke planer for tørkestyring på nationalt plan. Erkender de lokale og regionale myndigheders centrale rolle i fastlæggelsen af deres integrerede tilpasningsstrategier og opfordrer dem til at handle i partnerskab med de øvrige aktører, herunder brugerne. For at imødegå ændringerne i klimaet bør planer og instrumenter nødvendigvis være fleksible, ligesom udveksling af viden og erfaring bør fremmes. Det er vigtigt at understrege, at ingen kommuner og regioner klarer dette på egen hånd. Støtte i form af ressourcer, viden og grundlag er afgørende for succes. Støtten kan komme fra gode eksempler fra andre kommuner og regioner, men medlemsstaterne og EU skal være beredt til at hjælpe til i forbindelse med en sådan støtte;

34. opfordrer til at uddybe synspunkterne i udtalelserne om naturkatastrofer og klimaændringer, især i forhold til regionernes rolle som aktører, der bringer tilpasningspolitikker til klimaændringer til udførelse, og i forhold til udfordringer som migrationsbevægelser, tilpasning af lovgivning, ændringer i forbrugernes indstilling og styrkelse af samarbejdet mellem regioner, der er forbundet af f.eks. vandopløbslande. Udvalget peger især på, at det europæiske landkort over tørke, vandknaphed og dermed forbundne katastrofer vil ændre sig som følge af klimaændringerne;

35. foreslår ikke kun at investere fællesskabsmidler i vandinfrastrukturer, men også at oprette et specifikt EU-program for vand. Dette program skal samle midlerne fra de eksisterende instrumenter i EU-budgettet og på synlig og sammenhængende vis støtte de tiltag, der skal sikre adgang til den seneste teknologi, gennemførelse af god praksis, kommunikationsforanstaltninger og en bedre styring, hvilket skal bidrage til virkeliggørelsen af en »vandsparekultur«.

Med henblik på anvendelsen af fællesskabsmidler

REGIONSUDVALGET

36. insisterer på, at Den Europæiske Unions Solidaritetsfond bør anvendes i tilfælde af tørkekatastrofer, ligesom tørkekatastrofer bør integreres i arbejdsprogrammerne for Fællesskabets ordning for civilbeskyttelse på grundlag af specifikke protokoller og i samordning med det permanente tørkeobservatorium ved hjælp af et varslingsystem.

Med henblik på supplerende vandforsyningsinfrastrukturer

REGIONSUDVALGET

37. mener, at supplerende vandforsyningsinfrastrukturer (vandoverførsel, opdæmning og afsaltning) kan være et middel til at forebygge alvorlig tørke, men at de imidlertid ikke er en erstatning for en ansvarlig forvaltning af de eksisterende vandressourcer;

38. anbefaler tilførsel af ekstra vandmængder som et middel, der kan tages i anvendelse, når alle forebyggende foranstaltninger er iværksat under overholdelse af vandhierarkiet og som led i en sammenhængende planlægning. Anvendelsen af de forskellige vandinfrastrukturer bør sikre balance og bæredygtighed i den miljømæssige, sociale og økonomiske udvikling;

39. anbefaler at overveje genanvendelse af rensset spildevand ved hjælp af egnede regulerings- og vandfordelingsindretninger som en foranstaltning til styring af vandefterspørgslen; understreger behovet for at træffe alle nødvendige foranstaltninger for at sikre, at rensset spildevand ikke bliver anvendt til drikkevand og begrænse dets anvendelse til specifikke formål, der er hygiejnisk og miljømæssigt forsvarlige;

40. er af den opfattelse, at den nationale, regionale og lokale vandplanlægning, som er udarbejdet i overensstemmelse med vandrammedirektivet, bør omfatte evaluering af strukturelle vandmangler og af, hvilke resterende ressourcer der i de pågældende områder står til rådighed for en bæredygtig udnyttelse, og i den forbindelse tage hensyn til det fremtidige potentiale for planlægningsområder og miljørestriktioner;

41. finder, at overførsler af overskydende vandressourcer og andre former for udveksling af vand mellem systemer inden for hver enkelt medlemsstat er positive udtryk for solidaritet på vandområdet, forudsat at det garanteres, at de bidrager til at forbedre miljøet og vandkvaliteten og beskytte vandførende lag og vandløb;

42. mener at energieffektiviteten og bæredygtigheden på baggrund af klimaændringerne er en afgørende faktor i valget mellem alternativer til eksterne tilførsler af vandstrømme til planlægningsområder (vandoverførsel eller afsaltning). Eftersom afsaltning er en energiintensiv proces og derfor har store miljømæssige konsekvenser, bør denne valgmulighed kun overvejes i de tilfælde, hvor fordelene opvejer disse konsekvenser;

43. mener, at beslutninger vedrørende gennemførligheden og karakteren af en ekstern tilførsel bør træffes på baggrund af miljøpåvirkninger, energieffektivitet og økonomiske omkostninger ved de supplerende infrastrukturer, som er nødvendige for at integrere tilførte vandstrømme i planlægningsområder;

44. konkluderer, at den sociale konsensus om etablering af yderligere vandforsyningsinfrastruktur (ledninger, afsaltningsanlæg) sikres ved information om og overholdelse af miljømæssige og økonomiske krav. Vandanvendelsen i vandområder, som modtager ekstra vandforsyning, bør foregå særligt konsekvent og ansvarligt;

45. vil nøje følge Kommissionens undersøgelser vedrørende supplerende vandforsyningsstrukturer, især hvad angår vandoverførsler, dæmninger og afsaltning.

I forbindelse med vandbesparende teknikker og praksis

REGIONSUDVALGET

46. støtter fremme af forskning i tilpasningen af erhvervsaktiviteter, beslutningstagningsmekanismer og vandeffektivitet til de udfordringer, som vandknaphed og tørke rejser. I den sammenhæng kan løsningen være at skabe incitamenter for producenterne af sanitært teknik til at fremstille mere økonomisk og vandbesparende teknik, pålægge bøder for unødigt ødslen med vand, pålægge sanktioner mod ulovlige boringer og udvinding af vand, indføre afgifter og/eller skattefordele, tilskynde til vandeffektivitet på alle områder, fremme anvendelse af rene teknologier i industrien, fastlægge klare og stabile regler for overførsel af rettigheder til vandanvendelse mellem brugere og for fastlæggelse af den dermed forbundne kompensation samt udarbejde frivillige aftaler.

I forbindelse med vandsparekulturen i Europa

REGIONSUDVALGET

47. anmoder de regionale og lokale myndigheder om at udarbejde kommunikationskampagner for at oplyse og bevidstgøre borgerne, så de får øjnene op for værdien af vand, og at medtage betydningen af respektfuld omgang med vand i undervisnings- og efteruddannelsesprogrammer. Særlig fokus bør rettes mod oplysning og bevidstgørelse af turister og andre personer, som rejser fra et område til et andet;

48. mener at borgernes inddragelse i gennemførelsen af vandrammedirektivet og fastlæggelsen af vandpolitikken bør

udnyttes til at bevidstgøre, oplyse og sikre en ansvarsfuld udnyttelse af denne ressource i befolkningen. Det gælder især med hensyn til udarbejdelsen af tørkeplaner, og udvalget opfordrer derfor myndighederne til at fremme borgernes inddragelse;

49. foreslår udvikling markedsmekanismer ved at uddybe vandbesparelseskriterier i produkters livscyklus og tage hensyn til kvalitets- og certificeringssystemer såsom EMAS i produktionsprocesserne, økodesign og produktmærkning med »water friendly« eller »vandbesparende«, så borgerne og offentlige og private kontrahenter kan få kendskab til deres forbrug og ændre adfærdsmønstre som forbruger;

50. erkender nødvendigheden af at fremme infrastrukturers og anlægs økoeffektivitet gennem kvalitets- og certificeringssystemer. De regionale og lokale myndigheder kan fremme vandbesparelse og genanvendelse af vand i bygninger og bymæssige infrastrukturer. Regionerne kan gennem investering og supplerende forskrifter til bygningsdirektivet være med til at tilskynde til opsamling af regnvand og vand fra bygningers klimastyrings-systemer og anvendelse af sekundære net i byer og bygninger for at anvende vand, som ikke er drikkevand, til rengøring, vanding og sanitet. Turistfaciliteter, herunder golfbaner og landbrugsbedrifter, bør være særlig forpligtet til at genbruge og genvinde det vand, de bruger;

51. fremhæver de regionale og lokale myndigheders centrale rolle, hvad angår indgåelse af partnerskaber med civilsamfundet og økonomiske aktører i form af frivillige aftaler, incitamenter og afgifter til støtte af vandbesparelse og til forbedring af vandeffektivitet;

52. bemærker, at i det decentraliserede samarbejde med tredjelande er vand et af de områder, hvor der investeres mest, hvad angår penge og arbejdsindsats. Det er derfor de netværk, som regioner og kommuner skaber, der er mest fleksible, finmuskede og tættest på borgerne. Udvalget opfordrer til samarbejde og udveksling af information og erfaring mellem samarbejdende regioner med henblik på — med bidrag fra EU og medlemsstaterne — at opfylde FN's millenniummål;

53. opfordrer til udveksling af god praksis og debat mellem regioner om vandspørgsmålet, således at regionerne kan erhverve sig kendskab om vellykkede erfaringer med henblik på god vandforvaltning.

Med henblik på det europæiske vandinformationssystem

REGIONSUDVALGET

54. anerkender, at det fælles »Vandinformationssystem for Europa (WISE)« og anvendelse af indikatorer er veje til at få pålidelige oplysninger om omfanget, indvirkningen og udviklingen af tørkesituationen i Europa;

55. fremhæver de lokale og regionale myndigheders rolle, når det gælder dataindsamling, fremme af grundforskning og informationsopfølgning, og opfordrer til at udvikle fælles metoder, der om nødvendigt kan udvikles til forenelige, sammenlignelige systemer af indikatorer, og til udveksling af erfaringer og viden, hvor vægten bør lægges på en styrkelse og koordinering af forvaltningerne, så disse får adgang til fuldstændige oplysninger om deres område. Støtter desuden oprettelsen af et europæisk observationscenter for tørke og ørkendannelse, der skal følge udviklingen og fremsætte tørkeprognoser på baggrund af klimaændringerne.

Med henblik på forskning og teknologisk udvikling

REGIONSUDVALGET

56. er enig i, at det er nødvendigt på den ene side at udbrede og fremme anvendelsen og udnyttelsen af forskningsre-

sultater om vandknaphed og tørke og på den anden side at tilskynde til forskning og teknologiske aktiviteter inden for det syvende EU-rammeprogram;

57. understreger regionernes betydning som katalysatorer for teknologisk innovation på vandområdet, eftersom effektiv vandudnyttelse vil blive en stadigt vigtigere konkurrenceparameter. Udvalget foreslår derfor af strategiske grunde at fremme interregionalt samarbejde, udveksling af information og strategisk partnerskab med de teknologiske platforme;

58. konkluderer afslutningsvis, at i en klimaændringskontekst kan de fremsatte forslag til at løse udfordringerne i forbindelse med vandknaphed og tørke allerede på kort sigt begynde at bære frugt.

Bruxelles, den 10. april 2008

Luc VAN DEN BRANDE

Formand

for Regionsudvalget

Regionsudvalgets udtalelse om »De europæiske markeder for elektricitet og gas: Tredje lovpakke«

(2008/C 172/11)

REGIONSUDVALGET

- peger på, at forbrugeren bør stå i centrum for alle overvejelser i forbindelse med åbningen af energimarkedet;
- går derfor ind for yderligere foranstaltninger, som sigter mod adskillelse på transmissionsområdet;
- ser positivt på, at lovpakken sigter mod at fuldbyrde det indre energimarked med supplerende lovforanstaltninger, som sigter mod at garantere nye markedsdeltagere en ikke-diskriminerende adgang til transmissionssystemerne og således fremme konkurrencen, samt at skabe en bedre koordinering mellem de regulerende myndigheder og TSO'erne, fremme investeringer i elproduktion og netværkene og forbedre markedsgennemsigtigheden;
- opfordrer Kommissionen til at undgå markedsconcentration og til med hensigtsmæssige foranstaltninger at fremme sameksistensen af flere private og offentlige markedsdeltagere. De medlemsstater, der ønsker det, bør kunne beslutte ikke at anvende reglerne for juridisk adskillelse af distributionsnetoperatører i forbindelse med integrerede elselskaber, som forsyner mindst 100.000 kunder, der er tilsluttet eller forsynes fra mindre isolerede net;
- udtrykker håb om, at der vil blive gjort en indsats for både at fremme den lokale og regionale energiproduktion på basis af vedvarende energikilder, der er i overensstemmelse med miljøforholdene i det pågældende område, og reducere energitransportomkostningerne og udledningerne i hele EU. Det er derfor nødvendigt på regionalt niveau at fremme specifikke energiplaner, som bør koordineres og integreres behørigt på nationalt og EU-plan;

Ordfører: Michel LEBRUN, medlem af Det Wallonske Parlament (BE/PPE)

Basisdokumenter:

Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om ændring af direktiv 2003/54/EF om fælles regler for det indre marked for elektricitet

KOM(2007) 528 endelig — 2007/0195 (COD)

Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om ændring af direktiv 2003/55/EF om fælles regler for det indre marked for naturgas

KOM(2007) 529 endelig — 2007/0196 (COD)

Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om oprettelse af et agentur for samarbejde mellem energimyndigheder

KOM(2007) 530 endelig — 2007/0197 (COD)

Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om ændring af forordning (EF) nr. 1228/2003 om betingelserne for netadgang i forbindelse med grænseoverskridende elektricitetsudveksling

KOM(2007) 531 endelig — 2007/0198 (COD)

Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om ændring af forordning (EF) nr. 1775/2005 om betingelserne for adgang til naturgas transmissionsnet

KOM(2007) 532 endelig — 2007/0199 (COD)

Politiske anbefalinger

Generelle anbefalinger

REGIONSUDVALGET

1. minder om, at de lokale og regionale myndigheder yder et væsentligt bidrag til, at EU-initiativer krones med held og spiller en vigtig rolle i forbindelse med EU's energipolitik;
2. understreger, at energi har grundlæggende betydning for såvel borgerne som for virksomhedernes konkurrenceevne. De lokale og regionale myndigheder ønsker, fordi de er tætte på borgerne, at forbrugerne uden afbrydninger kan nyde godt af en elektricitets- og gasforsyning, til en konkurrencedygtig pris og med et højt serviceniveau;
3. peger på, at forbrugeren bør stå i centrum for alle overvejelser i forbindelse med åbningen af energimarkedet;
4. konstaterer, at adskillige medlemsstater endnu ikke har nået de opstillede mål for liberaliseringen af energimarkedet, og at der fortsat ikke findes noget egentligt indre marked for el og gas i EU;
5. er enig med Kommissionens bemærkninger om manglerne på markederne for elektricitet og gas: stærk koncentration på markedet, høj grad af vertikal integration af energiselskaberne, fragmentering af markederne, manglende gennemsigtighed omkring bl.a. prisdannelse, manglende koordinering mellem transmissionssystemoperatørerne (TSO'erne);
6. ser positivt på, at lovpakken sigter mod at fuldbyrde det indre energimarked med supplerende lovforanstaltninger, som sigter mod at garantere nye markedsdeltagere en ikke-diskriminerende adgang til transmissionssystemerne og således fremme konkurrencen, samt at skabe en bedre koordinering mellem de

regulerende myndigheder og TSO'erne, fremme investeringer i elproduktion og netværkene og forbedre markedsgennemsigtigheden;

7. ser positivt på, at udviklingen af de regionale markeder er blevet bygget ind i lovpakken; det ser dette som et afgørende skridt på vej mod et indre marked for el og gas i EU;
8. glæder sig over, at Kommissionen som målsætninger for EU's energipolitik opstiller ikke alene konkurrenceevne, men også forsyningssikkerhed og bæredygtighed, og at den understreger, at disse tre målsætninger ikke nødvendigvis er indbyrdes forenelige, hvilket kræver en nøje afvejning af de forskellige målsætninger;
9. anerkender, at forslaget til den tredje lovpakke først og fremmest sigter mod at forbedre det europæiske el- og gasmarkeds funktionsmåde, men ser også gerne, at pakken bidrager til at nå andre målsætninger for EU's politikker, som f.eks. forbedring af energieffektiviteten og bekæmpelse af klimaændringerne. Vedvarende energikilder bør derfor gøres til det mest anbefalelsesværdige alternativ;
10. henviser til en tidligere afgivet udtalelse, hvor Regionsudvalget talte for en internalisering af miljøomkostningerne i forbrugerpriserne (CdR 216/2005). Et sådant initiativ ville kræve en specifik lovgivning på EU-plan, men lovpakken indeholder ikke noget i den retning, hvorfor udvalget tilskynder Kommissionen til at foreslå et sådant system. I forbindelse med udarbejdelsen af et sådant system bør man dog sikre sig, at etableringen heraf ikke fører til en urimelig stigning i energipriserne, i betragtning af hvilke konsekvenser det ville få for EU's konkurrenceevne og realiseringen af målsætningerne for Lissabon-strategien;

11. mener til trods for Kommissionens overordnet set positive konsekvensanalyse af den tredje lovpakke om energimarkedet, at det er nødvendigt at være opmærksom på de sociale, økonomiske og miljømæssige konsekvenser af de foreslåede foranstaltninger, navnlig på regionalt og lokalt plan.

Det indre marked for elektricitet og gas

Konkurrence

REGIONSUDVALGET

12. minder om, at tanken med at liberalisere el- og gasmarkederne var at sætte en stopper for energiselskabernes monopoler i medlemsstaterne og at fremme konkurrencen. Dette kan imidlertid kun ske, hvis der på udbudssiden er flere producenter og flere leverandører, som er i reel konkurrence med hinanden;

13. konstaterer, at elproduktionen på de nationale markeder for tiden er domineret af et de facto-monopol eller af et oligopol. På naturgasområdet er antallet af potentielle producenter ikke alene begrænset, men producenter i lande uden for EU er ikke underlagt EU's regler, selv om de står for broderparten af leverancerne;

14. opfordrer Kommissionen til at undgå markedsconcentration og til med hensigtsmæssige foranstaltninger at fremme sameksistensen af flere private og offentlige markedsdeltagere. De lokale og regionale energiselskaber har her en nøglerolle at spille. Derfor bør de medlemsstater, der ønsker det, kunne beslutte ikke at anvende reglerne for juridisk adskillelse af distributionsnetoperatører i forbindelse med integrerede elselskaber, som forsyner mindst 100.000 kunder, der er tilsluttet eller forsynes fra mindre isolerede net;

15. insisterer på, at nye markedsdeltagere skal have mulighed for at investere i ny kapacitet til elproduktion og gasimport, således at der kan udvikles en situation med ens vilkår, som er befordrende for et konkurrencebaseret marked;

16. bemærker, at et konkurrencebaseret marked også giver de lokale og regionale elproducenter, som anvender vedvarende energikilder, fair adgang til forbrugere;

Behovet for adskillelse

REGIONSUDVALGET

17. konstaterer, at den selskabsretlige og funktionelle adskillelse på transmissionsområdet, som har været obligatorisk siden 1. juli 2004, ikke er nok til at sikre et velfungerende marked, da den ikke fjerner den interessekonflikt, der skyldes den vertikale integration;

18. er enig med Kommissionen i, at et vertikalt integreret selskab har en tilskyndelse til at se nettene som strategiske aktiver, der tjener den integrerede enheds markedsinteresser i stedet for at tjene netkundernes interesser og til navnlig at underinvestere i nye net af frygt for, at sådanne investeringer kunne hjælpe konkurrenterne til at trives på »dets« hjemmemarked;

19. går derfor ind for yderligere foranstaltninger, som sigter mod adskillelse på transmissionsområdet;

20. bemærker, at der blandt medlemsstaterne ikke er enighed om Kommissionens forslag om ejer-mæssig adskillelse, selv om det er et middel til at garantere lighed i netadgangen for alle leverandører og neutralitet i investeringspolitikken vedrørende transmissionsnettene;

21. mener derfor, at de medlemsstater, der ønsker det, bør have mulighed for at vælge den løsning, der er baseret på en uafhængig systemoperatør, men at de samtidig skal være opmærksomme på, at denne løsning set med aktionærernes øjne kan have visse uønskede konsekvenser (tab af kontrol, privatisering osv.). Derfor bør medlemsstaterne også have mulighed for at vælge »den effektive adskillelse«, der beror dels på transmissionssystemoperatørernes uafhængighed dels på klare ordninger for netværksinvesteringer;

22. ser gerne, at den selskabsretlige og funktionelle adskillelse på distributionsområdet, som kun har været obligatorisk siden 1. juli 2007, indføres ikke alene ved at følge lovens bogstav, men også dens ånd. For så effektivt som muligt at dæmme op for markedsconcentration er der samtidig behov for en strategi for støtte til små og mellemstore energiselskaber. Udvalget bifalder derfor, at den aktuelle undtagelse vedrørende mindre distributionsnetoperatører (med mindre end 100.000 kunder), fastholdes;

23. mener, at det ville være hensigtsmæssigt at opmuntre de lokale og regionale myndigheder til at gå aktivt ind i forvaltningen af transmissions- og distributionsnettene, som udgør hovednerven i energimarkedet;

Energitilsynsmyndighederne

REGIONSUDVALGET

24. understreger, at det er nødvendigt med uafhængige, men også ansvarlige og effektive tilsynsmyndigheder på et marked, hvor operatørerne kan have en monopolistisk og/eller dominerende stilling;

25. glæder sig over, at de nationale tilsynsmyndigheders beføjelser er blevet harmoniseret og styrket. Disse myndigheder bør ikke kun koncentrere sig om tilsynsvirksomhed, men også sikre et generelt velfungerende marked i kraft af ex ante skønsbeføjelser;

26. bemærker, at tilsynsmyndighederne ofte arbejder ud fra et alt for kortsigtet perspektiv med det sigte for enhver pris at reducere elektricitets- og gasnettariffer, hvorved de tilsidesætter langsigtede målsætninger som f.eks. en optimal udvikling af nettet og forbedring — eller i det mindste fastholdelse — af kvalitetsniveauet for nettet og de dertil knyttede tjenester. Man bør derfor få tilsynsmyndighederne til at anlægge en holistisk synsvinkel på deres opgave, som således ikke udelukkende bør handle om at regulere priserne;

27. fremhæver nødvendigheden af, at tilsynsmyndighederne har den nødvendige kompetence til at skabe incitament, således at der foretages de nødvendige investeringer i nettene, herunder investeringer, som er nødvendige af hensyn til anvendelse af vedvarende energi;

28. anmoder om, at tilsynsmyndighedernes metoder til benchmarking af priser og tariffer for adgang til transport- og distributionsnet ikke kun tager højde for de kvantitative aspekter (priser), men også de kvalitative aspekter (f.eks. pålidelighedskrav, når det gælder kvaliteten af nettene), med henblik på at bevare det nuværende kvalitetsniveau for nettene.

Investeringer, der skal sikre energiforsyningssikkerheden

REGIONSUDVALGET

29. bemærker, at energiforsyningssikkerheden er i fare, ikke alene fordi der kun foretages få investeringer i nye elværker, men at det også er af afgørende betydning for forsyningssikkerheden, at der anlægges nye net for transit og forsyning og at de eksisterende udbygges og forbedres; desuden er der brug for samkøringslinier, som vil kræve betydelige investeringer og overvindelse af store vanskeligheder i forbindelse med projektering og sagsbehandling;

30. understreger vigtigheden af et stabilt og attraktivt investeringsklima;

31. understreger betydningen af en spredning af energikilderne, når det gælder energiforsyningssikkerheden;

32. udtrykker håb om, at der vil blive gjort en indsats for både at fremme den lokale og regionale energiproduktion på basis af vedvarende energikilder, der er i overensstemmelse med miljøforholdene i det pågældende område, og reducere energitransportomkostningerne og udledningerne i hele EU. Det er derfor nødvendigt på regionalt niveau at fremme specifikke energiplaner, som bør koordineres og integreres behørigt på nationalt og EU-plan;

33. opfordrer Kommissionen til at træffe alle nødvendige foranstaltninger for at få både producenter og netoperatører til at investere i henholdsvis en udbygning af produktionsanlæg og infrastruktur til nettene for på retfærdig vis at give adgang til bæredygtig produktion på lokalt plan;

34. henleder imidlertid Kommissionens opmærksomhed på, at nettene på nuværende tidspunkt generelt ikke er udformet til at huse en stor del af de vedvarende energikilder. Der er derfor brug for investeringer og yderligere finansielle midler, således at nettene kan tilpasses den udvikling, der sker inden for vedvarende energi. Derudover bør man også undersøge mulighederne for lagring af energi, som kræver yderligere, betragtelige tillægsinvesteringer;

35. gør opmærksom på, at politikker for rationel energiudnyttelse og energieffektivitet er det bedste middel til at begrænse de nuværende spændinger mellem udbud og efterspørgsel på energiområdet.

Forbrugerbeskyttelse

REGIONSUDVALGET

36. minder om, at forsyningspligten bør være et nødvendigt supplement til konkurrencen, og at den fortsat bør stå i centrum for en liberalisering af markedet;

37. anbefaler, at det frie energiforbrugsvalg ledsages af stærke garantier for energiforbrugernes rettigheder. Det ville derfor være ønskeligt, om bestemmelserne i det fremtidige »europæiske charter for energiforbrugernes rettigheder« var juridisk bindende;

38. ser positivt på oprettelsen af et forum for dettaliedet i lighed med Firenze- og Madrid-foraene;

39. anmoder Kommissionen om i højere grad at overvåge detailmarkederne og vurdere liberaliseringens konsekvenser for husholdningerne for dermed at øge forbrugernes tillid til energimarkedet og begrænse risikoen for markedsmanipulation;

40. understreger, at det er vigtigt med større åbenhed i fakturering af elektricitet og gas for at få forbrugerne til at ændre deres adfærd gennem energibesparelser og øget energieffektivitet;

41. understreger, at der bør indføres neutrale it-systemer, der er uafhængige af leverandørerne, og som giver mulighed for automatiseret styring af »switch«;

42. henleder Kommissionens opmærksomhed på, at en generel indførelse af intelligente målere bør være underkastet følgende to forhåndsbetinger: det skal være økonomisk fornuftigt og stå i et rimeligt forhold til den energibesparelse, der kan opnås for de forskellige typer af forbrugere;

43. anbefaler at øge den fremtidige beskyttelse af sårbare forbrugere med henblik på at bekæmpe energifattigdom.

Agentur for samarbejde mellem energimyndigheder

REGIONSUDVALGET

44. anerkender, hvad grænseoverskridende spørgsmål angår, at der stadig savnes mulighed for regulering, og at der er behov for at forbedre sammenkoblingerne på visse dele af markedet;

45. går ind for at styrke ERGEG (Gruppen af Europæiske Tilsynsmyndigheder for Elektricitet og Gas) i stedet for at erstatte det med et nyt organ. Frem for at oprette en ny struktur med de omkostninger og administrative byrder, som dette måtte indebære, kunne man fortsætte på nuværende grundlag med en styrket ERGEG, der kunne have beføjelse til at løse problemer af grænseoverskridende karakter, og som ligeledes kunne tildeles de andre opgaver, der er tiltænkt det foreslåedeagentur. Hvis dette ikke øger konkurrencen tilstrækkeligt, vil det derimod være på sin plads med et særskiltagentur.

Grænseoverskridende handel

REGIONSUDVALGET

46. glæder sig over, at den tredje lovpakke styrker samarbejdet mellem TSO'erne gennem etablering af et europæisk net af TSO'er. Herved opmuntres til grænseoverskridende handel med elektricitet og gas, der er en væsentlig forudsætning for et velfungerende indre marked. Høj overføringskapacitet er en grundlæggende teknisk forudsætning for såvel leveringssikkerheden som en velfungerende konkurrence på et fælles energimarked. Dette er navnlig aktuelt for de østlige EU-medlemsstater, som i princippet forsøger at løsrive sig fra den energipolitiske afhængighed af deres naboer mod øst;

47. finder, at man bør tilstræbe en gradvis udvikling hen imod regionale transmissionssystemoperatører;

48. bemærker, at Kommissionens forslag vedrørende det europæiske net af transmissionssystemoperatører for elektricitet og gas tildeler transmissionssystemoperatørerne en nærmest regulerende rolle, medens agenturets rolle synes at være begrænset til et høringsorgan. Visse regler såsom reglerne om gennemsigtighed og reglerne om udveksling henhører først og fremmest under de regulerende myndigheders kompetenceområde;

49. bifalder den forpligtelse, som er blevet pålagt det europæiske net af TSO'er på el-området til hvert andet år at offentliggøre en fællesskabsdækkende tiårig netinvesteringsplan;

50. udtrykker håb om, at nye markedsdeltagere, navnlig lokale og regionale el-selskaber, får adgang til samme markedsoplysninger som de »gamle« operatører.

Gastransmissionssystem

REGIONSUDVALGET

51. finder, at den begrænsede gasoplagringskapacitet, der ofte afhænger af de »gamle« operatører, i høj grad går ud over konkurrencen på gasområdet og indirekte el-området på produktionsniveau. Udvalget bifalder derfor de forslag, der sigter mod at forbedre adgangen til både oplagrings- og LNG-faciliteter;

52. støtter indførelsen af en såkaldt indgangs-/udgangsordning, hvor kapaciteten tildeles et område/en region i stedet for en bestemt gasledning, hvilket vil fremme konkurrencen.

Bruxelles, den 10. april 2008

Luc VAN DEN BRANDE

Formand for

Regionsudvalget

Regionsudvalgets udtalelse: »Udvidelsesstrategi og vigtigste udfordringer 2007-2008 — Førkandidatlandene«

(2008/C 172/12)

REGIONSUDVALGET

- mener, at et klarere budskab til førkandidatlandene om deres vej til EU-medlemskab er nødvendigt. Individuel optagelse kan tilskynde og motivere landene til at fremskynde den overordnede proces. Et lands succes med gennemførelse af de krævede EU kriterier bør være afgørende for, hvor hurtigt det kan blive optaget;
- anser det for nødvendigt med yderligere kapacitetsopbygning hos kommuner og sammenslutninger af kommuner i førkandidatlandene, da de lokale og regionale myndigheder i dagens situation ikke er tilstrækkelig inddraget i EU's optagelsesproces;
- bifalder iværksættelsen af stabilitets- og associeringsaftalen med EU og tilskynder Bosnien-Hercegovinas myndigheder til at samarbejde om at gennemføre forpligtelserne i aftalen;
- er tilfreds med iværksættelsen af stabiliserings- og associeringsaftalen med EU og opfordrer Serbien til at fortsætte arbejdet med at opfylde sine forpligtelser over for Den Internationale Straffedomstol for det tidligere Jugoslavien, som forbliver en betingelse for yderligere EU-integration;
- bifalder undertegnelsen af stabiliserings- og associeringsaftalen med EU og tilskynder regeringen i Montenegro til at fortsætte med at opfylde sine forpligtelser under aftalen i henhold til forslaget til gennemførelsesbehandlingsplan;

Ordfører: Martin HEATLEY (UK/PPE), medlem af Warwickshire County Council

Basisdokument:

Meddelelse fra Kommissionen til Europa-Parlamentet og Rådet — Udvidelsesstrategi og vigtigste udfordringer 2007-2008

KOM(2007) 663 endelig

Politiske anbefalinger

A. *Generelle anbefalinger*

Generelle fremskridt og tidsplan

REGIONSUDVALGET

1. mener, at et klarere budskab til førkandidatlandene om deres vej til EU-medlemskab er nødvendigt. Individuel optagelse kan tilskynde og motivere landene til at fremskynde den overordnede proces. Et lands succes med gennemførelse af de krævede EU-kriterier bør være afgørende for, hvor hurtigt det kan blive optaget;

2. finder det vigtigt at sikre en fin afvejning mellem fortsat entusiasme og stabilitet i det potentielle kandidatland og en lempelig og grundig forberedelse af optagelsen;

3. mener, at selv om udvidelse er vigtigt for såvel EU som for kandidatlandene og førkandidatlandene, når det gælder økonomiske vækstmuligheder, sikring af vigtige transport- og energiruter og andre strategiske hensyn under hensyntagen til EU's fælles værdier som frihed, demokrati og solidaritet, er udsigten til medlemskab især afgørende for freden og stabiliteten i det vestlige Balkan. Er dog bekymret om »udvidelsestrætheden« i visse EU-lande og mener, at man bør øge offentlighedens kendskab til muligheder og udfordringer ved yderligere udvidelse;

4. bifalder den klare forbedring i førkandidatlandenes almene økonomiske vækst, overordnede makroøkonomiske stabilitet og forhøjede levestandard, men finder dog, at der bør gøres mere for at styrke retsstatsprincippet og modernisere sociale strukturer. Disse makroøkonomiske forbedringer bør sigte mod at forbedre livskvaliteten for borgerne i de pågældende lande. Opfordrer specifikt til, at retsstatsprincippet håndhæves — især gennem reformer af retsvæsenet — og at kampen mod korruption og organiseret kriminalitet, herunder menneskesmugling, gøres til en toprioritet i alle førkandidatlande;

5. opfordrer alle førkandidatlande til at bevare og løbende forbedre gode naboforbindelser, da sådanne udgør et centralt element på vejen hen imod Den Europæiske Union. Betonere ligeledes behovet for, at landene på Vestbalkan intensiverer deres bestræbelser på at finde gensidigt acceptable løsninger på uafklarede spørgsmål med nabolandene.

Kommunikation

REGIONSUDVALGET

6. understreger, at god kommunikation er afgørende, hvis udvidelsesstrategien skal forblive en succes. Det er nødvendigt at tilvejebringe mere information om fordele og udfordringer ved den nuværende udvidelse samt sikre forståelse for og accept af, at processen er gradvis og skal styres omhyggeligt. Alle regeringsniveauer i førkandidatlandene bør få støtte til at informere borgerne bedre om europæiske værdier og fordelene ved at komme tættere på EU-medlemskab samt om betingelserne for EU-medlemskab. I den forbindelse bør det sikres, at Kommissionens meddelelser vedrørende udvidelse offentliggøres på førkandidatlandenes sprog, herunder mindretalssprog;

7. henstiller, at EU's nye finansielle instrument, instrumentet for førtiltrædelsesstøtte, bør anvendes til at forbedre kendskabet til EU-integration og fremme grænseoverskridende samarbejde, styrke kapaciteten hos repræsentative sammenslutninger af lokale og regionale myndigheder i det vestlige Balkan og inddrage dem i optagelsesprocessen;

8. henstiller, at man forbedrer den »vertikale« kommunikation mellem de ministerier i centralregeringen, der har ansvaret for EU-integration i de pågældende lande, og de lokale og regionale myndigheder samt sammenslutningerne af kommuner.

Kapacitetsopbygning og grænseoverskridende samarbejde

REGIONSUDVALGET

9. mener, at støtteforanstaltninger, som forbinder mennesker på lokalt og regionalt niveau og tilskynder til samarbejde mellem EU og førkandidatlande, er værdifulde instrumenter til kulturel og politisk forståelse, som kan afskære tvivl om integrationskapacitet. Udvalget minder om den vigtige rolle, som venskabsbyer og venskabsbylignende samarbejde spillede efter de historiske begivenheder omkring 1990;

10. kræver, at der skal gøres mere for at fremme tværregionalt og tværkommunalt samarbejde mellem EU's medlemsstater og førkandidatlande foruden eksisterende grænseoverskridende mekanismer, blandt andet for at tilskynde førkandidatlandenes deltagelse i EGTC ⁽¹⁾;

⁽¹⁾ EGTC — De Europæiske Grupper for Territorialt Samarbejde.

11. understreger, at administrativ kapacitetsopbygning, ikke mindst på det lokale og regionale niveau, er nødvendigt for en effektiv opfyldelse af Københavnskriterierne. De lokale og regionale myndigheder i de berørte lande er ikke tilstrækkeligt orienteret og mangler fortsat generelt kapacitet til at absorbere EU's finansielle støtte. I den forbindelse kan Regionsudvalget spille en stor rolle ved at fremme uddannelseskurser for regionale og lokale myndigheder til udveksling af god praksis og erfaringer;

12. bifalder aftalen om lempelse af visareglerne, som er blevet undertegnet mellem EU og førkandidatlandene, da det er et vigtigt skridt til at fremme mellemfolkelige kontakter, ikke kun mellem befolkningerne i det vestlige Balkans lande, men også mellem folk i EU og førkandidatlandene.

13. anser det for nødvendigt med yderligere kapacitetsopbygning hos kommuner og sammenslutninger af kommuner i førkandidatlandene, da de lokale og regionale myndigheder i dagens situation ikke er tilstrækkelig inddraget i EU's optagelsesproces;

14. bifalder projekter, som forbinder de lokale myndigheder i EU's medlemsstater og førkandidatlandene, f.eks. »udvekslingsprojektet« i Serbien, hvor en tredjedel af alle kommuner deltog og hvor de blev eksponeret for europæisk praksis inden for projektstyring og samtidig bistod med at knytte forbindelser mellem EU og de lokale myndigheder i Serbien;

15. støtter kapacitetsopbygning hos de centrale og lokale og regionale myndigheder i førkandidatlandene, så de kan tilpasse deres miljøpolitikker efter EU's henstillinger;

16. I førkandidatlandene er demokratiet ungt og skrøbeligt. Der kræves målbevidste og ihærdige tiltag for at udvikle og forankre det repræsentative demokratis institutioner og spille-regler. Det gælder i særlig høj grad på det lokale og regionale niveau med tanke på disse niveaus afgørende betydning for et stabilt og åbent demokratisk samfund og for gode styreformer.

Civilsamfundet og det offentlige liv

REGIONSUDVALGET

17. mener, at civilektoren er et meget vigtigt element i opbygningen af et demokratisk samfund. Yderligere udvikling og kapacitetsopbygning i denne sektor er nødvendigt for at styrke dens store betydning for at øge gennemsigtigheden og fremme demokratiet. Civilektoren kan spille en vigtig rolle i forbindelse med at orientere offentligheden og EU og gøre det lettere at inddrage borgerne i optagelsesprocessen;

18. kræver yderligere forbedringer af kvinders, og børns og ældres rettigheder. Yderligere skridt bør træffes for at forbedre lige muligheder, sikre bedre beskæftigelse og tilskynde til en mere aktiv inddragelse af kvinder i det politiske liv. Beskyttelse

af kvinder, børn og ældre mod alle former for vold, herunder menneskesmugling, bør styrkes;

19. tilskynder til yderligere forbedringer af handicappedes status. Et særligt vigtigt element er bedre beskæftigelsesmuligheder for handicappede, der er afgørende for deres fulgyldige integration i samfundet;

20. opfordrer til yderligere forbedringer af mindretalsrettigheder og til at skabe betingelserne for, at mindretalenes kulturer kan udvikle sig og blomstre op. Der kræves imidlertid også en kraftig indsats for at forbedre holdningen til etniske grupper og arbejde for tolerance og forsoning.

B. Landespecifikke bemærkninger

Albanien

REGIONSUDVALGET

21. fremskridt i retning af bedre forvaltning hilses velkomne, især tiltag med henblik på et bedre folkeregister, ID-kort og indførelse af biometriske pas. Udtrykker håb om, at det vil bidrage til en forbedring af valgproceduren, da de senest afholdte lokalvalg ikke levede op til internationale forpligtelser og standarder;

22. bifalder regeringens mere strategiske indfaldsvinkel til bekæmpelsen af korruption. Korruption er imidlertid fortsat meget udbredt og udgør et meget alvorligt problem i Albanien. Trods visse forbedringer forbliver retsvæsenet desuden meget svagt, og yderligere reformer er påkrævede, især hvad angår retsvæsenets uafhængighed, gennemsigtighed og effektivitet. Derfor er det særligt vigtigt, at den planlagte strategi for korruptionsbekæmpelse for perioden 2007-2013 kommer på plads og gennemføres med kraft, samt at arbejdet med henstillingerne fra Europarådet og GRECO fuldføres;

23. bemærker det meget gunstige klima inden for tværeligøse relationer, da de udgør et værdifuldt forbillede i regionen, men opfordrer til yderligere fremskridt inden for menneskerettigheder og ytringsfrihed;

24. opfordrer de albanske myndigheder til at fortsætte med at forbedre mindretals status i overensstemmelse med god praksis i Europa og Europarådets rammekonvention for beskyttelse af nationale mindretal. Henstiller på det kraftigste, at mindretalsrepræsentanter udpeges til de albanske parlament, og at det sikres, at undervisningen i mindretalssprog udvides til at omfatte alle medlemmer af etniske mindretal i landet;

25. anerkender Albanien's bestræbelser på at bevare og udvikle flere gode naboforbindelser med medlemsstater og andre førkandidatlande;

26. mener, at en yderligere opgradering af den administrative kapacitet er nødvendig for en effektiv gennemførelse af stabiliserings- og associeringsaftalen. De kommunale forvaltninger og den albanske sammenslutning af kommuner har brug for yderligere kapacitetsopbygning for at kunne absorbere førtiltrædelsesstøtte.

Bosnien-Hercegovina

REGIONSUDVALGET

27. bifalder iværksættelsen af stabilitets- og associeringsaftalen med EU og tilskynder Bosnien-Hercegovinas myndigheder til at samarbejde om at gennemføre forpligtelserne i aftalen;

28. bifalder erklæringen om en reform af politistyrkerne i Bosnien-Hercegovina og kræver, at alle undertegnende parter arbejder hen imod en reform af politiet i henhold til EU-principper. En politireform forbliver en forudsætning for undertegnelsen af stabilitets- og associeringsaftalen;

29. er tilfreds med, at de kommunale strukturer i Bosnien-Hercegovina er fast besluttede på at indføre god europæisk praksis for at forbedre tjenesteuddet, og bifalder de kommunale sammenslutningers villighed i begge enheder til at arbejde sammen om at forbedre kvaliteten af de kommunale tjenesteydelser til borgerne;

30. hilser de fortsatte kommunalreformer velkommen og noterer sig, at lovgivningen om kommunalt selvstyre i begge enheder er foreneligt med Europarådets Europæiske Charter om Lokalt Selvstyre;

31. mener, at en yderligere opgradering af den administrative kapacitet er nødvendig for en effektiv gennemførelse af stabiliserings- og associeringsaftalen. De kommunale forvaltninger og sammenslutninger af kommuner i begge enheder har brug for yderligere kapacitetsopbygning for fuldt ud at kunne absorbere førtiltrædelsesstøtten;

32. er tilfreds med de hidtidige fremskridt med hensyn til flygtninges og internt fordrevne personers mulighed for at vende hjem, og tilskynder de relevante organisationer og agenter til at fortsætte indsatsen for at forbedre betingelserne for en bæredygtig hjemkomst;

33. bifalder fremskridtene i samarbejdet med Den Internationale Straffedomstol for det tidligere Jugoslavien, som synes at være på et generelt tilfredsstillende niveau, men der kræves fuldt samarbejde for at kunne undertegne stabiliserings- og associeringsaftalen.

Serbien

REGIONSUDVALGET

34. opfordrer Serbien til at fortsætte med at tilnærme sig EU og arbejde for fredelig sameksistens med alle naboer;

35. er tilfreds med iværksættelsen af stabiliserings- og associeringsaftalen med EU og opfordrer Serbien til at fortsætte

arbejdet med at opfylde sine forpligtelser over for Den Internationale Straffedomstol for det tidligere Jugoslavien, som forbliver en betingelse for yderligere EU-integration;

36. anerkender fremskridtene i forbindelse med reformen af den offentlige administration, som er på linje med europæiske standarder, og bemærker den gode administrative kapacitet, som Serbien har demonstreret i forbindelse med forhandlingerne om stabiliserings- og associeringsaftalen;

37. bifalder justitsministeriets initiativ til en tilbundsående analyse af retsvæsenet, da lovrammerne i den nye forfatning stadig venter på at blive gennemført. Der er brug for yderligere tiltag for at sikre retsvæsenets uafhængighed, ansvarlighed og effektivitet;

38. er tilfreds med den videre gennemførelse af den nationale strategi mod korruption, men bemærker, at korruption fortsat er udbredt og udgør et alvorligt problem i Serbien;

39. bifalder den øgede respekt for og beskyttelse af mindretalsrettigheder og tilskynder regeringen til at fokusere på forbedringer af f.eks. romaernes rettigheder, navnlig inden for uddannelse, social beskyttelse, sundhedsvæsen, boliger og beskæftigelse;

40. opfordrer det serbiske parlament til at ratificere Det Europæiske Charter om Lokalt Selvstyre;

41. mener, at en yderligere opgradering af den administrative kapacitet er nødvendig for en effektiv gennemførelse af stabiliserings- og associeringsaftalen. De kommunale forvaltninger og den stående konference af kommuner og byer har brug for yderligere kapacitetsopbygning for at kunne absorbere og få fuld glæde af førtiltrædelsesstøtten.

Kosovo (under FN's Sikkerhedsråds resolution 1244)

REGIONSUDVALGET

42. Kosovos uafhængighedserklæring den 17. februar er nu en realitet. Regionsudvalget hilser beslutningen om at etablere en EFP-mission, EULEX Kosovo, til at se på retsstatsprincippet og stabiliteten velkommen. Opretholdelse af retsstatsprincippet og stabiliteten er i alles interesse. Etniske grupper skal leve i fredelig sameksistens.

43. bifalder indførelsen af »Strategien og handlingsplanen for en reform af den offentlige forvaltning 2006-2011«, da den offentlige forvaltning er svag og ineffektiv og reformerne endnu i den vordende fase;

44. mener, at selv om der er sket visse fremskridt på kommunalt niveau, forbliver dets administrative kapacitet svag;

45. bifalder oprettelsen af antikorrupsionsagenturet i Kosovo, men mener, at der mangler klar politisk vilje til at bekæmpe korruption, som stadig er vidt udbredt. Yderligere kapacitetsopbygning hos agenturets personale er nødvendigt, ligesom der er brug for at videreudvikle lovrammer og gennemførelsestiltag;

46. beklager de beskedne fremskridt inden for borgerlige og politiske rettigheder og friheder og tilskynder myndighederne i Kosovo til at fortsætte efterforskningsarbejdet vedrørende de over 2000 forsvundne personer som et vigtigt skridt hen imod forsoning;

47. er tilfreds med, at valget i Kosovo i november 2007 fandt sted under fredelige former og opfordrer myndighederne i Kosovo og Serbien til at blive ved med at arbejde hen imod en fredelig løsning af den aktuelle politiske situation, og er af den faste overbevisning, at voldshandlinger ikke kan accepteres i Kosovo, og at man kun kan opbygge et multietnisk Kosovo, hvis alle samfundsgrupper samarbejder.

Montenegro

REGIONSUDVALGET

48. bifalder undertegnelsen af stabiliserings- og associeringsaftalen med EU og tilskynder regeringen i Montenegro til at fortsætte med at opfylde sine forpligtelser under aftalen i henhold til forslaget til gennemførelseshandlingsplan;

49. hilser vedtagelsen af den nye forfatning velkommen;

50. anerkender Montenegros fine resultater efter landets uafhængighed, hvad angår etableringen af gode bilaterale forbin-

delser med udvidelseslande og nabomedlemsstater samt de positive fremskridt med at tilslutte sig regionale initiativer og Europarådet;

51. ser positivt på de foranstaltninger, regeringen har truffet for at bekæmpe organiseret kriminalitet og korruption, men bemærker, at disse spørgsmål fortsat ses som et alvorligt problem og tilskynder regeringen til at blive ved med at forbedre antikorrupsionsforanstaltninger og øge indsatsen for at bekæmpe pengevask. Der bør sættes særlig fokus på en fortsat reform af retsvæsenet;

52. noterer sig den fortsatte reform af den offentlige forvaltning og anbefaler yderligere kapacitetsopbygning, især hvad angår gennemsigtighed, ansvar, offentlige kontrakter samt i forbindelse med forvaltning af offentlige aktiver og godkendelsesprocedurer;

53. mener, at en yderligere opgradering af den administrative kapacitet er nødvendig for en effektiv gennemførelse af stabilitets- og associeringsaftalen. De kommunale forvaltninger og den montenegrinske sammenslutning af kommuner har brug for yderligere kapacitetsopbygning for at kunne absorbere og få fuld glæde af førtiltrædelsesstøtten.

Bruxelles, den 10. april 2008

Luc VAN DEN BRANDE

Formand for

Regionsudvalget

Regionsudvalgets udtalelse: »Unge fulde deltagelse i samfundslivet«

(2008/C 172/13)

REGIONSUDVALGET

- beklager, at Kommissionen i sin meddelelse ganske vist påpeger nødvendigheden af et samarbejde mellem politikerne og de berørte parter på europæisk, nationalt samt regionalt og lokalt niveau om udviklingen af ungdomsstrategien, men ikke kommer nærmere ind på de regionale og lokale myndigheders rolle.
- fremhæver, at ungdomspolitik i høj grad realiseres på det regionale og lokale plan. Lokale og regionale strategier bidrager væsentligt til gennemførelsen af kvalitetsforanstaltninger vedrørende bedre uddannelse og videreuddannelse, bedre social og faglig integration samt unges aktive samfundsmæssige engagement.
- er enig med Kommissionen i, at det er de nationale henholdsvis regionale almene og erhvervsfaglige uddannelsers opgave at formidle de grundlæggende arbejdsmarkedsrelevante kompetencer. Det må imidlertid ikke glemmes, at en solid almen og personlighedsdannende grunduddannelse har en betydning, der går videre end som så, særligt med henblik på den enkeltes deltagelse i samfundslivet.
- mener i modsætning til Kommissionen, at det hvad angår børn i førskolealderen er vigtigere at udvikle barnets personlighed end at satse på udviklingen af nøglekompetencer.
- ser det i flere stater praktiserede tosidede uddannelsessystem, dvs. kombinationen af uddannelse i virksomhed og skole, som en forbilledlig uddannelsesform med henblik på at sikre den erhvervmæssige integration af det størst mulige antal unge og beklager, at erhvervsuddannelserne i mange medlemslande kæmper med attraktivitets- og acceptproblemer.

Ordfører: Gebhard HALDER (AT/PPE); Formand for Landdagen i Vorarlberg

Basisdokument

Meddelelse fra Kommissionen til Europa-Parlamentet, Rådet, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget — Fremme af unges fulde deltagelse i uddannelse, beskæftigelse og samfundsliv

KOM(2007) 498 endelig

Politiske anbefalinger

REGIONSUDVALGET

Generelle bemærkninger til Kommissionens meddelelse

1. fastholder, at unge udgør udviklingspotentialet i et samfund. Fremtiden for Den Europæiske Union, medlemsstaterne samt de regionale og lokale myndigheder er i stadig stigende grad afhængig af, at det lykkes at skabe et børne- og ungdomsvenligt samfund;
2. understreger, at unge også udgør en afgørende faktor for de europæiske regioner og kommuners økonomiske styrke og deres evne til at klare sig i den globale konkurrence. Unionsborgernes engagement er derudover en vigtig forudsætning for den sociale samhørighed samt en fredelig og demokratisk videreudvikling af Europa og må allerede grundlægges i ungdommen;
3. henviser til Regionsudvalgets udtalelse om Europas demografiske fremtid ⁽¹⁾. Ifølge denne fødes der færre børn end nødvendigt for opretholdelsen af befolkningstallet. Dette medfører omfattende forandringer i den europæiske befolknings størrelse og alderssammensætning og understreger nødvendigheden af en bæredygtig politik, der tager hensyn til alle generationer;
4. anerkender derfor, at Den europæiske ungdomspagt ⁽²⁾, som Det Europæiske Råd vedtog i foråret 2005, Kommissionens meddelelse om europæiske ungdomspolitikker ⁽³⁾ og den aktuelle meddelelse fra Kommissionen vedrører et yderst vigtigt emne;
5. støtter Kommissionens foreslåede tværgående tilgang. Det er vigtigt at tage et gennemgående hensyn til unges interesser på alle politikområder for derigennem at opnå en stærkere fokusering på unges særlige behov;
6. gør opmærksom på, at det er henholdsvis medlemsstaterne og de regionale/lokale myndigheder, der har kompetence til at iværksætte foranstaltninger på de i meddelelsen nævnte områder almene og erhvervsfaglige uddannelser, ungdom og beskæftigelse. Det europæiske niveau har her kun en koordinations-, støtte-, og tillægsfunktion;

⁽¹⁾ Regionsudvalgets udtalelse: Den demografiske udvikling i Europa, CdR 341/2006 rev. 3.

⁽²⁾ Bilag I til formandskabets konklusioner fra Det Europæiske Råd i Bruxelles den 22. og 23. marts 2005 (7619/05).

⁽³⁾ Meddelelse fra Kommissionen til Rådet om europæiske ungdomspolitikker — Varetagelse af unges interesser i Europa — gennemførelse af Den Europæiske Ungdomspagt og fremme af aktivt medborgerskab, KOM(2005) 206 endelig.

7. opfordrer på den baggrund Kommissionen til at vurdere de planlagte foranstaltninger ud fra, om de opfylder de grundlæggende principper om nærhed og proportionalitet, der blev styrket med EU's reformtraktat;

8. fastholder, at Kommissionen ikke har fremlagt nogen konsekvensanalyse i forbindelse med meddelelsen og beklager, at der ikke er set nærmere på, hvilken forvaltnings- og omkostningsmæssig ekstra belastning en gennemførelse af tiltagene resulterer i for de regionale og lokale myndigheders vedkommende;

Betydning for det regionale og lokale niveau

9. beklager, at Kommissionen i sin meddelelse ganske vist påpeger nødvendigheden af et samarbejde mellem politikerne og de berørte parter på europæisk, nationalt samt regionalt og lokalt niveau om udviklingen af ungdomsstrategien, men ikke kommer nærmere ind på de regionale og lokale myndigheders rolle;

10. fremhæver, at ungdomspolitik i høj grad realiseres på det regionale og lokale plan. Lokale og regionale strategier bidrager væsentligt til gennemførelsen af kvalitetsforanstaltninger vedrørende bedre uddannelse og videreuddannelse, bedre social og faglig integration samt unges aktive samfundsmæssige engagement. Netop på regionalt og lokalt plan er det muligt at stille skarpere fokus på unges særlige behov og dermed handle mere målrettet;

11. opfordrer Kommissionen til at tage højde for den nationale, regionale og lokale diversitet på uddannelses-, ungdoms- og beskæftigelsesområdet. Ved udformningen og gennemførelsen af de koordinerede støtteforanstaltninger skal ikke kun det nationale, men også det regionale og lokale niveau inddrages;

Bedre og mere uddannelse for alle unge

12. understreger, at de europæiske almene og erhvervsfaglige uddannelser er afgørende for udviklingen af EU's konkurrenceevne på langt sigt og bifalder derfor indholdet i arbejdsprogrammet »Uddannelse og Erhvervsuddannelse 2010« ⁽⁴⁾; gør dog samtidig opmærksom på, at medlemsstaternes samt de regionale og lokale myndigheders ansvar for læseplaner og indretning af uddannelsessystemer samt mangfoldigheden på kultur- og sprogområdet skal respekteres;

⁽⁴⁾ Almen uddannelse og erhvervsuddannelse 2010: Detaljeret arbejdsprogram for opfølgning af uddannelsessystemernes mål i Europa, EFT C 142 af 14.6.2002, s. 1.

13. er enig med Kommissionen i, at det er de nationale henholdsvis regionale almene og erhvervsfaglige uddannelsers opgave at formidle de grundlæggende arbejdsmarkedsrelevante kompetencer. Det må imidlertid ikke glemmes, at en solid almen og personlighedsdannende grunduddannelse har en betydning, der går videre end som så, særligt med henblik på den enkeltes deltagelse i samfundslivet;

14. mener i modsætning til Kommissionen, at det hvad angår børn i førskolealderen er vigtigere at udvikle barnets personlighed end at satse på udviklingen af nøglekompetencer. Alligevel kan der ved hjælp af leg, herunder tekniske og naturvidenskabelige legemuligheder, allerede hos meget små børn vækkes et potentiale og skabes interesser, der kan have stor betydning for det fremtidige valg af job;

15. gør opmærksom på betydningen af at fremme sprogtilegnelsen ved undervisningen af mindre børn. Dette gælder i særlig grad for migrantbørn. Dermed lægges også grundlaget for den senere tilegnelse af flere sprog;

16. ser det i flere stater praktiserede tosidede uddannelsessystem, dvs. kombinationen af uddannelse i virksomhed og skole, som en forbilledlig uddannelsesform med henblik på at sikre den erhvervs-mæssige integration af det størst mulige antal unge og beklager, at erhvervsuddannelserne i mange medlemslande kæmper med attraktivitets- og acceptproblemer. Dette uddannelsessystem står imidlertid som alle andre postgymnasiale og universitetsuddannelser over for den udfordring at de krav, der stilles til kvalifikationer på en lang række arbejdsplader, bliver stadig større. Det tosidede uddannelsessystems attraktivitet må også øges ved at forbedre mulighederne for overgange mellem dette og andre uddannelser til og med universitetsniveau;

17. mener derfor, at uddannelsesniveaet generelt må hæves. En væsentlig forudsætning herfor er højt kvalificerede og motiverede undervisere, der ikke kun skal have faglige og pædagogiske kompetencer, men ligeledes råde over kompetencer på området social integration⁽⁵⁾. Derudover må arbejdsmarkedets krav afspejles i læseplanerne;

18. bifalder, at Kommissionen anmoder medlemsstaterne om at gennemføre den europæiske referenceramme for kvalifikationer og kræver i den forbindelse, at der tages hensyn til den nationale og regionale mangfoldighed på uddannelsesområdet. Således må der f.eks. findes en løsning vedrørende klassificeringen af erhvervsrelaterede uddannelsesmoduler;

19. fremhæver betydningen af EU's programmer for livslang læring og »Aktive unge«. Disse programmer, der fokuserer på den grænseoverskridende mobilitet, og den dermed forbundne formelle og uformelle læring, er et værdifuldt supplement til de nationale og regionale henholdsvis lokale uddannelsespolitikker;

20. opfordrer Kommissionen til i sin meddelelse og i sine foranstaltninger (f.eks. i EU-programmerne) i højere grad at tage hensyn til ringere stillede unges situation. Med henblik på at give disse unge en chance for at udfolde deres individuelle muligheder og blive integreret på arbejdsmarkedet, kan modeller

for eksempel den integrerende erhvervsuddannelse, være nyttige. Disse modeller giver ringere stillede unge mulighed for at gennemføre en uddannelse over længere tid eller delvist. Det er i den forbindelse også vigtigt med en intensiv social rådgivning af de unge. En indsats, der kun kan gøres på det regionale og lokale plan. Disse modeller kan også være en hjælp til at reducere det stadig høje antal af unge, der ikke afslutter en skoleuddannelse;

Ungdom og beskæftigelse: en udfordring for EU

21. konstaterer, at overgangen fra skole til job bliver stadig vanskeligere for de unge;

22. samtidig står mange europæiske regioner allerede nu i den paradoksale situation, at der ved siden af en til dels betragtelig ungdomsarbejdsløshed⁽⁶⁾ er mangel på — særligt mere kvalificeret — arbejdskraft. En situation, der vil blive skærpet i fremtiden;

23. fremhæver, at den faglige og sociale integration af unge i udsatte byer og landdistrikter er særlig vanskelig og henviser på baggrund heraf til betydningen af de europæiske, nationale samt regionale og lokale politikker til fremme af konvergens og forbedring af den regionale konkurrenceevne, også med henblik på at skabe forudsætningerne for, at kvalificerede unge kan blive boende i disse regioner; at forhindre, at kvalificerede unge forlader disse regioner;

24. er enig med Kommissionen i, at unges beskæftigelsessituation må nyde særlig opmærksomhed i de nationale reformprogrammer for vækst og beskæftigelse og kræver, at disse reformprogrammer afstemmes optimalt med de foranstaltninger, der er truffet inden for rammerne af arbejdsprogrammet »Uddannelse og Erhvervsuddannelse 2010«;

25. anmoder om, at Lissabon-strategiens »peer review«-proces, der anvendes på medlemsstaternes regeringer, udvides til også at omfatte de lokale og regionale myndigheder og andre aktører, så de kan drage fordel af udvekslinger fra hele EU og få kendskab til, hvordan man på lokalt og regionalt niveau kan løse problemet med unge, der ikke er i beskæftigelse, uddannelse eller erhvervsuddannelse;

26. ser den stadige stigning i antallet af usikre ansættelsesforhold med lav jobsikkerhed som et grundlæggende problem, der i særlig grad berører unge arbejdstagere, idet sådanne ansættelsesforhold ofte resulterer i en lang årrække uden stabile og rimelige arbejds- og lønforhold, hvilket igen medfører, at disse arbejdstagere ikke kan leve et selvstændigt liv;

27. opfordrer derfor EU-institutionerne, medlemsstaterne samt de regionale og lokale myndigheder til at sikre en god ligevægt mellem arbejdsgiver- og arbejdstagerinteresser ved den eventuelle gennemførelse af flexicurity-strategien, dvs. skabe en god balance mellem fleksibilitet og sikkerhed. Der må heller ikke lægges hindringer i vejen for unges sociale inklusion;

⁽⁵⁾ Se også Kommissionens meddelelse »Om forbedring af læreruddannelsens kvalitet« KOM(2007) 392 og konklusioner fra Rådet og de i Rådet forsamlede repræsentanter for medlemsstaternes regeringer om forbedring af læreruddannelsen EUT C 300 af 12.12.2007, s. 6.

⁽⁶⁾ Den gennemsnitlige ungdomsarbejdsløshed ligger ifølge meddelelsen på ca. 17,4%.

28. mener ikke, at Kommissionen i tilstrækkelig grad tager hånd om ringere stillede unges beskæftigelsessituation. Ud over forebyggende foranstaltninger, der først og fremmest vedrører en arbejdsmarkedsorienteret uddannelse af de unge, er der med hensyn til de unges, særligt ringere stillede unges, integration på arbejdsmarkedet behov for intensive — også sociale — støtteforanstaltninger. Det er i den forbindelse vigtigt — som det også fremgår af den europæiske beskæftigelsesstrategi — at alle unge hurtigst muligt integreres i beskæftigelsesprocessen. I den forbindelse kan sikkerhedsnet for ringere stillede unge jobsøgere og gennemførelsen af offentligt finansierede kvalifikations- og beskæftigelsesprogrammer specifikt møntet på unge være nødvendige (7).

29. gør opmærksom på, at EU's strukturfonde, særligt Den Europæiske Socialfond (ESF), gør det muligt at støtte sådanne projekter. Kommissionen kræver i sin meddelelse, at ESF i højere grad målrettes mod unges beskæftigelsessituation, hvilket udvalget støtter, for så vidt som de regionale omstændigheder — høj ungdomsarbejdsløshed — kræver dette;

30. mener, at en væsentlig opgave for de nationale, regionale og lokale myndigheder består i at forbedre de unges evne og vilje til beskæftigelse. Bl.a. må den personlige erhvervs- og uddannelsesvejledning samt information styrkes, også med henblik på mulighederne for at gøre opmærksom på fremtidsorienterede jobmuligheder. På den måde kan man også være med til at opnå en balance mellem kønnene inden for forskellige faggrupper;

31. støtter den af Kommissionen foreslåede kvalitetsnorm for praktikophold, som har karakter af en henstilling, idet praktikanter — som i stigende omfang arbejder på tværs af grænserne — til dels misbruges som »billig arbejdskraft«. Reelle praktikophold giver unge en god mulighed for at samle den første erhvervs erfaring, hvilket ofte kan vise sig at have en afgørende betydning for det fremtidige valg af job eller det videre uddannelsesforløb; derudover bør unge mennesker under uddannelse ansøges til at gennemføre praktikophold og der skal være et større udbud af praktikpladser;

32. gør opmærksom på, at ud over grunduddannelsen får den erhvervsrelaterede videreuddannelse større og større betydning. Den tekniske viden og de færdigheder, der efterspørges i arbejdsprocessen, forandrer sig hurtigt. Udfordringen består derfor i at gøre det mere attraktivt at videreudanne sig og øge motivationen til videreuddannelse. Derudover må udbuddet af videreuddannelsesmuligheder udvides. For unge, der ikke råder over en tilstrækkelig grunduddannelse, er det vigtigt, at den manglende viden og de manglende færdigheder kan indhentes (en ny chance) (8);

(7) Til en vis grad må der skabes enkle tilbud til unge, der er skoletrætte, så disse grupper får mulighed for at samle arbejds erfaring. Også en (delvis) og tidsbegrænset overtagelse af lønomkostningerne kan være en måde, hvorpå virksomheder kan motiveres til at beskæftige personer uden erfaring. Undersøgelser dokumenterer, at der kan være en betydelig positiv effekt for den samlede økonomi, hvis man medregner konsekvenserne af et større antal langtidsløse unge.

(8) Disse uddannelsesforanstaltninger, der også støttes af ESF, er en afgørende forudsætning for at finde fodfæste på arbejdsmarkedet. Som eksempel kan nævnes læsekurser for analfabeter og mulighed for at tage en afsluttende folkeskoleeksamen.

Udnytte alles fulde potentiale

33. konstaterer, at netop børn og unge fra fattige familier i mange henseender er ringere stillet og til dels marginaliserede. Dette gælder for såvel deres muligheder for uddannelse og beskæftigelse som deres sundhedsmæssige tilstand. Derudover går fattigdom ofte i »arv«: når fattigdom og social udstødelse rammer voksne er det et resultat af dårlige vilkår under disse personers opvækst;

34. kræver derfor, at bekæmpelsen af fattigdom og social udstødelse må prioriteres. Dette er primært en national henholdsvis regional og lokal opgave og kræver et afbalanceret samspil mellem politikområderne økonomi, beskæftigelse, uddannelse og sociale spørgsmål samt en tværgående hensynstagen til ungdomspolitiske aspekter;

35. mener, at der først må gøres en indsats for at reducere fattigdomsrisikoen for børnefamilier. Man må være særligt opmærksom på socio-økonomiske faktorer, såsom isolation og langtidslidende forældre med et lavt uddannelsesniveau, med henblik på at undgå permanente fattigdomsfælder;

36. minder om, at det i stor udstrækning er de lokale og regionale myndigheder, der har ansvaret for forsørgelsen af forældrelose og børn fra udsatte familier og deres uddannelse samt for, at disse børn får forudsætningerne for at leve et selvstændigt liv;

37. gør opmærksom på, at beherskelsen af sproget i opholdslandet er en forudsætning for hurtig integration, bedre skoleresultater og større chancer på arbejdsmarkedet og dermed en væsentlig faktor i fattigdomsbekæmpelsen;

Aktive unge borgere

38. fremhæver, at unges inddragelse — deres medbestemmelse og deltagelse i samfundslivet — styrker børn og unge, skaber selvtillid og fremmer demokratiet og et aktivt engagement;

39. henviser til inddragelsesprocessernes særlige betydning på det lokale og regionale niveau. Unges inddragelse fremstår stærkest og mest bæredygtigt der, hvor de er med til at udforme deres dagligdag, og direkte og umiddelbart kan mærke konsekvenserne af inddragelsesprocessen;

40. bemærker, at det er yderst vigtigt, at børn og unge bliver gjort bekendte med lokale selvstyremekanismer og i den forbindelse får mulighed for at sætte sig ind i lokal- og regionalpolitikernes mandat, opgaver og ansvar samt muligheder for at hjælpe borgere på lokalt niveau med at ændre deres arbejds- og livsvilkår til det bedre;

41. bifalder en erfaringsudveksling på europæisk plan med henblik på at styrke de lokale og regionale inddragelsesinitiativer og opfordrer de nationale, europæiske samt regionale og lokale myndigheder til at udvikle ungdomspolitikken på tværs af sektorer og i et tæt samarbejde med de unge;

42. ser positivt på Kommissionens forslag om regelmæssigt at udarbejde en EU-ungdomsrapport. En sådan kan bidrage til at analysere unges levevilkår samt redegøre for deres interesser og dermed udgøre et grundlag for de tværgående ungdomspolitikker på nationalt, regionalt, lokalt og EU-niveau. Det må sikres, at medlemsstater, regioner og lokale myndigheder ikke pålægges nye rapporteringsforpligtelser. Det store antal allerede obligatoriske rapporter, der også redegør for unges levevilkår, indeholder mange af de nødvendige informationer;

43. fremhæver, at der er gode perspektiver i unges frivillige aktiviteter, idet de unge på den ene side deltager aktivt i samfundet og på den anden side kan samle den første arbejds erfaring, der senere kan gøre det lettere at vælge et job;

44. gør opmærksom på, at frivilligt arbejde også giver øget viden og flere færdigheder, som kan være vigtige i forbindelse med fremtidig beskæftigelse. En forudsætning for at gøre

arbejdet som frivillig mere attraktivt for de unge er en anerkendelse af de kvalifikationer, der er erhvervet inden for rammerne af denne ikke-formelle læring;

45. bifalder på den baggrund det »Youthpass«, som Kommissionen har introduceret inden for rammerne af EU-programmet »Aktive unge«, og som er et individuelt certifikat, der redegør for kvaliteten af den unges arbejdsindsats i forbindelse med programmets aktiviteter. Udvalget støtter derudover Kommissionens planer om at supplere det europæiske instrument til fremme af gennemsigthed på kvalifikations- og kompetencområdet (Europass) ⁽⁹⁾ med en redegørelse over de kvalifikationer, der er erhvervet ved ikke-formel læring;

46. kræver, at alle niveauer i højere grad er opmærksomme på behovet for at give udsatte unge mulighed for at deltage i såvel inddragelsesprocesser som frivillige aktiviteter;

Bruxelles, den 10. april 2008

Luc VAN DEN BRANDE
Formand for
Regionsudvalget

⁽⁹⁾ Se afgørelse 2241/2004/EF.